

4-117

Belgische Senaat

Gewone Zitting 2009-2010

Plenaire vergaderingen

Donderdag 25 maart 2010

Namiddagvergadering

Voorlopig verslag

Nog niet goedgekeurd door de sprekers.
Niet citeren zonder de bron te vermelden.

Inhoudsopgave

[Inoverwegingneming van voorstellen](#)

[Mondelinge vragen](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Caroline Désir aan de staatssecretaris voor Begroting, Migratie- en asielbeleid, Gezinsbeleid en Federale Culturele Instellingen over «het toekennen van subsidiaire bescherming aan Afghanen in ons land» \(nr. 4-1171\)](#)

[Mondelinge vraag van de heer John Crombez aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de rol van de overheidsbestuurders in de Belgische banken» \(nr. 4-1184\)](#)

[Mondelinge vraag van de heer John Crombez aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de bankregulering» \(nr. 4-1185\)](#)

[Mondelinge vraag van de heer Pol Van Den Driessche aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de prijsverhoging van de autoverzekering» \(nr. 4-1178\)](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Marie-](#)

4-117

Sénat de Belgique

Session ordinaire 2009-2010

Séances plénières

Jeudi 25 mars 2010

Séance de l'après-midi

Compte rendu provisoire

Non encore approuvé par les orateurs.
Ne pas citer sans mentionner la source.

Sommaire

[Prise en considération de propositions](#)

[Questions orales](#)

[Question orale de Mme Caroline Désir au secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales sur «l'octroi de la protection subsidiaire aux Afghans dans notre pays» \(n° 4-1171\)](#)

[Question orale de M. John Crombez au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «le rôle des administrateurs publics dans les banques belges» \(n° 4-1184\)](#)

[Question orale de M. John Crombez au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la régulation des banques» \(n° 4-1185\)](#)

[Question orale de M. Pol Van Den Driessche au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «l'augmentation du prix de l'assurance auto» \(n° 4-1178\)](#)

[Question orale de Mme Marie-Hélène Crombé-Berton à la vice-première](#)

[Hélène Crombé-Berton aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de verdoving van dieren bij het kelen» \(nr. 4-1167\)](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de terugbetaling van percutane hartkleppen» \(nr. 4-1183\)](#)

[Mondelinge vraag van de heer Richard Fournaux aan de minister van Landsverdediging over «de toekomst van de militaire politie» \(nr. 4-1169\)](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Ann Somers aan de minister van Landsverdediging over «het begeleiden van de militairen getroffen door het hervormingsplan» \(nr. 4-1174\)](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over «de federale tussenkomsten ten gunste van personen met een arbeidshandicap» \(nr. 4-1172\)](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Zakia Khattabi aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over «studentenarbeid» \(nr. 4-1182\)](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Ann Somers aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over «het voorstel van de minister om geschorste werklozen toegang te verlenen tot plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen» \(nr. 4-1177\)](#)

[Mondelinge vraag van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen over «het overleg met de Verenigde Staten over de aanpak van Koerdische militanten in België» \(nr. 4-1173\)](#)

[Mondelinge vraag van de heer Karim Van Overmeire aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen over «de Belgische](#)

[ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'étourdissement des animaux lors de l'égorgeement» \(n° 4-1167\)](#)

[Question orale de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le remboursement des valves aortiques percutanées» \(n° 4-1183\)](#)

[Question orale de M. Richard Fournaux au ministre de la Défense sur «l'avenir de la police militaire» \(n° 4-1169\)](#)

[Question orale de Mme Ann Somers au ministre de la Défense sur «l'accompagnement des militaires victimes du plan de réforme» \(n° 4-1174\)](#)

[Question orale de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur «les interventions du niveau fédéral en faveur des personnes souffrant d'un handicap professionnel» \(n° 4-1172\)](#)

[Question orale de Mme Zakia Khattabi à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur «le travail étudiant» \(n° 4-1182\)](#)

[Question orale de Mme Ann Somers à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur «la proposition de la ministre d'autoriser les chômeurs suspendus à accéder aux agences locales pour l'emploi» \(n° 4-1177\)](#)

[Question orale de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et des Réformes institutionnelles sur «les concertations avec les États-Unis concernant les actions à entreprendre à l'égard des militants kurdes en Belgique» \(n° 4-1173\)](#)

[Question orale de M. Karim Van Overmeire au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et des Réformes institutionnelles sur «l'attitude de la Belgique par rapport à la commémoration du Printemps berbère en Algérie» \(n° 4-1179\)](#)

[houding ten aanzien van de herdenking van de Berberse Lente in Algerije» \(nr. 4-1179\).](#)

[Mondelinge vraag van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «het communautaire onevenwicht in het verlenen van genade» \(nr. 4-1180\).](#)

[Mondelinge vraag van de heer Christophe Collignon aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de kostenloosheid van de parkings van de NMBS voor alle gebruikers» \(nr. 4-1170\).](#)

[Mondelinge vraag van de heer Dimitri Fourny aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de uitvoering van de hervorming van de hulpdiensten» \(nr. 4-1168\).](#)

[Mondelinge vraag van de heer Dirk Claes aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de risicovolle transporten van maaltijdcheques» \(nr. 4-1175\).](#)

[Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Binnenlandse Zaken over «ernstige disfuncties bij de controle van de woonplaatsen» \(nr. 4-1181\).](#)

[Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding over «de onzekerheid in verband met de financiële toestand van de voetbalclubs uit de tweede klasse» \(nr. 4-1176\).](#)

[Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Justitie over «het toenemend gebruik van \(zware\) drugs bij jongeren in ons land» \(nr. 4-1632\).](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Justitie over «het bouwen van nieuwe gevangenissen» \(nr. 4-1619\).](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Justitie over «de uitbreiding van bestaande jeugdinstanties en het bouwen van nieuwe jeugdinstanties» \(nr. 4-1620\).](#)

[Question orale de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «le déséquilibre communautaire en ce qui concerne les recours en grâce accordés» \(n° 4-1180\).](#)

[Question orale de M. Christophe Collignon à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «la gratuité des parkings de la SNCB pour tous les usagers» \(n° 4-1170\).](#)

[Question orale de M. Dimitri Fourny à la ministre de l'Intérieur sur «la mise en œuvre de la réforme des services de secours» \(n° 4-1168\).](#)

[Question orale de M. Dirk Claes à la ministre de l'Intérieur sur «les risques liés au transport des chèques repas» \(n° 4-1175\).](#)

[Question orale de M. Tony Van Parys à la ministre de l'Intérieur sur «les graves dysfonctionnements constatés dans le cadre du contrôle du domicile» \(n° 4-1181\).](#)

[Question orale de M. Hugo Vandenberghe au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude sur «l'incertitude concernant la situation financière des clubs de football en deuxième division» \(n° 4-1176\).](#)

[Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au ministre de la Justice sur «la consommation croissante de drogues \(dures\) chez les jeunes dans notre pays» \(n° 4-1632\).](#)

[Demande d'explications de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la Justice sur «la construction de nouvelles prisons» \(n° 4-1619\).](#)

[Demande d'explications de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la Justice sur «l'extension des institutions publiques de protection de la jeunesse existantes et la construction de nouvelles IPPJ» \(n° 4-1620\).](#)

[Demande d'explications de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au vice-premier ministre et ministre du Budget et au ministre de la Justice sur «la construction d'un centre de psychiatrie légale à Anvers et à Gand» \(n° 4-1623\).](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de vice-eersteminister en minister van Begroting en aan de minister van Justitie over «het bouwen van een forensisch psychiatrisch centrum in Antwerpen en in Gent» \(nr. 4-1623\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de lijst die jaarlijks moet worden ingediend bij de administratie die de belasting over de toegevoegde waarde onder haar bevoegdheid heeft» \(nr. 4-1625\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «buitenlandse handelaren op onze handelsbeurzen en btw-controles» \(nr. 4-1626\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Binnenlandse Zaken over «antiterrorismeoefeningen» \(nr. 4-1618\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de unilaterale en onvoorwaardelijke kwijtschelding van de schulden van de DRC door België» \(nr. 4-1636\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Els Van Hoof aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de residentiële psychiatrische behandeling van seksuele delinquenten» \(nr. 4-1639\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen aan de minister van Pensioenen en Grote Steden over «de automatische toekenning van de inkomensgarantie voor ouderen» \(nr. 4-1633\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de impact van de politiehervorming» \(nr. 4-1627\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de dubbele nationaliteit» \(nr. 4-1631\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de staatssecretaris voor Europese Zaken over «de integratie van de nieuwe lidstaten van de Europese Unie in het Kimberleyproces» \(nr. 4-1630\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over «multiresistentie tegen antibiotica» \(nr. 4-1634\)](#)

[Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la liste qui doit être déposée chaque année auprès de l'administration qui a la taxe sur la valeur ajoutée dans ses attributions» \(n° 4-1625\)](#)

[Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les commerçants étrangers assistant à nos salons commerciaux et les contrôles sur la TVA» \(n° 4-1626\)](#)

[Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch à la ministre de l'Intérieur sur «les exercices antiterrorisme» \(n° 4-1618\)](#)

[Demande d'explications de Mme Olga Zrihen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «une annulation unilatérale sans conditionnalités de la dette de la RDC par la Belgique» \(n° 4-1636\)](#)

[Demande d'explications de Mme Els Van Hoof à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le traitement psychiatrique résidentiel des délinquants sexuels» \(n° 4-1639\)](#)

[Demande d'explications de Mme Cindy Franssen au ministre des Pensions et des Grandes villes sur «l'octroi automatique de la garantie de revenu aux personnes âgées» \(n° 4-1633\)](#)

[Demande d'explications de Mme Olga Zrihen à la ministre de l'Intérieur sur «l'impact de la réforme des polices» \(n° 4-1627\)](#)

[Demande d'explications de Mme Olga Zrihen à la ministre de l'Intérieur sur «la double citoyenneté» \(n° 4-1631\)](#)

[Demande d'explications de Mme Olga Zrihen au secrétaire d'État aux Affaires européennes sur «l'intégration des nouveaux États membres de l'Union européenne dans le processus de Kimberley» \(n° 4-1630\)](#)

[Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur «la multirésistance aux antibiotiques» \(n° 4-1634\)](#)

[Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre de la Justice sur «la consommation de drogue par les jeunes belges» \(n° 4-1635\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van Justitie over «het drugsgebruik van de Belgische jongeren» \(nr. 4-1635\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de minister van Justitie over «interneringen» \(nr. 4-1638\)](#)

[Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de remsystemen van de NMBS» \(nr. 4-1629\)](#)

[Regeling van de werkzaamheden](#)

[Berichten van verhindering](#)

[Bijlage](#)

[In overweging genomen voorstellen](#)

[Niet-evocaties](#)

[Boodschappen van de Kamer](#)

[Grondwettelijk Hof – Arresten](#)

[Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen](#)

[Grondwettelijk Hof – Beroepen](#)

[Arbeidsauditoraten](#)

[Rechtbank van koophandel](#)

[Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken](#)

[FOD Justitie – Centrale Dienst voor de bestrijding van de corruptie](#)

[Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind](#)

[Europees Parlement](#)

Voorzitter: de heer Armand De Decker

(De vergadering wordt geopend om 15.10 uur.)

Inoverwegingneming van voorstellen

De voorzitter. – De lijst van de in overweging te nemen voorstellen werd rondgedeeld.

Leden die opmerkingen mochten hebben, kunnen die vóór het einde van de vergadering mededelen.

[Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen au ministre de la Justice sur «les internements» \(n° 4-1638\)](#)

[Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «les systèmes de freinage de la SNCB» \(n° 4-1629\)](#)

[Ordre des travaux](#)

[Excusés](#)

[Annexe](#)

[Propositions prises en considération](#)

[Non-évocations](#)

[Messages de la Chambre](#)

[Cour constitutionnelle – Arrêts](#)

[Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles](#)

[Cour constitutionnelle – Recours](#)

[Auditorats du Travail](#)

[Tribunal de commerce](#)

[Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police](#)

[SPF Justice – Office central pour la répression de la corruption](#)

[Commission nationale pour les droits de l'enfant](#)

[Parlement européen](#)

Présidence de M. Armand De Decker

(La séance est ouverte à 15 h 10.)

Prise en considération de propositions

M. le président. – La liste des propositions à prendre en considération a été distribuée.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die voorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangewezen. (*Instemming*)

(*De lijst van de in overweging genomen voorstellen wordt in de bijlage opgenomen.*)

Mondelinge vragen

Mondelinge vraag van mevrouw Caroline Désir aan de staatssecretaris voor Begroting, Migratie- en asielbeleid, Gezinsbeleid en Federale Culturele Instellingen over «het toekennen van subsidiaire bescherming aan Afghanen in ons land» (nr. 4-1171)

Mevrouw Caroline Désir (PS). –

Sauf suggestion divergente, je considérerai ces propositions comme prises en considération et renvoyées à la commission indiquée par le Bureau. (*Assentiment*)

(*La liste des propositions prises en considération figure en annexe.*)

Questions orales

Question orale de Mme Caroline Désir au secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales sur «l'octroi de la protection subsidiaire aux Afghans dans notre pays» (n° 4-1171)

Mme Caroline Désir (PS). – Depuis douze jours, trente-cinq Afghans sont en grève de la faim à Ixelles. Sans encourager cette action, nous sommes néanmoins sensibles à la situation de ces personnes qui craignent un renvoi vers un pays où la situation reste extrêmement difficile.

Depuis la directive européenne 2004/83, les personnes qui ne sont pas en mesure de prouver une persécution personnelle peuvent légitimement espérer bénéficier de la protection subsidiaire. Celle-ci doit être accordée aux victimes civiles de la violence aveugle du conflit armé en cours dans leur pays.

Les chiffres disponibles dans les pays de l'Union européenne laissent cependant penser que la protection subsidiaire est interprétée de façon assez inégale. Il est pourtant indéniable que l'Afghanistan connaît un conflit armé meurtrier, même si certaines zones sont plus dangereuses que d'autres. Le gouvernement vient d'ailleurs de confirmer la présence militaire belge jusqu'en 2011.

Avant d'octroyer le statut de réfugié ou la protection subsidiaire, le CGRA vérifie si le demandeur d'asile fait des déclarations crédibles quant à son identité, son origine, sa nationalité ou les faits rapportés. Ces précautions sont bien sûr compréhensibles, de même que la nécessité d'un entretien individuel avec le candidat. Nous craignons toutefois que la procédure et les interrogatoires ne pénalisent parfois injustement les demandeurs. D'après nos informations, certains Afghans sont interrogés sur les noms des candidats aux dernières élections dans leur pays, le nom d'une montagne ou celui d'une rue. En Belgique, beaucoup de citoyens auraient du mal à répondre à ce genre de questions. Certains Afghans parlent d'ailleurs un dialecte que l'interprète désigné ne comprend pas.

Le secrétaire d'État peut-il nous dire combien de personnes ont bénéficié de ce statut de protection

subsidaire depuis son introduction dans notre législation, et, parmi elles, combien sont originaires d'Afghanistan ? Peut-il nous indiquer le nombre d'Afghans en centre fermé dans notre pays ainsi que le nombre de rapatriements forcés vers l'Afghanistan ?

Le secrétaire d'État est-il encore en contact avec les grévistes de la faim ?

De heer Melchior Wathelet, staatssecretaris voor Begroting, voor Migratie- en asielbeleid, voor Gezinsbeleid en voor de Federale Culturele Instellingen. –

M. Melchior Wathelet, secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales. – Je rappellerai d'abord qu'en vue de garantir la qualité et l'indépendance du traitement des demandes d'asile, le législateur a confié cette compétence à une instance indépendante, le CGRA. Ce dernier est également chargé d'examiner les demandes de protection subsidiaire.

Chaque demandeur d'asile peut compter sur un examen individuel approfondi de sa requête, dans le cadre de laquelle il peut exposer ses motifs au cours de son audition par le CGRA. En cas de rejet de la demande, l'intéressé peut introduire un recours en plein contentieux, suspensif, devant le Conseil du contentieux des étrangers. Toute décision de rejet d'une demande d'asile est donc susceptible d'un contrôle juridictionnel auprès d'une instance indépendante.

Le CGRA procède également à un examen individuel de chaque demande d'asile selon les critères définis dans la loi sur les étrangers en matière de protection subsidiaire. La crédibilité des déclarations du demandeur est vérifiée quant à son identité, son origine, sa nationalité, son profil et les faits invoqués. Le CGRA s'appuie sur une évaluation approfondie et constamment actualisée de la situation dans le pays d'origine, en l'occurrence l'Afghanistan.

Le déroulement des auditions décrit par la sénatrice ne semble pas correspondre à la réalité : l'audition par le CGRA ne se réduit pas à quelques questions sur des points de détail qui serviraient ensuite à motiver une décision négative.

Une éventuelle décision négative du CGRA peut être annulée par cette juridiction indépendante qu'est le Conseil du contentieux des étrangers.

Depuis le 1er juin 2007 jusqu'au 28 février 2010, la protection subsidiaire a été accordée à 1105 personnes (enfants mineurs accompagnés non compris), à savoir 186 en 2007, 394 en 2008, 418 en 2009 et 107 en 2010.

Entre le 1er juin 2007 et le 28 février 2010, la protection subsidiaire a été accordée à 206 Afghans, à savoir 14 en 2007, 79 en 2008, 93 en 2009 et 20 en 2010.

En février 2010, on comptait 34 Afghans répartis dans les cinq centres fermés.

Un rapatriement a eu lieu en 2010 et neuf dans le courant de l'année 2009.

L'administration reste en contact avec les grévistes de la faim même si, comme je l'ai dit la semaine dernière, nous ne pouvons pas accepter cette manière d'agir. C'est d'ailleurs aussi la position que vous adoptez dans votre question.

Mevrouw Caroline Désir (PS). –

Mme Caroline Désir (PS). – Je remercie le secrétaire d'État de sa réponse et des chiffres qu'il nous a communiqués.

La situation reste néanmoins problématique, non seulement pour les 34 personnes qui se trouvent actuellement dans les centres fermés mais aussi pour celles qui sont déboutées de leur demande de protection subsidiaire et se retrouvent dès lors sur notre territoire sans titre ni obligation de retour. Elles sont dans un no man's land juridique.

Un retour forcé en 2010 a abouti à l'exécution en Afghanistan de la personne qui en faisait l'objet. A-t-on vérifié l'authenticité de ce fait ?

J'insiste sur la situation dramatique ou d'insécurité juridique de ces personnes sur notre territoire.

Mondelinge vraag van de heer John Crombez aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de rol van de overheidsbestuurders in de Belgische banken» (nr. 4-1184)

Question orale de M. John Crombez au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «le rôle des administrateurs publics dans les banques belges» (n° 4-1184)

De heer John Crombez (sp.a). –Het zijn belangrijke maanden voor het Belgische banksysteem, vooral wat de rol van overheidsbestuurders betreft. Mijn vraag loopt wat achter op de berichtgeving. Toen ik ze indiende dacht ik het vooral te hebben over de verklaringen van een aantal bankiers in de hoorzittingen waar ze namelijk zegden dat een aantal zaken in de bankwereld nog altijd niet zijn geregeld en dat nog naar een evenwicht moet worden gezocht tussen het versterken van het eigen bankkapitaal en zuurstof geven aan de economie.

M. John Crombez (sp.a). –

Vandaag vernemen we dat de heer Jean-Pierre Hansen bestuurder wordt bij de KBC-bank. Hoewel ik de competentie van de man niet in twijfel trek, stel ik mij toch vragen. Vorige week nog werd hier de wet deugdelijk bestuur goedgekeurd die zowel in Kamer als Senaat voor heel wat discussie heeft gezorgd over de onafhankelijkheid en de rol van de overheidsbestuurders. Ik heb dan ook vragen bij de aanwezigheid van de heer Hansen in de raad van bestuur van KBC in verband met maatregelen voor

economische relance en de rol die elke regio en ook de federale overheid willen reserveren aan de energiesector en de groene economie. Wat als het investeringsproject van kleine of grotere bedrijven uit de energiesector door de raad van bestuur van KBC, en dus ook door bestuurder Hansen, moet worden beoordeeld?

De voorbije dagen hebben we ook nog vernomen dat Suez uit Fluxys stapt. Quid als Fluxys grote investeringen wil doen zoals het van plan zou zijn? Wat zal er gebeuren als de nieuwe aandeelhouders van Fluxys zich richten tot de KBC voor de financiering van die investeringen en terecht komen bij de heer Hansen, gewezen lid van het directiecomité van de groep Suez die zojuist uit Fluxys is gestapt?

Een andere vraag die ik me stel is hoe bestuurders zich verhouden tot globale beslissingen? Ik zal die vraag nog vaker stellen omdat het probleem geregeld rijst. Ik geef een voorbeeld. *BNP Paribas Fortis* haalt meer dan 4 miljard kapitaal op. In de raad van bestuur wordt op groepsniveau beslist de volledige tranche toe te wijzen aan de vermindering van de Franse staatsschuld. Dat is toch niet evident voor een belangrijke aandeelhouder als België!

Hoe ziet de minister de rol van de overheidsbestuurders in de banken? Welk evenwicht moeten volgens hem de banken nastreven tussen opbouw van eigen kapitaal en krediet verstrekken voor het herstel van de economie?

Wat met de concrete situatie van de heer Hansen die nog altijd een belangrijk rol speelt in ons economisch bestel en die nu een bestuursmandaat opneemt bij de nog enige echte Belgische bank waar hij mee zal moeten beslissen over concrete energiedossiers?

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen.
– Ik ben het eens met het standpunt van de heer Herman Daems, voorzitter van de raad van bestuur van *BNP Paribas Fortis*, dat hij op 12 maart formuleerde tijdens een hoorzitting in de bijzondere commissie belast met het onderzoek naar de financiële en bankcrisis. Men moet er inderdaad op letten dat de drie verschillende functies van de staat in dit dossier, zoals in alle andere investeringsdossiers van *BNP Paribas Fortis*, niet door elkaar worden gehaald.

De staat heeft allereerst de rol van verdediger van het algemeen belang. Ten tweede heeft de staat een rol van regulator van financiële instellingen. Ten derde vervult hij de rol van minderheidsaandeelhouder, maar wel belangrijke aandeelhouder in een bank als *BNP Paribas Fortis*.

Het is juridisch onmogelijk, en in het licht van een goed bestuur niet wenselijk, om de twee door de staat

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. –

voorgedragen bestuurders van BNP Paribas Fortis, maar ook van andere holdings, te vragen om tegelijkertijd die drie rollen te vervullen en de verantwoordelijkheid van die drie functies op zich te nemen.

Net zoals de heer Daems, benadruk ik dat de wet een raad van bestuur van een bank er niet toe machtigt te beslissen over het gevolg dat aan bijzondere investeringsdossiers moet worden gegeven. De wetgever heeft die verantwoordelijkheid aan het directiecomité overgelaten.

Het is de taak van het directiecomité en niet van de raad van bestuur om te beslissen over bijzondere investeringsdossiers. Het is wel mogelijk om richtlijnen te geven aan een directiecomité.

Rekening houdend met die juridische beperkingen heb ik de twee bestuurders – "onze" bestuurders, zo u wil – niettemin gewezen op het belang dat de regering hecht aan de verantwoordelijkheid van de financiële sector met betrekking tot de financiering van de ondernemingen van ons land. Ik heb hen gevraagd dat ze de raad van bestuur daarvan in kennis stellen. Ze hebben mijn verzoek ingewilligd. Ik ben op eigen initiatief naar een hoorzitting gegaan met alle bestuurders in de verschillende banken met het oog op een concreet debat in het parlement. Ik heb hetzelfde standpunt als de heer Daems in dat verband.

Ik kom tot het specifieke geval in KBC. Er zijn regels voor belangenconflicten en die gelden voor alle bestuurders, dus ook voor de heer Hansen. De redenering dat hij moet worden vervangen omdat hij met betrekking tot een bepaald investeringsproject gelinkt geweest is aan een mogelijk betrokken onderneming, is niet houdbaar. Ik pleit er zelfs voor om meer bedrijfsleiders aan te stellen als bestuurder voor de staat. Dat is een betere oplossing dan steeds voor politici kiezen in de verschillende raden van bestuur. De heer Hansen is een goede keuze. Voor sommige beslissingen kunnen er zich inderdaad belangenconflicten voordoen. Daarom moet de heer Hansen, zoals de andere bestuursleden in KBC of in andere bedrijven, een correcte beslissing nemen of niet deelnemen aan een beslissing om een belangenconflict te vermijden. Er is op dat punt geen verschil voor een bestuurder in een bank met een opdracht vanuit de staat of een andere bestuurder. Voor de heer Hansen gelden zoals ik al zei, net zoals voor de andere bestuurders, de algemene regels in verband met belangenconflicten.

De heer John Crombez (sp.a). – Zelfs al kunnen de overheidsbestuurders niet tegelijkertijd de drie functies van de staat vervullen, ze hebben wel de taak om voor hun eigen stakeholders op een onafhankelijke manier de zaken te behartigen. De overheidsbestuurders in de bank kunnen dus wel degelijk de financiering van de

M. John Crombez (sp.a). –

ondernemingen behartigen. Als aan de banken gevraagd wordt hoe het zit met die financiering, krijgen we echter als enig antwoord dat de vraag verminderd is.

In verband met het specifieke geval van de heer Hansen ben ik het helemaal niet eens met het antwoord van de minister. Ik ben het er wel mee eens dat het goed is om bedrijfsleiders namens de overheid in raden van bestuur zitting te laten nemen, zeker als het competente bedrijfsleiders zijn. En dat is de heer Hansen zeker.

Op het moment dat alle bestuursniveaus in België terecht van mening zijn dat investeringen in de groene economie aangemoedigd moeten worden en dat de regering zegt dat de competitie in onze energiesector moet toenemen, heb ik er wel bezwaar tegen dat iemand die topfuncties waarnam bij een monopolistisch bedrijf, in de raad van bestuur komt van een van de grote financiële spelers. Er zijn genoeg competente bedrijfsleiders, ook van kleinere bedrijven, die het belangenprobleem van de heer Hansen niet hebben. Ik heb geen bezwaren tegen zijn persoon of competentie. Zijn aanwezigheid in de raad van bestuur van KBC is alleen niet verenigbaar met de doelstellingen van de banken om de groene economie te stimuleren.

Mondelinge vraag van de heer John Crombez aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de bankregulering» (nr. 4-1185)

De heer John Crombez (sp.a). –De actualiteit heeft me opnieuw ingehaald. Ik had een vrij algemene vraag over wat de komende weken en maanden moet gebeuren om de kapitaalratio van de banken te verhogen en de vereiste transmissiemechanismen te verbeteren.

Heel wat economen verdedigen dat de economie op velerlei wijze kan worden ondersteund, maar dat een noodzakelijke voorwaarde voor normale economische groei is dat de banken beschikken over liquiditeiten en over een transmissiemechanisme in de bedrijven.

Om het toekomstige financiële landschap te kunnen uittekenen, moeten de banken onder andere een aantal Europese maatregelen toepassen. De Belgische bankiers werpen echter op dat in België specifieke maatregelen werden genomen, terwijl in landen als Frankrijk algemene maatregelen werden genomen en Europa daar niet ingrijpt. Een en ander is immers niet zonder invloed op de concurrentiepositie van de Belgische banken in Europa.

Voorts moeten die banken een voorzichtiger beleid voeren dat gericht is op kostendaling en kapitaalsverhoging, terwijl ze nog aan het betalen zijn voor waarborgen. Vorige week heb ik verwezen naar

Question orale de M. John Crombez au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la régulation des banques» (n° 4-1185)

M. John Crombez (sp.a). –

een IMF-rapport waarin ook de moeilijke situatie van de banken wordt beklemtoond.

De regering heeft altijd staande gehouden dat de banken betalen voor de ingrepen die zij met belastinggeld heeft gefinancierd. Onze begroting wordt daar misschien niet direct gezonder van, maar dat zou toch een deel van de staatsinkomsten garanderen.

Tot mijn grote verbazing, hoewel niet onvoorspelbaar, beschikt BNP Paribas Fortis, het Belgische filiaal van de groep BNP Paribas, over een belastingbuffer van 4 miljard euro. De bewering dat de Belgische banken momenteel aan het betalen zijn, klopt dus in geen geval, zeker niet in vergelijking met vroeger. Sterker nog, begin 2009 hebben topeconomen als Paul De Grauwe, Yvan Van de Cloot en Koen Schoors al voorspeld dat het Belgische filiaal van de groep BNP Paribas zou worden gebruikt om cash geld naar Parijs te draineren. Dat is precies wat nu gebeurt: door de belastingbuffer wordt geen winst gemaakt, worden geen dividenden uitgekeerd en geen belastingen betaald. Wel wordt er een winstbijdrage van 708 miljoen aan Parijs betaald via een aanpassing van de reserves en de uitkeerbare winsten. Met die belastingbuffer kan BNP Paribas Fortis in België nog jarenlang vermijden belasting te betalen zodat ze nu beter af is dan vroeger, ook al moet ze betalen voor de waarborgen.

Met de belastingbuffer en de boekhoudkundige aanpassing van de meerwaarde en de uitkeerbare reserves kan de groep BNP Paribas cashgeld naar Parijs blijven draineren.

Ik formuleer het zo concreet omdat het zo concreet is.

In het licht van de nakende regulering van het toekomstige financiële landschap van België, gericht op de gezondmaking van de kapitaalratio en het stimuleren van de economie, is het wegdraineren van gezonde cash naar Parijs nog erger.

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen.
– Ik tracht te antwoorden op uw dubbele vraag.

Ten eerste, heeft de regering in een recent verleden het bewijs geleverd dat de stabiliteit van de banken voor haar een prioriteit is. Zonder een stabiele financiële sector schiet de kredietverlening aan bedrijven en gezinnen immers tekort en is een duurzaam economisch herstel onmogelijk.

Het is zeer belangrijk om tot een stabiel systeem te komen. Ik ben het met u eens dat moet worden gestreefd naar een evenwicht tussen een hervorming van de bankregulering, gericht op het verzekeren van de stabiliteit van de financiële sector, en de noodzaak om het nieuwe regelgevende kader in te voeren op een ogenblik dat de financiële sector en de economie over

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. –

voldoende draagkracht beschikken om de noodzakelijke hervormingen van de banksector te verwerken.

Zonder voldoende aandacht voor de gevolgen van die hervorming, met inbegrip van de aangepaste timing van de invoering, kan ze het prille economische herstel ondergraven.

Vandaar dat de Belgische toezichtautoriteiten en de regering het proces ondersteunen waarbij de G-20, de EU en het Basels Comité de voorstellen tot versterking van de kapitaals- en liquiditeitsvereisten laten voorafgaan door een brede impactstudie, die de gevolgen voor zowel de financiële sector als de globale economie moet evalueren, alvorens te beslissen over de uitvoeringsbepalingen – onder meer de datum van inwerkingtreding – van de hervorming. We hebben hier overleg over gepleegd met alle spelers van de financiële sector in ons land, teneinde de toepassing van de Basel-normen goed voor te bereiden.

Ik ben blij dat de senator de genuanceerde en evenwichtige benadering van de regering en de Belgische toezichtautoriteiten nu steunt. In het recente verleden hebben de senator en zijn fractie immers bij herhaling aangedrongen op een snelle en vergaande bijsturing van de bankregulering en –controle, waarbij de indruk ontstond dat de gevolgen voor de betrokken sector en het economische herstel van ondergeschikt belang waren. Het verheugt mij dat er over het onderwerp nu blijkbaar een politieke consensus groeit.

We moeten dat evenwicht vinden, niet alleen voor wat betreft het nieuwe kader voor de regulering, maar ook voor een goede timing voor de inwerkingtreding en de mogelijkheid om meer krediet te krijgen voor de gezinnen en de bedrijven.

Iedereen wist dat Fortis verliezen boekte en het was algemeen bekend hoeveel. Dat was een goede reden om de bank te herstructureren.

Het was ook een van de gegevens om de waarde van Fortis te evalueren. Bij de onderhandelingen tussen de Belgische staat, BNP Paribas en andere spelers hebben we dat gegeven altijd in een correcte analyse geplaatst. Bijgevolg was het investeringsbedrag in BNP Paribas Fortis duidelijk, alsook het percentage voor de Belgische staat. Voor BNP Paribas Fortis in België was dat 25 procent, maar de investering als eerste aandeelhouder in BNP Paribas zelf was ook duidelijk. Met meer dan 10 procent zijn wij immers de eerste aandeelhouder van BNP Paribas. De tweede aandeelhouder heeft iets meer dan 5 procent.

We hebben vastgesteld dat het voor BNP Paribas nu mogelijk is om met nieuwe producten op de markt te komen, meer krediet te geven en in België nieuw personeel aan te werven.

In verband met de resultaten heb ik gevraagd om in 2010 een eerste dividend te krijgen. Er is immers beslist dat de Belgische Staat van BNP Paribas Fortis een aanzienlijk dividend krijgt. We zoeken naar een oplossing om in 2010 misschien al een eerste dividend te krijgen, maar in 2011 zal dat alleszins het geval zijn.

Onze deelneming in het kapitaal wordt dus beloofd.

Voor het overige hebben we veel contacten met de bedrijfsleiders van BNP Paribas Fortis om alle transfers binnen de groep concreet te verifiëren. We kunnen bijgevolg altijd verifiëren of de financiële transfers al dan niet correct verlopen.

Dankzij die operatie met BNP Paribas Fortis is het dus mogelijk geweest een bank van die omvang in ons land te behouden.

Dat was de eerste reden voor onze operatie. Voorts kan een dergelijke bank meer krediet verschaffen aan gezinnen en bedrijven. Tot slot wijs ik op de aanwervingen die BNP Paribas Fortis op dit ogenblik in België doet en die een nieuwe start inluiden.

Enkele maanden geleden hoorde ik soms pleiten voor een standalone-oplossing. Het argument was dat er op die manier slechts 2500 tot 3000 jobs verloren zouden gaan. Welnu, de crisis ligt slechts enkele maanden achter ons en we stellen vast dat er al nieuwe aanwervingen gebeuren. Ik vind dus dat we met Fortis België correct hebben gehandeld. Het is wel zo dat we goed moeten letten op het correcte verloop van alle financiële transfers van de bank. Dat is de taak van de Belgische staat als aandeelhouder, maar ook van de twee bestuurders die de algemene vergadering op voorstel van de Belgische Staat heeft benoemd. Die bestuurders zetelen trouwens ook in de raad van bestuur van BNP Paribas in Parijs.

De heer John Crombez (sp.a). – Ik herhaal dat ik het eens ben met de gouverneur van de Nationale Bank wanneer die beweert dat we niet moeten wachten op de goedkeuring van een alomvattend akkoord om nu al een aantal instrumenten in te voeren. Ook Peter Praet en de Bank for International Settlements zijn die mening toegedaan. Het Basels Comité stelt voor om niet te wachten met het banktestament, waarvoor onder meer de heer Vandenberghe een wetsvoorstel heeft ingediend. In tegenstelling met wat de minister beweert, kunnen er nu al individuele maatregelen genomen worden, zonder dat het concurrentievermogen en de tewerkstelling van de banken in het gedrang komen. Ik denk aan het invoeren van het banktestament, dat blijkbaar ook bij de meerderheid op steun kan rekenen. Het is een instrument dat de banken niets kost en toch heel wat zekerheid biedt.

BNP Paribas Fortis is een spectaculaire aanwervingscampagne aan het voeren, maar ik vraag

M. John Crombez (sp.a). –

mij af in hoeverre we kunnen controleren of de bank inderdaad bijkomende werkgelegenheid zal creëren. Het valt me bovendien op dat tegelijk met deze campagne de cijfers voor het eerst aantonen dat is uitgekomen wat een aantal economen in België hadden voorspeld, namelijk dat het Belgisch gedeelte van BNP Paribas de melkkoe van Parijs zal worden. Het gaat hier ook niet over borrelnootjes, aangezien we spreken over een belastingsbuffer van 4 miljard euro. De bank betaalt aan de Belgische staat veel minder belastingen dan vroeger en brengt tegelijk een winst van 708 miljoen euro over naar Parijs. Hier wordt trouwens openlijk over gecommuniceerd. Het was de bedoeling onze banken gezond te maken zodat ze de Belgische economie zouden kunnen ondersteunen. Het is dan ook bijzonder pijnlijk om vast te stellen dat een bank boekhoudkundige operaties uitvoert met meer- en minwaarden om reserves te creëren en dat ze in het ene land geen belastingen betaalt maar de winst naar het andere land overhevelt. Ik zou die situatie echt niet minimaliseren.

Mondelinge vraag van de heer Pol Van Den Driessche aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over «de prijsverhoging van de autoverzekering» (nr. 4-1178)

De heer Pol Van Den Driessche (CD&V). – Verscheidene verzekeringsmaatschappijen hebben onlangs hun premies verhoogd of plannen een verhoging voor de autoverzekering. Zo verhoogt Ethias de premies met 2,8 procent, AG met 4,5 procent. Ze doen dat niet omdat de bonus-malusgraad van de verzekerden steeg als gevolg van ongevallen, maar wel - zo zeggen ze zelf- omwille van een stijging van het aantal schadeclaims.

Volgens de cijfers van de CBFA, de controleautoriteit, bleven de cijfergegevens met betrekking tot de ongevallen de jongste jaren echter constant. In 2008 waren er niet meer ongevallen dan in 2003, maar toch verhogen die maatschappijen hun premies.

De reden voor de prijsstijging van de verplichte verzekering moet dus niet worden gezocht in het aantal schadeclaims, maar in de beleggingsopbrengsten. De verzekeringsmaatschappijen investeren de premies die ze van hun klanten ontvangen, in beleggingen. In de periode 2003-2007 hebben ze hun beleggingsopbrengsten jaarlijks met vijftien tot twintig procent zien stijgen. Ze hebben dus de jongste jaren een aardige winst opgestreken. In die periode zijn de premies niet gedaald, maar bleven ze stabiel. In 2008 werd een verlies van een half procent opgetekend. Dat verlies willen ze nu afwentelen op hun klanten door de premies te verhogen. Dat moet kunnen in een vrije markteconomie, maar toch is er iets dat niet klopt. De verzekeringsmaatschappijen hebben jarenlang winsten

Question orale de M. Pol Van Den Driessche au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur «l'augmentation du prix de l'assurance auto» (n° 4-1178)

M. Pol Van Den Driessche (CD&V). –

opgestreken en het aantal schadeclaims is niet verhoogd. Nu hun opbrengsten uit beleggingen met 0,5 procent dalen, verhogen ze de premie met 2 tot 5 procent. Dat begrijp ik niet.

Kunnen verzekeringsmaatschappijen op eigen initiatief de premies in die mate verhogen, terwijl objectief kan worden aangetoond dat die verhoging niet correct is?

Kan de overheid de maatschappijen verplichten de prijsverhogingen te motiveren en vooraf te melden?

Gewezen minister van Economie, Marc Verwilghen, heeft in een vorige regeerperiode beloofd dat er een database zou worden uitgewerkt waarmee de consument de prijzen zou kunnen vergelijken. Hoever staat de ontwikkeling van die database?

De heer Didier Reynders, vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen. – Als gevolg van de belofte van gewezen minister Verwilghen heeft een technische werkgroep binnen de FOD Economie inderdaad bestudeerd of een databank kon worden opgezet waarmee de consumenten de prijzen zou kunnen vergelijken. Om technische redenen en omwille van kostenefficiëntie bleek het echter niet mogelijk een dergelijke databank te ontwikkelen. Op de website van de FOD Economie staat wel een pagina waarmee de consument in één oogopslag de verzekeringsondernemingen kan contacteren die in België de BA-autoverzekering aanbieden.

Wat de prijsevolutie in het algemeen betreft, kan ik een aantal elementen meedelen.

In de loop van de voorbije maanden hebben verschillende verzekeringsondernemingen aangekondigd dat ze tariefwijzigingen zullen doorvoeren. De in de pers vermelde stijgingspercentages zijn het resultaat van contacten met de verzekeringsondernemingen en tussenpersonen. Volgens de door de sector meegedeelde cijfers bereikte de gemiddelde BA-premie auto, namelijk de incassering versus het aantal voertuigen, in 2009 een niveau dat vergelijkbaar was met dat van 2002. Ter vergelijking: in 2006 bedroeg het gemiddelde van de premies, zonder btw, 307 euro, in 2007 303 euro, in 2008 297 euro en in 2009 296 euro. De gemiddelden zijn de jongste jaren dus niet veel veranderd.

De sector wijst er bovendien op dat de ongevallenfrequentie al meerdere jaren stijgt, 7,09 procent in 2009 tegenover 6,67 procent in 2006. Dat geldt ook voor het aantal ongevallen, zonder dat er een vermindering is van de gemiddelde kostprijs van de schadegevallen.

Ik vermeld deze cijfers, die van de sector komen, alleen ter indicatie. Ik heb de FOD Economie een

M. Didier Reynders, vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles. –

studie gevraagd met objectieve cijfers over de prijsevolutie. De resultaten van de studie worden in mei verwacht. Ik stel voor dat de bevoegde commissies van Kamer en Senaat dan een hoorzitting organiseren met Assuralia en de FOD Economie over de evolutie van de prijzen.

In de Kamer hebben we gediscussieerd over de vervanging van het bonus-malusstelsel, zoals voorgesteld in 2004. Ik pleit niet voor de wederinvoering van een bonus-malusstelsel. De consument vroeg trouwens een ander stelsel. Zonder een echte prijscontrole in te voeren, moet het toch mogelijk zijn een aantal regels op te leggen in verband met de evolutie van de premies.

De heer Pol Van Den Driessche (CD&V). – Ik leer uit het antwoord dat van de belofte van minister Verwilghen niets is terechtgekomen. Een website die aangeeft bij welke verzekeringsmaatschappijen de consumenten terecht kunnen voor hun autoverzekering, is een mager resultaat.

Ik ben vragende partij voor een hoorzitting met de sector. Ik noteer ook dat de minister toch regels wenst op te leggen. Heel veel Belgen hebben een auto en zijn verplicht een verzekering te nemen. De verzekeraars kunnen dus onderling prijsafspraken maken, terwijl de consumenten moeten zwijgen en betalen.

Mondelinge vraag van mevrouw Marie-Hélène Crombé-Berton aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de verdooving van dieren bij het kelen» (nr. 4-1167)

Mevrouw Marie-Hélène Crombé-Berton (MR). –

M. Pol Van Den Driessche (CD&V). –

Question orale de Mme Marie-Hélène Crombé-Berton à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «l'étourdissement des animaux lors de l'égorgeage» (n° 4-1167)

Mme Marie Hélène Crombé-Berton (MR). – La loi du 14 août 1986 relative à la protection et au bien-être des animaux prévoit une exception au principe d'interdiction d'abattage des animaux sans étourdissement préalable lorsque l'abattage est prescrit par un rite religieux.

Pourtant, de nombreuses sources scientifiques affirment que l'incision de tissus de la gorge lors de l'abattage sans étourdissement provoque une douleur considérable pour l'animal.

L'Agence européenne de sécurité des aliments estime d'ailleurs que l'étourdissement devrait toujours être réalisé avant l'égorgeage. La Fédération des vétérinaires européens va dans le même sens.

Madame la ministre, fin 2009, vous aviez été interrogée par plusieurs de mes homologues à la Chambre au sujet de cette problématique et vous aviez déclaré être « opposée à l'abattage des animaux sans étourdissement ». Vous aviez, également affirmé avoir pour objectif « de généraliser cette pratique à tous les

abattages », comme c'est déjà le cas dans de nombreux pays de l'Union européenne.

Avant de prendre vos responsabilités sur la base des études scientifiques publiées, vous aviez dit vouloir attendre les résultats des travaux menés par le Conseil du bien-être animal, afin de voir si celui-ci était parvenu à un avis unanime auquel pourraient adhérer les communautés religieuses concernées par ces sacrifices.

Je profite donc de l'occasion pour vous demander où en sont ces travaux. S'ils ne sont pas à un stade suffisamment avancé, j'aimerais savoir quelles sont vos intentions quant à cette question.

Je vous rappelle que mon groupe a déposé récemment à la Chambre une proposition de loi visant à supprimer cette exception dans la loi.

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie. –

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale. – Je suis extrêmement sensible à la question de la souffrance des animaux, tant pendant leur détention et leur transport, que lors de leur mise à mort, en ce qui concerne les animaux de rente.

Mes services étudient la question des abattages depuis un certain temps. Comme vous le savez, le Conseil du bien-être animal – qui devrait remettre son rapport aujourd'hui – a notamment examiné la question de l'étourdissement. Notre législation comporte des dispositions d'ordre général mais également des exceptions pour l'abattage rituel. C'est aussi le cas dans la plupart des pays d'Europe.

Cette problématique a également été étudiée au niveau européen et aucun consensus n'a pu être dégagé sur l'élimination des exceptions pour abattage rituel. La Commission européenne a décidé de lancer une réflexion sur l'abattage en collaboration étroite avec les autorités religieuses dans le cadre du programme Dialrel.

La Chambre s'est longuement penchée sur cette question qui est très complexe. Sur le terrain, pour certains animaux et pour des raisons économiques, on en vient quasiment à considérer tout abattage comme rituel. Autrement dit, c'est tout l'esprit de la loi qui est détourné. Ma collègue, Mme Laruelle, et moi-même allons examiner comment mettre en place des contrôles qui permettent d'éviter cette situation.

Par ailleurs, nous menons des discussions, y compris avec les autorités religieuses des communautés juive et musulmane, pour la viande kascher et halal, afin que l'objectif de ne pas faire souffrir l'animal, qu'il s'agisse d'un abattage rituel ou non, puisse être respecté.

À la Chambre, où le sujet a encore été évoqué tout récemment, nous avons décidé de travailler sur la base d'auditions.

Nous allons entendre le Conseil du bien-être animal, des vétérinaires, des contrôleurs, qui pourront nous expliquer ce qui se passe exactement dans les abattoirs, des associations de défense des animaux et les autorités religieuses pour comprendre leurs rites et voir comment les adapter pour que l'animal puisse être préservé d'une douleur. Nous avons tous en mémoire les images horribles, totalement inacceptables, diffusées par Gaia.

Voilà où nous en sommes. Nous travaillons avec la Commission européenne et d'autres partenaires. Par ailleurs, la Chambre des représentants étudie les possibilités d'adaptation de la législation.

Je ferai volontiers le point dans quelques semaines ou dans quelques mois, quand ce travail sera terminé.

Mevrouw Marie-Hélène Crombé-Berton (MR). –

Mondelinge vraag van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de terugbetaling van percutane hartkleppen» (nr. 4-1183)

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Verschillende ziekenhuizen spreken eigen middelen aan om bij bepaalde patiënten een levensreddende hartklep te plaatsen. De prijs van die zogenaamde percutane hartkleppen is voor de meeste patiënten exorbitant hoog, maar toch worden ze voor de keuze gesteld om te betalen of te sterven.

Een op de drie patiënten is te zwak om een openhartoperatie te ondergaan. Een ingreep via de lies of borststreek is voor die mensen dan ook de allerlaatste mogelijkheid, maar ze is dus ook duur.

Al eind 2007 begonnen de eerste Belgische ziekenhuizen te werken met de percutane hartkleppen, en dat met eigen middelen. De zes ziekenhuizen in België die ermee gestart zijn, hebben samen een brief geschreven aan de minister en aan het Kenniscentrum. Hierin stelden ze het volgende voor:

1. een terugbetaling voor 200 tot 250 kleppen in de zogenaamde categorie 5, dat wil zeggen: 'only in research';
2. die operaties tot de zes centra beperken;

Mme Marie Hélène Crombé-Berton (MR). – Je remercie la ministre de sa réponse et suis heureuse de constater qu'elle partage mon sentiment. Effectivement, étourdir un animal avant de le mettre à mort est une pratique plus respectueuse et moins cruelle.

Question orale de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le remboursement des valves aortiques percutanées» (n° 4-1183)

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

3. een goed afgebakende prospectieve studie maken en transparante criteria opstellen.

Er kwam echter geen regeling, met als resultaat dat twee jaar later reeds een dozijn centra de ingreep doen en dat ziekenhuizen, artsen of patiënten onverantwoord hoge sommen moeten ophoesten.

Hier ontstaat het gevaar van een gezondheidszorg met twee snelheden, waarbij mensen die geen 20.000 euro kunnen neertellen, sterven. We mogen ook niet vergeten dat die mensen vaak al lange tijd niet hebben gewerkt wegens een voorgaande ziekte, en hierdoor niet voldoende middelen hebben.

De beslissing tot niet-terugbetaling door het RIZIV, op aangeven van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg, dateert van een review door het KCE van eind 2008. Intussen zijn er steeds meer bewijzen dat de ingreep wel degelijk een positieve invloed heeft op de overlevingskansen van die specifieke patiëntenpopulatie. Dat blijkt uit een vergelijking tussen de gegevens van patiënten die niet in aanmerking kwamen voor open chirurgie en die in Belgische centra met de percutane klep werden behandeld enerzijds, en naar leeftijd, geslacht en ernst van ziekte vergelijkbare patiënten uit dezelfde centra uit de periode net voor de klep beschikbaar werd anderzijds.

Op basis van die vergelijking en van de huidige kennis is een only in research-terugbetaling aan te bevelen, met de duidelijke indicatiestelling 'inoperabel', en met een strikte selectie van het aantal centra. Ook moet dringend de berekening van de kosten per QALY van de percutane klep worden gemaakt.

Welke initiatieven zal de minister nemen om versneld de implantatie van percutane hartkleppen terug te betalen?

Ziekenhuizen betalen die kleppen uit hun eigen investeringsfonds. Worden ze hiervoor gecompenseerd? Hoe gaat dat in zijn werk?

Ontstaat volgens haar niet het gevaar van een geneeskunde met twee snelheden, waarbij minder gegoeden zich geen nieuwe hartklep kunnen veroorloven? Hoe ziet de minister dat?

Mevrouw Laurette Onkelinx, vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Maatschappelijke Integratie. – De beslissing van het RIZIV om de implantatie van een hartklep via een katheter niet terug te betalen is gebaseerd op een wetenschappelijk advies van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE). In het rapport in kwestie, dat eind 2008 gepubliceerd werd, stelde het KCE vast dat de mislukkingen en complicaties bij die ingreep op zijn minst

Mme Laurette Onkelinx, vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique, chargée de l'Intégration sociale. –

onrustwekkend waren. Volgens de toen beschikbare gegevens overleed één patiënt op tien binnen een maand na de ingreep, terwijl de mortaliteit na een klassieke ingreep bij patiënten met een gelijkaardig operatierisico minder dan 6% bedroeg.

Het KCE raadde de terugbetaling van deze experimentele ingreep dan ook af.

Sinds de publicatie van het rapport van het KCE toonde een Franse studie, die werd voorgesteld in november 2009, nog minder positieve resultaten aan: een mortaliteit van één op acht patiënten binnen de maand na de ingreep en 23,5% na zes maanden. Dit toont aan dat de cijfers van het KCE niet achterhaald waren.

De cardiologen die voor een terugbetaling van de operatie pleiten baseren zich op hun eigen beperkte positieve ervaring. Het KCE daarentegen baseert zijn argumentatie alleen op internationale wetenschappelijke gegevens, aan de hand van meer dan 1600 gevallen.

In de aanbevelingen van zijn rapport schreef het Kenniscentrum dat de conclusies ervan geldig blijven zolang er geen gegevens beschikbaar zijn van een vergelijkende wetenschappelijke studie. In de Verenigde Staten is de ingreep trouwens verboden en er werd alleen een uitzondering verleend in het kader van de PARTNER-IDE. De resultaten van deze grootscheepse klinische studie zullen waarschijnlijk eind 2010 bekend zijn. Het KCE raadt het RIZIV aan om de resultaten van deze klinische studie af te wachten. Intussen kunnen de patiënten worden geholpen met de klassieke openhartchirurgie, waarvan men de risico's kent. Hoewel die ook hoog liggen, worden ze tot nader order lager geschat dan die van de nieuwe experimentele techniek.

Sinds het rapport van het KCE werd dus geen solide element naar voren gebracht dat de conclusies van de studie van het KCE verandert, wel integendeel. Alle studies die tot nu toe werden gepubliceerd of voorgesteld, hebben het methodologische nadeel geen vergelijkende studies te zijn. De eerste vergelijkende studie zal de Amerikaanse zijn.

Gelet op deze elementen, ligt het thans niet in mijn bedoeling te voorzien in de terugbetaling van de plaatsing van percutane hartkleppen via een katheder. Indien zich buitengewone medische omstandigheden zouden voordoen en de plaatsing van de hartklep een bewezen invloed op de levenskwaliteit van de patiënt zou kunnen hebben, kan altijd een beroep worden gedaan op het Bijzonder Solidariteitsfonds.

De vraag gaat niet over een geneeskunde met twee snelheden, aangezien het niet de kostprijs van de ingreep is die de eventuele terugbetaling tegenhoudt,

maar wel de veiligheid van de ingreep.

Ik wil ook benadrukken dat krachtens de wet van 22 augustus 2002 over de rechten van de patiënt de toestemming die de patiënt in principe moet geven voor elke tussenkomst van een beroepsbeoefenaar weloverwogen moet zijn. Hiertoe moet de patiënt van deze beoefenaar alle nodige informatie krijgen over de behandeling, de contra-indicaties, de bijwerkingen en de risico's verbonden aan de ingreep en die pertinent zijn voor de patiënt, alsook over de mogelijke alternatieven en de financiële gevolgen. Voor mij is het respecteren van deze regels essentieel.

Algemeen gesproken mogen de ziekenhuizen beslissen om via de eigen fondsen een beroep te doen op bepaalde innoverende technieken, in de hoop dat die efficiënter zullen blijken te zijn.

Omdat het systeem van de ziekenhuisfinanciering in België onder meer gebaseerd is op de vergelijking van de verblijfsduur met een gestandaardiseerde gemiddelde verblijfsduur per pathologie, type ingreep, enzovoort, kan het ziekenhuis waar de verblijfsduur van de patiënten korter is door een beroep te doen op een dergelijke techniek, een betere financiering krijgen. Het kan dan, wanneer de meerwaarde van de nieuwe techniek erkend en veralgemeend is, gaan over een eerste *return on investment*, maar ik herinner er toch aan dat ziekenhuizen tegenover hun patiënten een algemene veiligheidsverplichting hebben.

Er bestaan ook bepaalde bijzondere systemen van financiering voor academische ziekenhuizen en universitaire diensten die bedoeld zijn voor de ontwikkeling van nieuwe medische technologieën.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Ik begrijp waarom mevrouw Onkelinx, als minister die de portefeuille beheert, zo beleidsmatig denkt, maar ik ben ook cardioloog. Wij cardiologen weten dat de data in de grote internationale studie heus wel positief zullen zijn. In het begin dat men een techniek toepast, is het logisch dat er meer bijwerkingen zijn, zoals het lekken van de klep, omdat men de techniek nog niet in de vingers heeft. Beleidsmatig is het dan ook jammer dat er tijd verloren is gegaan, dat de actoren op het terrein zelf al hadden beslist welke spelregels ze zouden hanteren, dat ze het enkel in de performante centra zouden doen en enkel bij patiënten die echt inoperabel zijn. Je hebt ook jonge patiënten met een porseleinen aorta omdat ze bestraald werden voor een of andere kanker. Bij hen kun je echt niets anders dan een percutane hartklep steken en dan is het voor een arts heel frustrerend deze techniek niet te kunnen aanbieden, terwijl ze wel bestaat.

Er is twee jaar tijd verloren gegaan, twee jaar die ook mensenlevens hebben gekost. En nu is het een chaos, want alle centra voeren de ingreep uit. Het is

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

inderdaad geneeskunde met twee snelheden, maar het is jammer dat de minister het Kenniscentrum gebruikt als een beleidsmiddel om de zaken op de lange baan te schuiven. Ik ben ontgoocheld.

Mondelinge vraag van de heer Richard Fournaux aan de minister van Landsverdediging over «de toekomst van de militaire politie» (nr. 4-1169)

De heer Richard Fournaux (MR). –

De heer Pieter De Crem, minister van Landsverdediging. –

Question orale de M. Richard Fournaux au ministre de la Défense sur «l'avenir de la police militaire» (n° 4-1169)

M. Richard Fournaux (MR). – Je ne serai pas long car, entre le dépôt de ma question et notre séance de ce jour, le conseil des ministres a formulé diverses propositions concernant la police militaire. Je me demandais dans quelle mesure les effectifs de la police militaire pourraient être utilisés pour soulager la police fédérale ou les polices zonales, dans le cadre d'une série de missions palliatives que celles-ci doivent accomplir, notamment dans les prisons ou à l'occasion d'événements importants. Je suppose que vous pourrez me répondre en fonction des décisions prises par le conseil des ministres.

Ma réflexion allait plus loin. N'est-il pas envisageable d'attribuer à certains policiers militaires des compétences dites judiciaires, ce qui permettrait de soulager la police fédérale ou zonale, appelée à intervenir en complément de la police militaire pour effectuer certaines constatations ?

Je pense aux missions à l'étranger, au cours desquelles les tâches de police judiciaire ne peuvent être accomplies par la police militaire, raison pour laquelle il faut systématiquement recourir à des policiers zonaux ou fédéraux ayant cette compétence judiciaire.

J'aimerais connaître votre point de vue concernant ces deux aspects de la question.

M. Pieter De Crem, ministre de la Défense. – La problématique que vous venez de soulever concerne donc l'extension des compétences de la police militaire. Le débat étant toujours en cours, je ne suis pas encore en mesure de répondre concrètement à votre question.

Je suis favorable à la mise à disposition de membres de la police militaire pour des missions telles que la surveillance des ambassades par exemple, pour autant que ces personnes dépendant du ministère de la Défense changent de statut et soient transférées à la police fédérale.

Je rappelle en effet que la police militaire ne fait pas partie des forces de police. Conformément à la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux, aucun membre de la police militaire n'exerce des missions de police administrative et judiciaire. Un membre de la police militaire ne peut nullement intervenir dans le maintien de l'ordre public.

J'ai proposé que les personnes concernées par la restructuration des forces armées belges puissent, sur une base volontaire, passer de la Défense à la police fédérale, donc en changeant clairement de statut. Je constate toutefois qu'il existe toujours une confusion des genres et j'insiste donc sur le fait que la police militaire ne fait pas partie des forces de police.

De heer Richard Fournaux (MR). –

M. Richard Fournaux (MR). – Votre réponse est similaire à celle que j'avais reçue de votre prédécesseur, lorsque je siégeais à la Chambre.

Ce sujet mériterait peut-être davantage de développements que ne le permet une question orale mais je ne parviens pas à comprendre pourquoi les policiers militaires, d'une part, et les policiers fédéraux et communaux, d'autre part, ne pourraient avoir des échanges de bons procédés pour remplir certaines missions, tout en gardant leur statut respectif.

De heer Pieter De Crem, minister van Landsverdediging. –

M. Pieter De Crem, ministre de la Défense. – Une discussion en commission serait plus appropriée pour traiter de cette question.

Toutefois, je vous rappelle que des étapes importantes ont eu lieu : la grande réforme des polices mais aussi la démilitarisation de la gendarmerie. Votre estimé collègue, le sénateur Vande Lanotte, s'en souvient très bien, lui qui était à l'époque le chef de cabinet du ministre de l'Intérieur. Depuis le vote qui a entraîné la démilitarisation de la gendarmerie, il n'était plus possible, pour du personnel qui relève de la Défense nationale, d'intervenir dans le maintien et la sauvegarde de l'ordre public. C'était d'ailleurs une bonne chose.

Mondelinge vraag van mevrouw Ann Somers aan de minister van Landsverdediging over «het begeleiden van de militairen getroffen door het hervormingsplan» (nr. 4-1174)

Question orale de Mme Ann Somers au ministre de la Défense sur «l'accompagnement des militaires victimes du plan de réforme» (n° 4-1174)

Mevrouw Ann Somers (Open Vld). – Het hervormingsplan van de minister zorgt niet alleen voor heel wat ongenoegen, maar ook voor ongerustheid bij militairen en hun families. Een aantal militairen wordt geconfronteerd met een onverwachte overplaatsing die hen en hun families zal verplichten te verhuizen. Deze sociale ontwrichting van militairen en hun families, maar ook van de gemeenten waar de kazernes moeten sluiten, behoeft op zijn minst een ernstige begeleiding.

Mme Ann Somers (Open Vld). –

Het is bovendien van cruciaal belang dat deze mensen tijdig en correct geïnformeerd worden. Hierover rijzen er openlijk twijfels op het terrein. Ik kan het voorbeeld van de citadel van Diest aanhalen. Volgens een antwoord van de minister op een vraag van Bruno Tobback in de Kamer is de sluiting nodig wegens infrastructuurproblemen. De infrastructuur zou

verouderd zijn of aangetast door roestvorming. Nochtans blijkt uit commentaren van mensen op het terrein dat de informatie en argumentatie in antwoord op de diverse vragen, niet of niet volledig kloppen. Sterker nog, her en der wordt zelfs beweerd dat de rapportering en informatie niet vrijuit zouden mogen gebeuren. Anderen vermoeden ook dat de minister over sommige dossiers verkeerd of onnauwkeurig werd ingelicht.

- 1) Welke concrete inspanningen werden reeds ondernomen om de getroffen militairen en hun gezinnen tijdig en correct te informeren over de gevolgen van het hervormingsplan voor hun persoonlijke leefsituatie?
- 2) Heeft de minister al correspondentie ontvangen van militairen die vrezende moedwillig verkeerd geïnformeerd te zijn door de minister?
- 3) Kan de minister bijvoorbeeld formeel de verwijten tegenspreken dat de werkelijke kostprijs om de citadel van Diest leefbaar te maken heel wat lager is dan de door de hem geciteerde twintig miljoen euro?
- 4) Zijn er officiële offertes gemaakt over de kostprijs van het aanpassen van kazernes, in het bijzonder van de citadel in Diest? Zo nee, op basis waarvan zijn die cijfers dan precies gebaseerd?
- 5) Kan de minister met cijfers voor andere kazernes aantonen dat het kostenplaatje voor de citadel in Diest hoger ligt dan voor andere kazernes?
- 6) Hoeveel zullen de investeringen in andere kazernes, zoals Tielen, die nodig zijn om de militairen van Diest op te vangen, kosten? Weegt deze investeringskosten op tegen de investeringskosten om Diest open te houden?
- 7) Zal de minister zich aan de herhaalde belofte houden om een plaatsbezoek aan de citadel van Diest te brengen? Welke andere getroffen kazernes zal hij bezoeken?

De heer Pieter De Crem, minister van Landsverdediging. –Eerst en vooral wil ik iets rechtzetten. Velen beweren dat de staat van de infrastructuur de enige reden is waarom beslist is het kwartier Eerste Luitenant Limbosch te Diest te sluiten. De focus bij de hervorming van de Landcomponent is het beter afstemmen van de structuren op de beschikbare personele en materiële middelen. Sommige eenheden waren niet volledig opgevuld en er waren veel dubbele of zelfs driedubbele structuren. De toekomstige Landcomponent zal uit twee brigades bestaan: een mediane en een lichte. Bij de lichte brigade werd gekozen om twee bataljons paracommando te behouden. Dat is geen nieuwe optie. Een van de bestaande bataljons moest dus verdwijnen

M. Pieter De Crem, ministre de la Défense. –

en het personeel ervan moet worden herverdeeld.

Onder andere op basis van de staat van de infrastructuur werd voor het 1ste bataljon Para te Diest gekozen in plaats van het 2de bataljon Commando te Flawinne of het 3de bataljon Para te Tielen.

Ik heb reeds verschillende keren in de commissie en in de plenaire vergadering in de Kamer mijn keuze gemotiveerd. Ik zal het nu nogmaals doen.

Het reffectatieplan betreffende het personeel dat overgeplaatst wordt in het kader van de hervorming, wordt gecommuniceerd aan het betrokken personeel via de hiërarchische weg, namelijk via de korpsversten die op 1 april op de hoogte zullen worden gesteld. Dat was overeengekomen in de onderhandelingen. Dit plan bevat de mutaties die gepland zijn voor 2010 voor het personeel van de ontbonden en de verhuisde eenheden en de mutaties die gepland zijn voor de volgende jaren.

Er is een begeleidingsplan opgesteld onder de vorm van een koninklijk besluit dat alle financiële maatregelen bepaalt die toepasbaar zijn op de militairen die muteren in het kader van de hervorming, alsook op hun gezinnen. Nogmaals, de hervorming van Defensie is tot stand gekomen in het budgettaire kader: er moest 100 miljoen euro worden bespaard en er waren 22 miljoen euro begeleidingsmaatregelen gepland. Wie alternatieven heeft, mag ze me altijd laten weten.

Over het koninklijk besluit werd onderhandeld met de vakbondsorganisaties. Het zal een budgettaire en administratieve controle ondergaan, alvorens de parlementaire weg te vervolgen. Eens goedgekeurd, zal het personeel op de hoogte gebracht worden via de hiërarchische weg en via de communicatiemiddelen voor het personeel en het informatieblad van Defensie.

Daarenboven werd een specifieke internetsite gecreëerd voor de hervorming, die te vinden is op het intranet en ook toegankelijk is via de internetsite van Defensie (www.mil.be). De site bevat alle reeds beschikbare informatie, alsook een rubriek met veelgestelde vragen. Die sites bevatten ook informatie omtrent de steun op familiaal vlak, zoals kinderopvang en schoolkosten, en de steun op het vlak van onder meer logement en mobiliteit. Een contactcenter werd opgericht voor de militairen en hun families. Het is bereikbaar via elektronische weg of via telefoon.

Mevrouw Somers stelde ook een vraag over van briefwisseling van militairen die vrezen moedwillig verkeerd geïnformeerd te zijn of verkeerde informatie te hebben ontvangen. Ikzelf, mijn kabinet of het departement Defensie hebben op geen enkele wijze of op geen enkel moment moedwillig verkeerde informatie de wereld ingestuurd. Ik laat in het midden of de

informatie altijd goed werd ontvangen.

Ik spreek met klem tegen dat de kazerne van Diest voor heel wat minder dan twintig miljoen euro kan worden aangepast aan de normen, wat niet hetzelfde betekent als enkel leefbaar gemaakt. Er zijn, onder meer, normen van VLAREM, van het ARAB en van het AREI. Het departement Defensie werkt volgens de wetgeving op overheidsopdrachten en niet op basis van officiële offertes.

De verschillende behoeften worden ingezameld en bestudeerd door de bevoegde diensten van Defensie. Voor de infrastructuur is dit de divisie Communicatie en Infrastructuur van de algemene directie Material Resources. Deze behoeften kunnen afkomstig zijn van de gebruiker, van keurings- en/of inspectieorganismen of nog van de diensten verantwoordelijk voor de infrastructuur, wanneer er wijzigingen in de wetgeving of de beheerspolitiek optreden. Op basis van deze behoeften worden er ramingen opgesteld. Deze ramingen zijn een onontbeerlijke tussenstap bij het opstellen van een budgettair sluitend investeringsprogramma. De cijfers gaan dus uit van ramingen die door de bevoegde diensten gedaan werden.

De cijfers die door de bevoegde diensten gebruikt worden, steunen op de kennis van de gekende behoeften, de situatie ter plaatse, de ervaring van de ingenieurs en technici en op eerder uitgevoerd soortgelijke werkzaamheden.

De functioneringskosten van de andere militaire infrastructures die door para-eenheden gebruikt worden, zijn de volgende: 770.067 euro of 26,09 euro/m² voor de infrastructuur te Schaffen, 783.763,57 euro of 17,16 euro/m² voor Tielen en 1.007.521,17 euro of 20,26 euro/m² voor Flawinne.

De hogere kosten van het kwartier Onderluitenant Devigneux te Schaffen (Competentiecentrum Para) zijn eenvoudig te verklaren door de aanwezigheid van de drooginstallatie voor valschermen. Deze installatie, enig in haar soort binnen Defensie, jaagt de energiekosten van het kwartier de hoogte in, met een energiekost van 14,05 euro/m² tegenover 8,32 euro/m² voor de site van Diest. Zonder deze meerkosten zijn de functioneringskosten van het kwartier in Schaffen vergelijkbaar met die van Diest en Flawinne.

De geplande investeringen in het kwartier Kapitein Pierre Gailly te Tielen hebben vooral te maken met de verhoging tot 100 procent van het personeelsbestand en zijn dus niet rechtstreeks gebonden aan de sluiting van de site van Diest. Het zijn investeringen die sinds geruime tijd gepland waren. Ik denk onder andere aan het wachtlokaal en de infirmerie die voor 2011 op het programma staan. Daarnaast zullen ook blokken ten voordele van de compagnies worden aangepast.

Opnieuw zijn deze werkzaamheden onontbeerlijk in het kader van de build-up van het personeelsbestand van het 3de bataljon Para.

Het bezoek met de leden van de Kamercommissie aan het kwartier Eerste Luitenant Limbosch te Diest is gepland op woensdag 31 maart 2010. De kwartieren in Helchteren en Leopoldsburg zullen ook op 31 maart worden bezocht. Een bezoek aan de kwartieren van Bastogne, Amay en Jambes is ook vooropgesteld, zonder dat er hiervoor reeds een exacte datum afgesproken werd.

Mevrouw Ann Somers (Open Vld). – Ik dank de minister voor zijn antwoord. Er moet werk worden gemaakt van een deftige en menswaardige afhandeling van de hervorming, want ze heeft ernstige implicaties voor de betrokkenen.

De minister moet oordelen en beslissen op basis van correcte en volledige informatie. Ik raad hem ook aan mee te gaan wanneer de commissie de kazernes bezoekt.

Ik kreeg de kans de citadel van Diest te bezoeken en ik was zeer onder de indruk van de deskundigheid van de militairen, de liefde voor hun beroep en de zorg voor het welzijn van hun families.

Een bekende Diesterse zangeres zong het nummer *Soldiers of Love*. Het zou mooi zijn mocht de minister ook de menselijke kant van de zaak in overweging nemen.

Mondelinge vraag van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over «de federale tussenkomsten ten gunste van personen met een arbeidshandicap» (nr. 4-1172)

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – De federale overheid komt aan werkgeverszijde tussen voor de tewerkstelling van personen met een handicap. Het betreft onder meer een korting op de bedrijfsvoorheffing, op de werkgeversbijdragen in de beschutte werkplaatsen en de maatregel Activa-Start. Een ontwerp van koninklijk besluit, dat op 1 april van kracht zou worden, stipuleert, wat Vlaanderen betreft, dat om voor die tussenkomsten in aanmerking te komen, de betrokken werknemer moet ingeschreven zijn bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, het VAPH.

Die voorwaarde beantwoordt echter niet aan de Vlaamse realiteit. In de tweede helft van 2008 werd de VAPH-ondersteuning op het vlak van werk immers overgeheveld naar de VDAB. Iemand die enkel bijstand vraagt op het vlak van werk, is dan ook niet langer ingeschreven bij het VAPH. De groep die recht

Question orale de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur «les interventions du niveau fédéral en faveur des personnes souffrant d'un handicap professionnel» (n° 4-1172)

Mme Helga Stevens (Indépendante). –

heeft op tewerkstellingsondersteunende maatregelen is echter ongewijzigd gebleven, want de VDAB hanteert dezelfde definitie van een arbeidshandicap als het VAPH en de beoordelingsprocedures en -criteria zijn, hoewel formeel licht aangepast, in de feiten grotendeels gelijk gebleven.

Wanneer het voorliggende ontwerp van koninklijk besluit op 1 april ongewijzigd in werking treedt, zullen in Vlaanderen veel mensen met een arbeidshandicap van de federale maatregelen worden uitgesloten. Dat zou echt jammer zijn. Mensen met een handicap mogen toch niet het slachtoffer worden van de complexe structuur van ons land.

Bent u bereid om in het nieuwe koninklijke besluit met de Vlaamse realiteit rekening te houden?

Heeft u aanwijzingen dat het percentage werkzoekenden dat in Vlaanderen voor de federale ondersteuningsmaatregelen in aanmerking komt, wezenlijk verschilt van het percentage in het Brussels en van dat in het Waals Gewest?

Mevrouw Joëlle Milquet, vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid. – Artikel 56 van de economische herstellwet van 27 maart 2009 schrapt het tewerkstellingsfonds voor personen met een handicap.

De 5 miljoen euro uitgetrokken voor dat fonds, werd overgeheveld naar de RVA, voor activeringsmaatregelen voor de integratie op de arbeidsmarkt.

Op 7 oktober 2009 hebben de sociale partners in de Nationale Arbeidsraad hierover een advies uitgebracht, zodat we de gebruiksmodaliteiten van die middelen konden bepalen. Het huidige ontwerp van koninklijk besluit geeft gevolg aan dat advies.

Dat ontwerp van koninklijk besluit maakt het mogelijk om vanaf 1 april 2010 een geactiveerde werkloosheidsuitkering in het kader van Activa toe te kennen aan personen met beperkte arbeidsgeschiktheid. Die personen worden gelijkgesteld met volledig uitkeringsgerechtigde werklozen en zullen kunnen genieten van een geactiveerde uitkering van 500 euro per maand gedurende 24 maanden. Ze moeten wel minstens één dag bij de bevoegde gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling ingeschreven zijn.

Het gaat dus niet om een hervorming van een bestaande maatregel, zoals spreker aangeeft in haar vraag, maar om een nieuwe maatregel.

Er is overleg gepleegd met het Vlaams Gewest, dat ons heeft medegedeeld dat de Vlaamse regering op 18 juli 2008 de bevoegdheid inzake de toegang tot

Mme Joëlle Milquet, vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile. –

werk voor personen met een handicap van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap heeft overgeheveld naar de VDAB.

Er zijn twee vergaderingen gehouden om na te gaan of de bepalingen van het nieuwe besluit niet zouden leiden tot een verschillende toepassing van de reglementering in de verschillende gewesten. Mijn kabinet heeft bijkomende informatie gevraagd en geanalyseerd.

Het ontwerp van koninklijk besluit over de Activa-maatregel voor personen met een handicap werd voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Zodra dat advies is uitgebracht, zal de tekst worden aangepast om tegemoet te komen aan de informatie van het Vlaams Gewest over de nieuwe reglementaire bepalingen in Vlaanderen. Dat advies wordt verwacht tegen de tweede helft van april 2010.

Mevrouw Helga Stevens (Onafhankelijke). – Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik vind het heel positief dat er wijzigingen worden doorgevoerd, maar ik wil toch een kleine kanttekening maken. Reeds in december 2009 heeft de Vlaamse overheid gevraagd dat het koninklijk besluit zou worden aangepast aan de situatie in Vlaanderen. Daardoor zouden vele Vlaamse werkgevers een tegemoetkoming krijgen wanneer ze een persoon met een handicap tewerkstellen. Ik kijk dus uit naar de uiteindelijke versie van het koninklijk besluit.

Misschien zal het echter niet volstaan de term Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap te vervangen door de VDAB. Er werden immers heel wat personen met een handicap erkend door het Vlaams Agentschap, maar de VDAB behandelt die erkenning nog maar sinds anderhalf jaar. Er zou beter een neutrale benaming worden gebruikt, omdat in de toekomst ook in het Brussels of het Waals Gewest wijzigingen zouden kunnen worden doorgevoerd en dan moet het koninklijk besluit opnieuw worden aangepast.

Mevrouw Joëlle Milquet, vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid. – Bij de wijziging van het koninklijk besluit zullen we uiteraard overleg plegen met het Vlaams Gewest om de modaliteiten te bespreken.

Mondelinge vraag van mevrouw Zakia Khattabi aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over «studentenarbeid» (nr. 4-1182)

Mevrouw Zakia Khattabi (Ecolo). –

Mme Helga Stevens (Indépendante). –

Mme Joëlle Milquet, vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile. –

Question orale de Mme Zakia Khattabi à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur «le travail étudiant» (n° 4-1182)

Mme Zakia Khattabi (Ecolo). – À l'heure actuelle, le régime de cotisations dites de solidarité s'applique au travail étudiant si celui-ci ne dépasse pas vingt-trois jours durant le troisième trimestre et vingt-trois jours

pendant le reste de l'année. Sauf erreur de ma part, le taux des cotisations pour cette première période est de 5 % pour l'employeur et de 2,5 % pour l'étudiant. Le taux pour le reste de l'année est de 8 % pour l'employeur et de 4,5 % pour l'étudiant. Au-delà de ces deux fois vingt-trois jours, les étudiants peuvent encore travailler, mais ils sont alors soumis au régime de cotisations sociales ordinaires.

Ces taux avantageux en matière de cotisations sociales pour les étudiants rendent donc, durant ces périodes, les étudiants plus compétitifs que les travailleurs ordinaires. Il s'agit-là d'une forme de concurrence déloyale qui frappe, en particulier, les filières de métiers peu qualifiés. Une étude de Randstad montre d'ailleurs que les étudiants effectuent quatre fois sur cinq un travail qui n'est pas en rapport avec leurs études. Eu égard aux difficultés auxquelles sont confrontés les travailleurs infra-qualifiés pour trouver un emploi, particulièrement en cette période de crise, cette législation se révèle particulièrement inique. Ses effets pervers se font également ressentir à l'égard d'autres travailleurs qui, en l'absence d'étudiants, pourraient plus facilement se voir proposer un temps plein au lieu d'un temps partiel ou des remplacements.

Par ailleurs, et contrairement à ce que l'on pourrait croire, la législation existante n'est pas particulièrement favorable aux étudiants eux-mêmes. En effet, le paiement de cotisations réduites n'ouvre aucun droit à des prestations sociales, notamment le pécule de vacances.

Chez nos voisins, en Allemagne, en France et aux Pays-Bas, il n'existe pas de régime spécifique pour les étudiants. Le Royaume-Uni se limite à permettre aux étudiants de ne pas payer l'équivalent du précompte professionnel et ce, uniquement durant les vacances scolaires. Quant au Luxembourg, il connaît un régime limité à deux mois de travail durant les vacances scolaires, qui dispense les employeurs des cotisations sociales correspondant aux branches de la sécurité sociale pour lesquelles le travail étudiant n'ouvre pas de droit. Cela montre bien qu'un régime de travail étudiant dérogatoire n'a rien d'inéluctable.

Enfin, l'extension ou l'assouplissement des règles en matière de travail étudiant comme moyen de lutte contre le coût des études n'est pas dépourvu d'effet pervers, ce qui le rend difficilement acceptable. Le fait d'être obligé de travailler pendant la semaine ou le week-end pour payer ses études augmente en effet les probabilités d'échec des catégories d'étudiants qui, statistiquement, sont déjà les plus susceptibles d'échouer.

Dans ce contexte, madame la ministre, confirmez-vous les informations parues dans la presse ces derniers jours et selon lesquelles votre proposition contiendrait trois éléments : un taux unique de cotisations sociales

à 8,86 %, une gestion centralisée et enfin une augmentation de quarante-trois à cinquante du nombre de jours pouvant être prestés pendant toute l'année sans distinguer le troisième trimestre des autres ? Le cas échéant, quels sont les éléments d'appréciation qui vous ont amenée à adopter cette position ?

Trouvez-vous opportun, en ces temps de crise de l'emploi, d'augmenter le nombre de jours autorisés de travail étudiant qui, je le rappelle, bénéficie en Belgique de taux de cotisation avantageux ? Étant donné les importantes possibilités de flexibilité qui existent sur le marché du travail, cette démarche n'induit-elle pas une concurrence déloyale entre travailleurs ordinaires et étudiants puisque ces derniers coûtent moins chers aux employeurs ?

Ne pensez-vous pas qu'il pourrait être pertinent de mettre progressivement fin au régime dérogatoire du travail étudiant relatif aux cotisations sociales ? Ce système concurrence, en effet, certaines catégories de travailleurs peu qualifiés, sans que l'avantage pour les étudiants ne soit avéré.

Mevrouw Joëlle Milquet, vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid. –

Mme Joëlle Milquet, vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile. – Je ne partage absolument pas vos craintes ni votre analyse, madame. Pour les personnes les moins qualifiées, qu'elles aient ou non un diplôme de l'enseignement secondaire, nous avons pris des mesures fortes en matière de plan d'embauche, notamment des jeunes de moins de 26 ans.

Pour les jeunes inscrits au chômage, il y a, après trois ou six mois selon les catégories, une activation d'allocations de chômage de 1.100 ou 1.000 euros par mois, ce qui est appréciable et n'existe pas dans d'autres pays. C'est sans doute la mesure la plus attractive en matière d'engagement. En moins de deux mois d'application de cette mesure, plus de 3.000 contrats d'engagement ont été conclus.

Nous n'avons nullement voulu mettre en concurrence le travail étudiant et le travail classique. La législation actuelle reste identique : un étudiant peut travailler à temps plein, à mi-temps ou à trois quarts temps, mais dans un régime normal. S'il travaille plus de 230 heures par trimestre, il perd ses allocations familiales, mais peut tout à fait travailler dans le cadre d'un contrat de travail ordinaire.

À la demande du plus grand nombre, nous avons assoupli le travail étudiant, tout en prévoyant évidemment des limites. Ainsi, on passe de deux fois 23 jours à un ensemble de 50 jours qui peut être utilisé uniformément sur toute l'année.

Si quatre jours vous font frémir d'angoisse, madame, ce n'est pas mon cas. Au lieu d'enfermer 23 jours dans

une période d'été et 23 jours dans une période d'hiver, assortis de taux différents qui compliquent la vie tant des étudiants que des petits indépendants et des employeurs en général, on a voulu assouplir le système sans ouvrir des boîtes de Pandore .

Le projet prévoit un nombre limité de 50 jours pouvant être utilisés soit durant l'année scolaire, soit de manière globale en été. Ceux qui veulent travailler davantage en été pourront dépasser les 23 jours, mais devront toujours rester dans la limite des 50 jours. En revanche, ceux qui travaillent tous les dimanches dans une boulangerie, par exemple, pourront le faire, mais disposeront d'une capacité de travail moindre durant l'été.

Cela répond sans excès à la spécificité de chacun. L'idée est de fixer un taux de cotisation sociale qui soit uniforme en été et en hiver. Ce taux, qui ne doit pas globalement dépasser 8,2% , a fait l'objet d'un accord ou sein du gouvernement et de l'ensemble des partis de la majorité. La proposition a été transmise le 12 février dernier au Conseil national du travail. Il a été demandé à ce dernier de nous remettre un avis sur la ventilation entre travailleurs étudiants et employeurs afin de fixer le taux de cotisation de chacun. Nous attendons son avis. Il a déjà fait savoir qu'il souhaitait que cette nouvelle réforme entre en vigueur non pas le 1er juillet 2010 mais le 1er janvier 2011. Nous aurons donc le temps d'ici là d'adopter les textes nécessaires.

L'autre modification consiste à permettre à l'étudiant de conclure un contrat d'un an et non de six mois. Nous avons maintenant une uniformité sur l'ensemble de l'année, ce qui nous semble intéressant tant pour l'étudiant que pour l'employeur.

Dès que nous disposerons de l'avis des partenaires sociaux et du Conseil national du travail, nous pourrons déposer le projet de loi au conseil des ministres et ensuite au parlement qui en débattrà.

Il s'agit d'une proposition fédératrice, qui a été soumise à concertation tant avec les associations d'étudiants qu'avec les différents partenaires, aussi bien patronaux que syndicaux. Elle est raisonnable, offre plus de souplesse et répond aux attentes de chacun, tout en considérant qu'il n'est pas excessif qu'un étudiant travaille un peu pour payer ses études. Ce n'est bien entendu pas le seul moyen à envisager puisqu'il existe des systèmes de bourses et des politiques des communautés en la matière. Il ne faut pas tout à coup faire du misérabilisme ! Apprendre à travailler un peu pendant les vacances quand on est étudiant n'est pas une mauvaise chose. Par rapport à d'autres pays, comme les Pays-Bas par exemple, l'ampleur du travail étudiant est proportionnellement bien moindre en Belgique.

Mevrouw Zakia Khattabi (Ecolo). –

Mme Zakia Khattabi (Ecolo). – Votre dernière

remarque me conforte dans l'idée qu'un régime dérogatoire n'est pas inéluctable pour le travail des étudiants. Le débat ne porte pas sur la liberté de travail. Quand on est étudiant, une expérience professionnelle est en effet loin d'être négligeable. Le débat concerne par contre la réforme du régime des réductions des cotisations sociales applicable aux emplois sous contrat de travail étudiant.

Mon inquiétude relative à la compétitivité des étudiants reste entière. J'attends donc avec impatience l'avis des partenaires sociaux et du CNT. Je ne manquerai pas de revenir sur cette question à la suite de la lecture de ces rapports.

Mondelinge vraag van mevrouw Ann Somers aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over «het voorstel van de minister om geschorste werklozen toegang te verlenen tot plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen» (nr. 4-1177)

Question orale de Mme Ann Somers à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur «la proposition de la ministre d'autoriser les chômeurs suspendus à accéder aux agences locales pour l'emploi» (n° 4-1177)

Mevrouw Ann Somers (Open Vld). – Op dinsdag 16 maart jongstleden zette de minister haar voorstellen uiteen voor een meer persoonlijk en efficiënter begeleidingsbeleid voor werkzoekenden. Eén van de voorstellen had betrekking op de PWA's. De minister wil geschorste werklozen voor PWA's laten werken en hen daartoe aanmoedigen met werkloosheidsuitkeringen voor het aantal maanden dat ze PWA-prestaties hebben verricht.

Mme Ann Somers (Open Vld). –

Concreet volstaat het om dertig uur per maand voor een PWA te werken om een werkloosheidsuitkering voor de hele maand te krijgen. Als klap op de vuurpijl zouden deze werklozen ook een PWA-toeslag van 4,10 euro per gepresteerd PWA-uur ontvangen. De werkloosheidsuitkering zou afhangen van het aantal PWA-uren van de voorgaande maand. Als verantwoording wordt gesteld dat geschorste werklozen op deze manier gemakkelijker 'heringeschakeld' kunnen worden omdat ze in contact blijven met de arbeidswereld en een sociale band behouden.

Vrij vertaald komt het voorstel op het volgende neer: werkzoekenden die onvoldoende inspanningen doen om werk te vinden, worden geschorst, maar kunnen hun uitkering behouden als ze dertig uur per maand - dat is niet eens één volle dag per week - voor de PWA gaan klussen. Men laat die mensen, die geen werk zouden vinden, dus bijklussen in een sector waarvoor het stelsel van de dienstencheques vacatures bij hopen heeft.

Bovendien is het een dure oplossing, want de RVA blijft dezelfde kosten dragen, nota bene voor werkonwilligen. Bovendien onderstreep ik nogmaals het algemeen aanvaarde uitgangspunt dat PWA's een werkloosheidsval zijn. Hoe pervers is het om mensen

die geen inspanningen willen leveren om werk te vinden - daarvoor worden ze immers geschorst - naar een werkloosheidsval te leiden? Tot slot herinner ik aan het advies van de Inspectie Financiën van 15 april 2008 waaruit blijkt dat een gemiddelde PWA-er aan de RVA 736 euro per maand kost, wat volgens het Planbureau neer komt op een budgettaire kost van 2140 euro per maand. Een dienstenchequewerknemer kost daarentegen maar 348,7 euro per maand, exclusief de indirecte terugverdiencosten.

Het goede nieuws is dat dit voorstel sneuvelde tijdens het begrotingsconclaaf. Het slechte nieuws is dat het niet om afstel, maar wel om uitstel gaat, meer bepaald tot het debat over de hervorming van de PWA's.

Waarom pakte de minister al met dit voorstel uit terwijl het algemene debat over de PWA's nog moet worden gevoerd?

Waarom wil de minister werkzoekenden die geschorst worden wegens hun gebrekkige medewerking aan het activeringsprogramma laten bijklussen in wat algemeen erkend wordt als een werkloosheidsval?

Hoe rijmt de minister haar voorstel met het feit dat enkel werklozen kunnen bijklussen in een PWA? In haar voorstel wil ze geschorste werklozen, die dus niet eens het statuut of een uitkering van werkloze hebben, laten 'bijverdienen' in de PWA's?

Waarom leidt de minister deze werklozen om een schorsing te vermijden niet naar het stelsel van dienstencheques, waar er veel vacatures zijn en waarvan de kostprijs voor de RVA volgens de Inspectie van Financiën niet eens de helft bedraagt?

Waarom wil de minister de PWA's versterken, terwijl er een consensus blijkt te groeien over de heroriëntering en zelfs de uitdoving van het systeem?

Mevrouw Joëlle Milquet, vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid. – De maatregel waarnaar de senator verwijst, is een van de vele denksporen van de RVA voor het toekomstige debat over de hervorming van de PWA's dat mijn kabinet nu voorbereidt. Na Pasen zullen we in het parlement een groot debat hebben over de hervorming en de nieuwe opdrachten van de PWA's, zoals bijvoorbeeld de begeleiding van mensen die moeilijk aan bod komen op de arbeidsmarkt. Het is zeker niet mijn bedoeling de PWA's te laten uitdoven. Alle partners zullen bij de hervorming worden betrokken, ook de gewestelijke werkgelegenheidsdiensten. Ik wens de hervorming nog vóór het zomerreces te laten goedkeuren.

Mevrouw Ann Somers (Open Vld). – Wij zijn het ermee eens dat het PWA-systeem grondig hervormd dient te worden. De PWA's mogen echter geen

Mme Joëlle Milquet, vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile. –

Mme Ann Somers (Open Vld). –

werkloosheidsval blijven. Wij pleiten voor een hervorming waarbij het PWA als activeringsinstrument kan worden aangewend.

Mondelinge vraag van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen over «het overleg met de Verenigde Staten over de aanpak van Koerdische militanten in België» (nr. 4-1173)

De voorzitter. – De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie, antwoordt.

De heer Geert Lambert (Onafhankelijke). – Ik heb er in de Senaat eerder al op gewezen dat het duidelijk is dat de Verenigde Staten zich bemoeien met het Belgische beleid ten aanzien van de Koerden.

Tijdens een bezoek aan Turkije liet de vice-coördinator voor regionale zaken van het Counterterrorism Office van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken Shari Villarosa weten dat zij en andere Amerikaanse diplomaten en ambtenaren geregeld overleg plegen met hun Europese ambtsgenoten over acties tegen de PKK. De recentste ontmoeting vond plaats in november in de VS. In april komt zij naar Brussel voor verder overleg, zo meldde ze.

Mevrouw Villarosa liet ook weten dat de Amerikaanse autoriteiten nauw betrokken zijn bij politionele en gerechtelijke acties tegen de PKK in de EU, en in het bijzonder in België. Zo zouden de VS zorgen voor meer samenwerking tussen Turkse en Europese gerechtelijke diensten.

Welke Belgische diplomaten, politici of ambtenaren waren in november aanwezig op het overleg tussen EU-landen en de VS over de PKK? Over welke concrete onderwerpen is daar gesproken? Is daar overleg gepleegd over eventuele gerechtelijke acties op Belgisch grondgebied?

Welke Belgische diplomaten, politici of ambtenaren zullen mevrouw Villarosa ontmoeten tijdens haar bezoek aan Brussel in april? Welke onderwerpen staan er op de agenda van het overleg?

Zijn de VS inderdaad betrokken bij gerechtelijke acties tegen de PKK op Belgisch grondgebied? Wat is de rol van de VS bij die operaties?

(Voorzitter: de heer Hugo Vandenberghe, eerste ondervoorzitter.)

Vindt inderdaad meer overleg plaats met Turkse gerechtelijke diensten over de aanpak van Koerdische militanten in België? Wat is de rol van Turkije bij de gerechtelijke operaties in België?

Question orale de M. Geert Lambert au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères et des Réformes institutionnelles sur «les concertations avec les États-Unis concernant les actions à entreprendre à l'égard des militants kurdes en Belgique» (n° 4-1173)

M. le président. – M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice, répondra.

M. Geert Lambert (Indépendant). –

(M. Hugo Vandenberghe, premier vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Is de minister van mening dat de informatie over Koerdische militanten die de Turkse inlichtingen- en gerechtelijke diensten aan hun Belgische collega's bezorgen, betrouwbaar is? Is België bereid om zijn gerechtelijke en politionele apparaat tegen Koerdische militanten in te schakelen op vraag van Turkije? Zo ja, welke voorwaarden worden daaraan gekoppeld?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Ik zal een gecombineerd antwoord geven namens mijn collega van Buitenlandse Zaken en mezelf.

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. –

Minister Vanackere antwoordt dat het overleg tussen de EU-landen en de Verenigde Staten over de PKK in november jongstleden, waarnaar de heer Lambert verwijst, hem onbekend is. Hij is evenmin op de hoogte van een komend bezoek van de vicecoördinator van het Amerikaanse Counterterrorism Office, mevrouw Villarosa, aan Brussel in april.

Het federaal parket heeft de volgende inlichtingen meegedeeld.

Op 4 maart 2010 vonden op diverse plaatsen in het land verschillende huiszoekingen en aanhoudingen plaats in het kader van twee federale strafonderzoeken, een gerechtelijk onderzoek bij een gespecialiseerde onderzoeksrechter in terrorisme in Charleroi en bij een gespecialiseerde onderzoeksrechter in terrorisme in Brussel.

Beide onderzoeken worden gevoerd op basis van een inbreuk op de artikelen 139 en 140 van het Strafwetboek, namelijk leidend persoon zijn of deelnemen aan de activiteiten van een terroristische groep, in casu de PKK.

Over de PKK vond internationaal overleg plaats. Zo nam het federaal parket op 11 en 12 mei 2009 - samen met Nederland, Frankrijk en Turkije - en op 15 juni 2009 - samen met Duitsland, Frankrijk, Nederland, Verenigd Koninkrijk, Zweden en Denemarken - deel aan overlegvergaderingen georganiseerd door Eurojust. De Verenigde Staten waren bij die vergaderingen niet betrokken.

Het federaal parket nam niet deel aan de vergadering in november in de Verenigde Staten en heeft geen weet van een vergadering in april 2010 in Brussel.

In het kader van de internationale rechtshulp in strafzaken vond ook een informatie-uitwisseling plaats met de Turkse gerechtelijke autoriteiten, via rogatoire opdrachten.

De Belgische strafonderzoeken werden niet opgestart op vraag van de Turkse autoriteiten, maar zijn wel degelijk autonome onderzoeken in België.

De gerechtelijke operatie op 4 maart 2010 kwam er niet

op vraag van de Turkse autoriteiten, maar de gespecialiseerde onderzoeksrechters hebben autonoom hiertoe beslist.

Het goede verloop van de aan de gang zijnde strafonderzoeken en het principe van het geheim van het strafonderzoek laten niet toe op het ogenblik meer details te verschaffen.

Er werden in die dossiers acht personen onder aanhoudingsmandaat geplaatst door de onderzoeksrechter te Brussel en één persoon door de onderzoeksrechter te Charleroi. Vanochtend besliste de Kamer van Inbeschuldigingstelling te Brussel om zes personen in vrijheid te stellen onder voorwaarden (medewerken aan het gerechtelijk onderzoek, gevolg geven aan oproepingen van de politionele en gerechtelijke autoriteiten, ...). Een zevende persoon tekende geen hoger beroep aan tegen de beslissing van de raadkamer en blijft derhalve aangehouden. Het hoger beroep van een achtste persoon wordt volgende week voor de Kamer van Inbeschuldigingstelling behandeld. De persoon die werd aangehouden door de onderzoeksrechter te Charleroi blijft aangehouden. Ook hij tekende geen hoger beroep aan tegen de beslissing van de raadkamer.

De heer Geert Lambert (Onafhankelijke). – Het is verwonderlijk dat de Amerikaanse diensten zelf aangeven dat er overleg is geweest. Het is trouwens niet de eerste maal dat we informatie ontvangen dat de Verenigde Staten met de Europese partners over een aanpak van de PKK overleg plegen. Men heeft dat ooit de Al-Caponeaanpak genoemd, waarbij wordt geprobeerd om Roj TV, waartegen het onderzoek van 4 maart was gericht, financieel droog te leggen. Als ik daarover een vraag stel, krijg ik van de Belgische overheden altijd het antwoord dat ze van niets weten.

Ik dring er dan ook op aan dat de minister van Buitenlandse Zaken de zaak aankaart bij de Amerikaanse ambassadeur in België. Mevrouw Villarosa kondigt zelf aan dat ze naar Brussel komt om met de lokale overheden te overleggen. De Belgische overheid weet blijkbaar niet dat haar eigen ambtenaren met de Verenigde Staten overleg plegen over een gezamenlijke aanpak van de Koerdische militanten in ons land.

Ik zal nooit een terroristische daad verdedigen. Het aanpakken van een televisiezender lijkt me van een andere orde te zijn dan het aanpakken van een terroristische organisatie.

Kortom, ik dring erop aan dat de Belgische regering bij de Amerikaanse ambassadeur nagaat of mevrouw Villarosa de waarheid spreekt. Of worden we door onze eigen ambtenaren voor een deel in de wind gezet?

Mondelinge vraag van de heer Karim

M. Geert Lambert (Indépendant). –

Question orale de M. Karim Van Overmeire au vice-

Van Overmeire aan de vice-eersteminister en minister van Buitenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen over «de Belgische houding ten aanzien van de herdenking van de Berberse Lente in Algerije» (nr. 4-1179)

De voorzitter. – De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie, antwoordt.

De heer Karim Van Overmeire (VB). – In maart 1980 leidde een verbod op een conferentie over oude Kabyllische poëzie in Algerije tot een revolte van de oorspronkelijke Berberse bevolking die drie maanden duurde. Daarbij vielen tientallen gewonden en werden honderden mensen gearresteerd. Deze zogenaamde Berberse Lente eindigde dus in een een zwarte lente, die sindsdien in Kabylië elk jaar opnieuw wordt herdacht.

Dit jaar is het dertig jaar geleden dat de Berberse Lente heeft plaatsgegrepen. De Berberinwoners van Kabylië vrezen dat de herdenkingen van deze verjaardag door de autoriteiten met bruto geweld zullen worden verstoord. Gezien de precedentes, lijkt die vrees niet helemaal ongegrond te zijn.

In 1996 werd in de Algerijnse grondwet een preambule opgenomen waarin "l'Islam, l'Arabité et l'Amazighité" als pijlers van de Algerijnse natie worden erkend. Ondanks deze theoretische erkenning van de Berbers is daar in de praktijk weinig van te merken. In 2001 vielen volgens officiële cijfers 127 doden en 5000 gewonden bij de bloedige onderdrukking van de protesten in Kabylië door de Algerijnse regering. In 2003 werd het Tamazight weliswaar als officiële taal erkend, maar die erkenning wordt slechts moeizaam en met mondjesmaat in de praktijk toegepast en blijft vaak dode letter. In de rechtspraak bijvoorbeeld mogen nog altijd alleen maar Arabische teksten worden gebruikt.

Ik had graag vernomen of de Belgische regering initiatieven neemt om er bij de Algerijnse regering op aan te dringen dat de vieringen en herdenkingen van de zogenaamde Berberse Lente op 20 april in alle vrijheid en rust verlopen en dat geen geweld wordt gebruikt tegen vreedzame betogers. Worden de geëigende diplomatieke kanalen ingeschakeld om de Algerijnse autoriteiten onze bezorgdheid ter zake luid en duidelijk over te brengen?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Sinds de gebeurtenissen dertig jaar geleden en voornamelijk sinds de bloedige onrusten in 2001 in Kabylië valt een zekere vooruitgang waar te nemen in Algerije in de verdere erkenning van de Berbergemeenschap in dat land. De oprichting van een Hoog Commissariaat voor het Tamazight en de erkenning van het Tamazight als nationale taal wijzen

premier ministre et ministre des Affaires étrangères et des Réformes institutionnelles sur «l'attitude de la Belgique par rapport à la commémoration du Printemps berbère en Algérie» (n° 4-1179)

M. le président. – M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice, répondra.

M. Karim Van Overmeire (VB). –

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. –

in deze richting.

De Europese Unie spaart zijn inspanningen niet om in het kader van het Associatieakkoord tussen de EU en Algerije, Algerije ervan te overtuigen een subcomité voor mensenrechten op te richten. Dit vormt bij uitstek een kader waarbinnen dit type van vragen kan en moet worden besproken. De EU heeft deze wens ook nog herhaald tijdens de Associatieraad EU-Algerije van juni 2009. Het lijkt mij evident dat België en de EU er bij de Algerijnse autoriteiten op aandringen dat de herdenkingen van de Berberse Lente in alle sereniteit verlopen.

De heer Karim Van Overmeire (VB). – Ik dank de minister voor zijn antwoord, maar vind zijn laatste zin nogal cryptisch. Heeft de Belgische regering contact opgenomen met de Algerijnse regering? Hoe kan de Belgische regering zichzelf nu adviseren contact op te nemen?.

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Dat is inderdaad gebeurd.

Mondelinge vraag van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Justitie over «het communautaire onevenwicht in het verlenen van genade» (nr. 4-1180)

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Deze week vernam ik dat er sterke communautaire verschillen bestaan in het inwilligen van genadeverzoeken. De voorbije drie jaar werd, naar verluidt, respectievelijk 6%, 1,9% en 2,9% van de Nederlandstalige genadeverzoeken ingewilligd. Voor de Franstalige genadeverzoeken waren die percentages 18%, 15,5% en 10,1%. Dat is een aanzienlijk verschil.

Het genadeverzoek is krachtens artikel 110 van de Grondwet een prerogatief van de Koning en moet krachtens diens discretionaire bevoegdheid in dat verband niet met redenen worden omkleed en dus eigenlijk ook niet worden verantwoord.

Naar aanleiding van een vraag hierover in het jaar 2000 vernam de toenmalige minister van Justitie van zijn administratie dat er een soort van vaste rechtspraak bestond voor het beoordelen van genadeverzoeken. In de praktijk stelde hij echter vast dat er eigenlijk helemaal niets van op papier stond en dat er dus een grote willekeur bestond. Hij zou toen zelf richtlijnen hebben uitgevaardigd om het verlenen van individuele genade zo objectief mogelijk te laten verlopen. Of dergelijke richtlijnen vandaag nog bestaan en worden toegepast is evenwel onduidelijk.

Over deze praktijk kunnen in elk geval heel wat vragen worden gesteld, niet het minst omdat genadeverzoeken beslissingen van de rechter ongedaan maken. Daarom

M. Karim Van Overmeire (VB). –

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. –

Question orale de Mme Anke Van dermeersch au ministre de la Justice sur «le déséquilibre communautaire en ce qui concerne les recours en grâce accordés» (n° 4-1180)

Mme Anke Van dermeersch (VB). –

heb ik volgende vragen.

Bestaan er effectief duidelijke richtlijnen, neergeschreven in een document, voor het beoordelen van genadeverzoeken en worden ze strikt toegepast voor elk genadeverzoek, zowel Franstalig als Nederlandstalig? Welke criteria worden hierbij precies gehanteerd?

Kan de minister bevestigen dat er inderdaad grote communautaire verschillen bestaan in het inwilligen van genadeverzoeken? Beschik ik met andere woorden over de juiste getallen en is daar eventueel een verklaring voor?

Is de minister niet van oordeel dat het huidige systeem achterhaald is en toe is aan een meer doorzichtige procedure, waarbij beslissingen worden gemotiveerd, aantoonbaar op objectieve grondslagen zijn gebaseerd, en er terdege rekening wordt gehouden met de straftoebedeling door de rechter?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Voor de voorstellen tot genadebesluit die ter ondertekening aan de Koning worden voorgelegd, steunt de minister zich op een dossier voorbereid door de dienst Genade van de FOD Justitie. Bij de afhandeling van de verzoekschriften tot genade worden de adviezen van de bevoegde parketten gevraagd en wordt een politie-enquête uitgevoerd. In sommige dossiers wordt ook het advies ingewonnen van de minister van Volksgezondheid, voor drugs misdrijven, van de minister van Economie, voor economische misdrijven, of van de minister van Mobiliteit, voor verkeersmisdrijven.

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. –

Na ontvangst van de adviezen van deze instanties handelt de dienst Genade het dossier ten gronde af om het dan met een syntheseadvies naar mijn beleidscel door te sturen. Bij het formuleren van de adviezen moet de dienst Genade zich baseren op de interne richtlijn die mijn voorganger Verwilghen in 1999 uitvaardigde.

In de jaren 1996 tot 1998, de Dutroux-periode, was over de genademaatregel veel discussie ontstaan. De genademaatregel werd wel eens gebruikt om problemen in de strafuitvoering op te vangen, onder meer de overbevolking in gevangenissen. Men heeft toen ingezien dat het zo niet verder kon.

In die periode is het aantal genadeverzoeken dan ook teruggevallen.

In 1999 heeft mijn voorganger Verwilghen een interne richtlijn uitgevaardigd. Volgens die richtlijn kan genade worden verleend op basis van elke omstandigheid waarmee de rechter geen rekening heeft kunnen houden op het ogenblik van zijn vonnis en die, indien hij daarvan op de hoogte zou zijn geweest, hem

hadden kunnen aanzetten tot het uitspreken van een andere straf of maatregel of tot het niet uitspreken van een straf of maatregel : op basis van nieuwe omstandigheden die ontstaan zijn na de veroordeling; ten uitzonderlijke titel; wanneer er een lange periode is verstreken tussen de veroordeling en de tenuitvoerlegging van de straf, zonder dat die vertraging te wijten is aan de betrokkene zelf en voor zover deze laatste in gunstige zin is geëvolueerd; om "technische redenen" om toe te laten de gevolgen van een onwettige straf teniet te doen. Die interne richtlijn is nog steeds van kracht.

De beoordeling van een aanvraag tot genade is een vrij complexe aangelegenheid waarbij met het geheel van alle factoren wordt rekening gehouden, zoals de antecedenten, de aard van de feiten, de sociale of financiële situatie van de veroordeelde en gezondheidsredenen. In geen geval wordt het genaderecht beschouwd als een soort van derde aanleg.

Wat correctioneel en crimineel veroordeelden betreft, wordt in de regel verwezen naar de mogelijkheden waarin de wet op de externe rechtspositie van de veroordeelden voorziet.

Wat de verschillen betreft in het aantal gevallen waar genadeverzoeken werden ingewilgd, spelen vermoedelijk tal van factoren een rol. In de eerste plaats worden er meer Franstalige genadeverzoeken ingediend dan Nederlandstalige. Ook de adviespolitiek van de bevoegde instanties, de sociale en financiële situatie van de aanvragers, het strafbeleid van de rechtbanken kunnen aanleiding geven tot verschillen. Exacte oorzakelijke verbanden kunnen enkel aan het licht komen op basis van wetenschappelijk onderzoek.

Het genaderecht is bepaald door de Grondwet en komt de Koning toe. In absolute cijfers gaat het om kleine aantallen: in 2009 werden 96 genadeverzoeken ingewilligd. Het gaat telkens om uitzonderlijke situaties die nauwgezet worden onderzocht en waarvoor diverse instanties een advies verlenen.

Ik ben van oordeel dat de principes van het huidige systeem niet gewijzigd dienen te worden. Er kan echter wel nog gesleuteld worden aan de doorlooptijden van de genadeverzoeken. Hiervoor zijn er al contacten geweest met het College van procureurs-generaal en met de dienst Genade. Zo worden momenteel initiatieven genomen om de adviesverlenende instanties aan te sporen tot een meer gemeenschappelijke aanpak.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Als de dienst Genade de interne richtlijnen eenvormig toepast, is het verschil tussen het aantal Franstalige en Nederlandstalige inwilligingen dan te verklaren door het feit dat er een Franstalige en een Nederlandstalige

Mme Anke Van dermeersch (VB). –

afdeling is en dat elke afdeling de richtlijnen vanuit een ander rechtsgevoel hanteert?

De heer Stefaan De Clerck, minister van Justitie. – Inderdaad en daarom nemen we initiatieven om die diensten tot meer samenwerking aan te zetten, zodat de beslissingen beter op elkaar kunnen worden afgestemd. Het aantal afwijzingen is onnoemelijk veel groter dan het aantal toekenningen. Bij grote criminele zaken wordt geen genadeverzoek meer ingewilligd. Meestal gaat het om minder belangrijke dossiers. De impact van de genadeverzoeken is momenteel vrij beperkt.

Mondelinge vraag van de heer Christophe Collignon aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de kostenloosheid van de parkings van de NMBS voor alle gebruikers» (nr. 4-1170)

De heer Christophe Collignon (PS). –

Mevrouw Inge Vervotte, minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven. –

M. Stefaan De Clerck, ministre de la Justice. –

Question orale de M. Christophe Collignon à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «la gratuité des parkings de la SNCB pour tous les usagers» (n° 4-1170)

M. Christophe Collignon (PS). – Ma question porte sur la politique tarifaire de la SNCB et l'éventuelle gratuité des parkings attenants aux gares en activité. Je précise que ma question ne concerne pas les parkings des gares abandonnées par la SNCB, et donc forcément gratuits.

Une expérience pilote actuellement menée à l'échelle nationale consiste à octroyer la gratuité dans certaines gares. Je suis favorable à cette formule susceptible de promouvoir la mobilité. En effet, les politiques ne doivent pas tenir deux discours différents. Je signale par ailleurs que le nombre de passagers augmente de 5 % par an. Envisagez-vous d'encourager la gratuité des parkings attenants aux gares ?

Par ailleurs, les prix variant fort d'une ville à l'autre, ne serait-il pas possible de prévoir une uniformisation des tarifs ?

Mme Inge Vervotte, ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques. – Afin de répondre aux besoins en termes de mobilité, la SNCB veut offrir à ses clients un service global de porte à porte. Les parkings s'inscrivent dans cette recherche du service optimal.

Sur les 547 gares et points d'arrêt en Belgique, 490 disposent d'un parking pour les voitures. La plus grande partie de ces parkings, environ 450, est gratuite.

Toutefois, le projet pilote de gratuité de certains parkings payants mené en 2005 a démontré ses limites. En effet, certains navetteurs qui se rendaient auparavant à la gare sans voiture – à pied, en vélo, en bus, ... – ont opté pour la voiture. La mesure a entraîné une croissance considérable de la demande en emplacements de parking sans que le nombre de

voyageurs augmente de manière significative.

Il était donc impératif de mettre en place une stratégie de parking pour les plus grandes gares du pays car, étant les plus fréquentées, elles connaissent les plus grands problèmes de saturation.

La politique tarifaire des parkings est basée sur quatre objectifs fondamentaux : la garantie de disponibilité de places pour les voyageurs abonnés ; la tarification différenciée selon le type de gare, le type d'utilisateur et le marché local ; la couverture des charges opérationnelles par les recettes ; l'encouragement à l'utilisation des transports en commun entre le domicile et la gare.

Il existe cinq catégories de gare :

Les gares internationales où un parking de qualité supérieure sera aménagé et un tarif commercial sera appliqué ; c'est le cas pour Antwerpen-Centraal et Liège-Guillemins.

Les gares de destination : le besoin en places de parking y est faible, aucun aménagement n'est spécifiquement prévu ; c'est le cas pour la gare de Bruxelles-Central.

Les gares des grandes villes où il y a lieu de limiter la capacité des parkings proportionnellement au nombre de voyageurs qui embarquent et de promouvoir les autres moyens de transport en proposant un tarif proche du prix du stationnement sur la voirie et du prix des transports en commun ; c'est le cas pour Gent-Sint-Pieters et Namur.

Les gares de départ où il faut prévoir un maximum de places à moindre coût proportionnellement au nombre de voyageurs qui embarquent et pratiquer un tarif préférentiel pour les voyageurs abonnés ; c'est le cas pour Antwerpen-Berchem et Ottignies.

Les gares des moyennes et petites villes où il y a lieu de prévoir un nombre suffisant de places pour les navetteurs en tenant compte de la capacité de parkings appartenant à des tiers – à la ville ou à des particuliers – et d'adapter la tarification à la politique locale ; c'est le cas pour Sint-Niklaas et Arlon.

Les utilisateurs se divisent en quatre catégories: les voyageurs réguliers qui ont un abonnement de train; les voyageurs occasionnels qui ont un ticket de train ou un pass (railflex, key card, goPass, 10 voyages, ...); les non-voyageurs et le personnel du groupe SNCB.

Il est important de souligner que les tarifs proposés sont bien en deçà du prix du marché. En moyenne, le navetteur abonné devra déboursier un euro par jour pour être assuré de disposer d'une place de parking à proximité de sa gare. L'objectif premier de la

redevance parking est de couvrir les charges opérationnelles. Des investissements importants sont d'ailleurs consentis pour la mise sous surveillance des parkings : installation de barrières, mise en place d'un système de contrôle d'accès et de gestion des places permettant de donner la priorité aux voyageurs «train» réguliers, installation de caméras permettant au service de sécurité de la SNCB-Holding de faire des « rondes virtuelles » dans les parkings. Par ailleurs, les parkings sont reliés au *Control Room* de la SNCB-Holding qui gère les équipements à distance ou répond aux appels des utilisateurs.

De heer Christophe Collignon (PS). –

M. Christophe Collignon (PS). – J'en déduis de votre réponse que la SNCB ne souhaite manifestement pas changer son fusil d'épaule.

Dans le cadre du projet pilote, le parking est actuellement gratuit dans cinq gares. Cela remet-il en cause la gratuité du parking dans ces gares ?

Vous faites allusion aux 490 points d'arrêt ou gares dans lesquels le stationnement est gratuit. Comme vous le savez, un certain nombre de gares ont été désaffectées. Ce serait un comble de devoir payer un parking sans surveillance dans une gare dans laquelle la SNCB n'offre plus aucun service. Afin de ne pas fausser les statistiques, il ne faut pas tenir compte de tels points d'arrêt.

Enfin, le double coût – coût du parking et coût du billet – dissuade également certaines personnes.

Je n'approuve pas la politique menée en termes de transport public. J'estime, comme les membres de mon groupe, qu'il faut tendre à la gratuité.

Mevrouw Inge Vervotte, minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven. – Ik ga niet herhalen wat ik hier gezegd heb, maar ik wens wel te benadrukken dat ik de visie van de heer Collignon niet deel. Ik ben er voorstander van dat het openbaar vervoer, de fietsers en voetgangers prioriteit krijgen op parkings. Als de reizigers het station enkel met de wagen kunnen bereiken, moet uiteraard in parkings worden voorzien.

Mme Inge Vervotte, ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques. –

Uit een proefproject is gebleken dat de gratis parkings wel meer mensen met een wagen aantrekken, maar niet meer reizigers. Heel wat mensen die het openbaar vervoer niet gebruikten, profiteerden wel van de gratis parkings. Daarom opteerden we voor een gedifferentieerd beleid, waarbij in de eerste plaats rekening wordt gehouden met de lokale situatie. Ik ben dus tegen een harmonisering en een veralgemeende invoering van gratis parkings. Het beleid moet inspelen op de lokale situatie. Onder meer het aantal beschikbare parkings en of het station een doorreis- dan wel een aankomststation is, zijn bepalend.

De conclusies van het proefproject dateren van 2005, dus vóór ik bevoegd minister werd, maar ik onderschrijf die conclusies volkomen.

In de beheersovereenkomst gaan we uit van een gedifferentieerde aanpak van de stations en van de parkings. We hebben uiteraard ook rekening gehouden met, onder meer, de behoefte van sommige stations aan bijkomende parkingplaatsen en fietsstallingen. Ik wens dat gedifferentieerde beleid verder te zetten.

Mondelinge vraag van de heer Dimitri Fourny aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de uitvoering van de hervorming van de hulpdiensten» (nr. 4-1168)

De heer Dimitri Fourny (cdH). –

Question orale de M. Dimitri Fourny à la ministre de l'Intérieur sur «la mise en œuvre de la réforme des services de secours» (n° 4-1168)

M. Dimitri Fourny (cdH). – L'arrêté royal du 2 février 2009 déterminant la délimitation territoriale des zones de secours fixe à 32 le nombre de zones de secours à travers le pays.

Avant l'implémentation de ces zones de secours, il est convenu de passer par des prézones ou zones pilotes en vue d'analyser les besoins de chacune d'elles.

Par ailleurs, le budget 2010 prévoyait, dans un premier temps, une enveloppe de deux millions d'euros. Ce montant ne suffisait pas pour mettre en place les 32 prézones. Vous aviez par conséquent décidé, madame la ministre, de mettre en place uniquement six zones pilotes, avec la possibilité d'augmenter ce nombre si l'ajustement budgétaire le permettait, ce qui est chose faite puisque le conclave budgétaire vient d'allouer une enveloppe supplémentaire de 32,6 millions d'euros dans le cadre de la réforme des services d'incendie.

Au vu des derniers événements budgétaires, et je félicite le gouvernement d'être arrivé rapidement à un consensus, je souhaiterais obtenir certaines précisions.

Compte tenu des suppléments budgétaires, et comme vous le laissiez entendre le 28 janvier dernier, le nombre de prézones opérationnelles pourra-t-il être revu à la hausse ? Dans l'affirmative, de combien ?

Dans combien de temps le processus d'implémentation des prézones sera-t-il enclenché ?

Répondant à la question que je vous posais le 28 janvier 2010, vous rappeliez les critères qui seront pris en considération pour faire passer les services communaux en prézones. Vous avez indiqué vouloir tenir compte, notamment, de la volonté des services d'incendie de passer en système zonal et de leur capacité à le faire. Dans la mesure où la province du Luxembourg répond favorablement à ces critères, peut-on maintenant envisager qu'elle soit rapidement prise en compte parmi les prézones ?

Enfin, la mobilisation des pompiers au cours de ces

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Binnenlandse Zaken. –

derniers jours pose la question du statut du personnel, de son financement. J'aimerais également vous entendre sur cette question.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de l'Intérieur. – Les crédits supplémentaires que j'ai obtenus pour la réforme de la sécurité civile permettront aux 32 zones de secours de s'inscrire dans le système des prézones opérationnelles (PZO).

La répartition des crédits entre les prézones se fondera sur des critères objectifs – superficie, nombre d'habitants, revenu cadastral, revenu imposable, risques. La clé de répartition sera négociée par les membres du gouvernement au cours des semaines à venir.

Dès que cette clé sera déterminée, mes services commenceront les négociations des conventions PZO avec les communes. Le contenu de chaque convention sera en effet fonction des spécificités de chaque prézone.

Je tiens à répéter que toutes les zones seront prises en compte pour participer à cette première phase concrète de la mise en œuvre de la réforme.

De heer Dimitri Fourny (cdH). –

M. Dimitri Fourny (cdH). – Je vous remercie, madame la ministre, pour vos réponses. Cependant, je reste quelque peu sur ma faim en ce qui concerne les délais impartis. En effet, vous attendiez en premier lieu un signal budgétaire et vous l'avez obtenu. J'aurais aimé entendre de votre bouche dans quels délais les conventions allaient pouvoir être négociées avec les communes au cours des prochaines semaines pour que l'on puisse tenir compte d'un échéancier plus ou moins précis.

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Binnenlandse Zaken. –

Mme Annemie Turtelboom, ministre de l'Intérieur. – On doit d'abord procéder à une répartition entre les 32 zones et après on pourra commencer à négocier par zone. J'ai obtenu des crédits pour cette année et j'espère que cela se fera le plus rapidement possible.

De heer Dimitri Fourny (cdH). –

M. Dimitri Fourny (cdH). – Le système des zones pilotes que vous aviez évoqué auparavant est donc abandonné. Nous en revenons au système des prézones et de la discussion de la répartition.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Claes aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de risicovolle transporten van maaltijdcheques» (nr. 4-1175)

Question orale de M. Dirk Claes à la ministre de l'Intérieur sur «les risques liés au transport des chèques repas» (n° 4-1175)

De heer Dirk Claes (CD&V). – Gisteren was er een overval op een transport van maaltijdcheques, en nog wel in de buurt waar de voorzitter en ikzelf geregeld onze inkopen doen. Er wordt per jaar voor 1,5 miljard euro aan maaltijdcheques verhandeld. Dat is toch een

M. Dirk Claes (CD&V). –

zeer groot bedrag. Het is dan ook verwonderlijk dat het transport van die documenten gebeurt door reguliere koeriers. Ze doen dat transport zonder enige bescherming of garantie op veiligheid. Het transport dat gisteren werd overvallen, haalde ingeleverde maaltijdcheques op in een supermarkt. Die cheques zijn afgestempeld en zouden dus zonder waarde zijn. Maar ook bij de levering van maaltijdcheques aan instellingen, gemeenten en bedrijven worden reguliere, onbeschermden koeriers ingezet. De federale politie stelt trouwens vast dat het aantal criminele acties dat die waardepapieren viseert, toeneemt.

Is de minister op de hoogte van de toename van het aantal diefstallen van maaltijd- en andere cheques? Wat zijn de vaststellingen? Kan zij bijvoorbeeld de cijfers voor de jongste zes maanden geven?

Is de minister van oordeel dat de koeriers van maaltijdcheques moeten kunnen rekenen op een betere beveiliging? Bieden privébeveiligingsfirma's een oplossing? Zal de minister ter zake initiatieven nemen?

Wanneer zullen de elektronische cheques beschikbaar zijn? Welke voordelen biedt dat systeem tegenover de papieren cheques? Heeft de minister hieromtrent overleg gepleegd met de heer Van Quickenborne, minister van Vereenvoudigen?

Hebben reeds bij de supermarkt ingeleverde maaltijdcheques nog enige waarde bij diefstal?

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Binnenlandse Zaken. – We stellen inderdaad een, weliswaar beperkte, toename vast van overvallen op depots en transporten van maaltijd- en andere cheques. Aangezien sinds juli 2007 neutralisatiesystemen in het waardetransport, de zogenaamde plofkoffers, veralgemeend zijn, is het aantal overvallen op die geldtransporten gestopt. De criminaliteit heeft zich dan verplaatst naar overvallen op andere dienstverleners die op een minder beveiligde wijze waarden vervoeren. Dat is onder meer het geval voor maaltijdcheques.

Volgens de cijfers van de dienst gewapende overvallen DJB waren er in 2008 16 feiten met een totale buit van 713.334 euro, in 2009 18 feiten met een totale buit van 2.104.297 euro, in 2010 tot maart vier feiten met een totale buit van 222.780 euro.

De elektronische maaltijdcheque vormt een probate preventieve werkwijze tegen die vorm van criminaliteit, zoals betaalkaarten dat zijn ten opzichte van cash geld. Dat belet niet dat andere criminaliteitsvormen kunnen ontstaan rond elektronische maaltijdcheques zoals dat het geval is met kredietkaarten.

Uiteraard heb ik hieromtrent overleg gepleegd met mijn collega, de minister van Vereenvoudigen. In het najaar

Mme Annemie Turtelboom, ministre de l'Intérieur. –

zouden de uitgevers van elektronische cheques officieel erkend zijn en kan met het systeem worden gestart. Voor gedetailleerdere toelichting bij de *roll out* van dat systeem verwijs ik naar collega Van Quickenborne.

Dat nieuwe systeem belet uiteraard niet dat in de toekomst het gebruik van papieren cheques, naast de elektronische, mogelijk blijft. Daarom moet ook het vervoer van die waardepapieren beter worden beschermd.

Ik heb daarom een wetsontwerp tot aanpassing van de regelgeving betreffende het waardetransport ingediend, zodat ik de neutralisatiesystemen en de regels van het waardetransport kan opleggen aan transporteurs van papieren cheques.

De modaliteiten zullen nog worden besproken met de betrokken partijen.

Ik ga de opdrachtgevers verzoeken om, in afwachting van de aangepaste regelgeving, nu reeds vrijwillig die nieuwe werkwijze toe te passen.

In principe kunnen cheques die door de consument reeds gebruikt zijn enkel worden terugbetaald aan de handelaar die de cheque ontvangen heeft. Mogelijk kunnen criminelen die cheques via een eigen circuit toch nog te gelde te maken en die beperking omzeilen.

De heer Dirk Claes (CD&V). – Het verheugt me dat de minister een wetsontwerp voorbereidt dat aan onze suggesties tegemoetkomt. Indien de transporten veiliger kunnen gebeuren, zal het inderdaad veel moeilijker worden om cheques te stelen.

Mondelinge vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Binnenlandse Zaken over «ernstige disfuncties bij de controle van de woonplaatsen» (nr. 4-1181)

De heer Tony Van Parys (CD&V). – In het laatste Observatoriumrapport van het Comité P dat we vorige vrijdag in de Begeleidingscommissie hebben besproken, wordt vastgesteld dat de opgelegde procedures vastgesteld in het kader van de controle van de woonplaatsen, onvoldoende in acht worden genomen.

In de mondelinge toelichting in de Begeleidingscommissie had de bevoegde raadsheer van het Comité P het over "des dérapages très graves" bij de vaststelling van de woonplaats door politieambtenaren.

In een aantal gevallen stelde het Comité P vast dat de politieambtenaar geen daadwerkelijke vaststelling van het werkelijk verblijf deed, maar zich per telefoon van die taak kweet of de betrokken burgers naar het

M. Dirk Claes (CD&V). –

Question orale de M. Tony Van Parys à la ministre de l'Intérieur sur «les graves dysfonctionnements constatés dans le cadre du contrôle du domicile» (n° 4-1181)

M. Tony Van Parys (CD&V). –

politiecommissariaat deed komen.

Het is cruciaal te weten wie waar woont, voor het beleid in het algemeen en voor het lokaal beleid in het bijzonder, voor het veiligheidsbeleid bij het opsporen van mensen die verdacht worden van misdrijven, van mensen die illegaal in ons land verblijven, voor de strijd tegen de huisjesmelkerij...

In welke mate hebben de politiediensten zicht op het werkelijk verblijf van burgers in hun woonplaats? In welke mate wordt dat gecontroleerd? Hoeveel fictieve verblijfplaatsen zijn er in ons land?

Wat is de omvang van de disfuncties inzake de controles van woonplaatsen in de politiezones? Waarom worden de opgelegde procedures niet gevolgd? Hoeveel maal hebben gemeentelijke overheden in 2008 en 2009 een inschrijving geweigerd wegens fictieve woonplaats?

In hoeveel gevallen werden in dezelfde periode sancties opgelegd aan politieambtenaren voor nalatigheden inzake controle van de woonplaats?

Welke initiatieven zal de minister nemen om een eenduidige en strikte toepassing van de controle van woonplaatsen te verzekeren? Zal daartoe een draaiboek worden uitgewerkt ten behoeve van de politiezones?

(Voorzitter: de heer Armand De Decker.)

(M. Armand De Decker, président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Mevrouw Annemie Turtelboom, minister van Binnenlandse Zaken. – Ten eerste wil ik de aangehaalde bevindingen even nuanceren en contextualiseren. Het gaat om één punt uit het Observatoriumverslag 2008 van het Comité P waarvan de bevindingen zijn gebaseerd op onderzoek in vier politiezones van het gerechtelijk arrondissement Charleroi.

Mme Annemie Turtelboom, ministre de l'Intérieur. –

Zo zegt dat rapport "Dat het beleid van enkele gemeentelijke overheden doorheen de tijd soms beduidend wijzigde. Zo werd in één van de bezochte politiezones aangegeven dat er vanwege de gemeentelijke overheden een zekere inschikkelijkheid bestond ten aanzien van fictieve woonadressen, en dit omdat het overschrijden van een bepaald aantal inwoners voordelen oplevert." Zo gaat dat een tijdje door tot het volgende gezegd wordt: "Een andere zone heeft een meer globale benadering ontwikkeld waarbij de problematiek van fictieve adressen werd gelijkgesteld met sociale overlast en heeft dit fenomeen als prioriteit in het zonaal veiligheidsplan 2009-2012 ingeschreven."

Het lijkt me niet mogelijk uit die passages een veralgemeend besluit te trekken met betrekking tot

structurele disfuncties. Bovendien toont de tekst aan dat politiezones zich bewust zijn van de problematiek en initiatieven ontwikkelen.

De vaststelling van de effectieve woonst, zeker als er pogingen tot fictieve inschrijvingen zijn, is echter niet eenvoudig.

De wijkinspecteurs en eventueel de andere politieambtenaren die bij de controles worden ingezet, moeten daarbij goed gevormd, begeleid en ondersteund worden.

Daarom werd in het kader van de aanpak van de fraude met domicilieadressen beslist om in de provinciale politiescholen in opleidingssessies te voorzien waarbij ten behoeve van de wijkagenten in functie en de wijkagenten in opleiding, op praktische wijze wordt toegelicht hoe de wijkagent dient te handelen bij het uitvoeren van woonstcontroles. De opleidingssessies worden gegeven door de bevolkingsinspecties van mijn administratie, die op dat vlak over een ruime en praktische kennis beschikken. Op 9 maart jongstleden werd reeds de eerste van die opleidingen georganiseerd in de West-Vlaamse Politieschool.

Ofschoon het de gemeenten toekomt om bij gemeenteverordening de modaliteiten te bepalen voor de woonstcontroles, hebben mijn diensten een model van verslag opgemaakt dat door de wijkagenten kan worden gebruikt bij het verrichten van woonstcontroles.

Hoewel de gemeenten bij verordening vrij zijn om te bepalen hoe de woonstcontroles dienen te worden verricht, hebben mijn diensten een model van verslag opgemaakt, dat door de wijkagenten kan worden gebruikt. Dat ontwerp van verslag van woonstvaststelling is opgenomen in de nieuwe gecoördineerde versie van de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters, die binnenkort aan de gemeenten zal worden bezorgd. De bedoeling is om wijkagenten op een meer uniforme manier woonstcontroles te laten uitvoeren.

Ten slotte wil ik opmerken dat fictieve verblijfplaatsen en weigeringen tot inschrijving gevraagd door de gemeentes niet worden geregistreerd in het Rijksregister. Het is bijgevolg onmogelijk om hierover officiële cijfergegevens te geven.

De heer Van Parys begrijpt ongetwijfeld dat het onmogelijk is om binnen het bestek van een mondelinge vraag de cijfers over sancties tegen politieambtenaren te bezorgen. Dat kan uiteraard wel schriftelijk geregeld worden.

De heer Tony Van Parys (CD&V). – De vaststellingen van het Comité P en de toelichting van de betrokken

M. Tony Van Parys (CD&V). –

raadsheer waren zo onrustwekkend dat ik er zeker nog zal op terugkomen. Ik vind het wel een goede zaak dat er een meer uniforme werkwijze komt voor de controles door de politiezones. De andere cijfers zal ik schriftelijk opvragen.

Mondelinge vraag van de heer Hugo Vandenberghe aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding over «de onzekerheid in verband met de financiële toestand van de voetbalclubs uit de tweede klasse» (nr. 4-1176)

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Naar aanleiding van een onderzoek van *Het Nieuwsblad* waaruit blijkt dat zeventien van de negentien tweedeklassers een boekhouding met rode cijfers voorleggen, stelde ik op 18 maart 2010 een vraag om uitleg.

In het antwoord op die vraag werd onder meer gesteld dat het de voetbalbond is die de licenties uitreikt, zonder dat de RSZ of de fiscus hierover worden geconsulteerd, wat competitievervalsing onmogelijk zou maken. Men kan hieruit concluderen dat het licentiesysteem niet goed werkt. Zo kreeg eersteklasser Moeskroen een licentie, maar kwam pas bij het faillissement aan het licht hoe groot het deficit was dat aan de Belgische voetbalbond niet was gemeld.

Voetbalclubs kiezen bovendien een rechtsvorm die hen de mogelijkheid biedt om de geest van de wet op de handelsvennootschappen niet in acht te nemen. Hoewel de clubs omvangrijke commerciële activiteiten ontwikkelen waarvoor bijzondere waarborgen vereist zijn op het gebied van het beheer en het kapitaal, nemen ze soms de rechtsvorm aan van een vzw die veel minder waarborgen oplegt. Op die manier komen de controle en de transparantie van de werking in het gedrang.

Dit alles kan leiden tot concurrentievervalsing. Ik houd het voor mogelijk dat de rechtbanken ooit een uitspraak zullen moeten doen over de mate waarin de keuze voor deze of gene rechtsvorm tot discriminatie leidt. Sommige clubs houden immers hun financiën in evenwicht, andere niet. Clubs die financieel minder orthodox zijn, kunnen deelnemen aan de competitie en zijn daardoor op het veld bevoordeeld.

Clubs die het moeilijk hebben, konden in het verleden rekenen op de overheid voor betalingsfaciliteiten voor hun fiscale achterstand en achterstallige RSZ-bijdragen.

Ik stel niet de vraag of de overheid dat kan doen, maar wel of voldoende rekening wordt gehouden met alle argumenten en overwegingen, namelijk de toepassing van het gelijkheidsbeginsel ten aanzien van de schuldenaars en ook het gebruik van die faciliteiten in de context van de voetbalcompetitie.

Question orale de M. Hugo Vandenberghe au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude sur «l'incertitude concernant la situation financière des clubs de football en deuxième division» (n° 4-1176)

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). –

Kan de staatssecretaris mij mededelen welke clubs uit de tweede voetbalklasse schulden hebben bij de sociale zekerheid en bij de fiscus? Wat is de omvang van die schulden? Welke betalingsfaciliteiten en welke betalingstermijnen werden hieromtrent overeengekomen met de sociale zekerheid en/of de fiscus? Welke zekerheden heeft de overheid ingebouwd in de overeenkomsten met deze clubs opdat de betalingen aan de sociale zekerheid en de fiscus gegarandeerd zouden zijn?

Acht de staatssecretaris het opportuun maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat er wat meer duidelijkheid komt rond de rechtsvormen die de voetbalclubs aannemen en de correcte naleving van de wet op de handelvennootschappen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Zowel de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid als de FOD Financiën delen mij mede dat voetbalclubs uit de eerste en tweede klasse op identiek dezelfde manier behandeld worden als om het even welke andere werkgever met openstaande schulden.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Twee actieve clubs uit de tweede nationale afdeling zijn momenteel achterstallige RSZ-bijdragen verschuldigd, voor een totaal bedrag van 69.674,48 euro. In verband hiermee werden twee procedures gestart voor de arbeidsrechtbank. In één procedure is al een vonnis geveld. Het gaat hier om een bedrag van 17.253,36 euro. Tot nu toe leeft de club het door de rechtbank in het vonnis verleende afbetalingsplan na, zodat de RSZ niet over uitvoeringsmogelijkheden beschikt. Geen enkele club uit de tweede nationale afdeling heeft momenteel een afbetalingsplan bij de RSZ. De RSZ heeft mij medegedeeld dat hij geen gegevens van individuele werkgevers bekendmaakt, tenzij de wet hem daartoe verplicht.

Met het oog op het beroepsgeheim worden met betrekking tot fiscale schulden evenmin cijfers over individuele dossiers bekendgemaakt. Er moet ook rekening mee worden gehouden dat een fiscale schuld diverse oorzaken kan hebben. Het kan gaan om registratierechten, btw, inkomstenbelastingen en bedrijfsvoorheffing. Ook kan de schuld worden betwist, zodat ze nog niet zeker en vaststaand is. Bij de bestaande schulden blijkt het niet doorstorten van de bedrijfsvoorheffing het grootste probleem te zijn.

In verband met de tweede vraag ben ik van mening dat de wettelijke regels ter zake strikt moeten worden nageleefd. Dat betekent dat de voetbalclubs, mocht blijken dat ze commerciële belangen of winst nastreven, niet als een vzw kunnen worden beschouwd en ze de regels van het wetboek van vennootschappen moeten naleven. Dat zou de transparantie kunnen

verhogen, omdat alle clubs dan aan dezelfde rapporteringsregels zijn onderworpen. Volgens mij kan het geenszins de bedoeling zijn de rechtsvormen van het wetboek van vennootschappen bij het amateurvoetbal op te leggen omdat de administratieve en financiële verplichtingen niet in verhouding staan tot het beoogde doel. De Belgische Voetbalbond zou ook zelf initiatieven kunnen nemen, bijvoorbeeld door jaarlijks een analyse te laten maken van het Belgisch betaald voetbal. Die regeling wordt internationaal toegepast. Zo legt Deloitte zich toe op de financiële follow-up van de voetbalclubs die internationaal spelen en brengt ze er jaarlijks een rapport over uit. Begin deze maand werd de *Deloitte Football Money League* 2008-2009 voorgesteld, waarbij de omzetten worden geanalyseerd op basis van de financiële jaaroverzichten. Dezelfde onderneming maakt ook studies over het gemiddeld aantal bezoekers, de uitgaven en de schuldbalans van de clubs.

Vraag om uitleg van de heer Hugo Vandenberghe aan de minister van Justitie over «het toenemend gebruik van (zware) drugs bij jongeren in ons land» (nr. 4-1632)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Uit een studie van het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de verbruikersorganisaties, OIVO, blijkt dat het aantal jongeren dat zware drugs gebruikt spectaculair is toegenomen tegenover twee jaar geleden.

In 2009 had al 5,8 procent van de jongeren middelen als ketamine, heroïne, XTC en cocaïne of crack gebruikt. In 2007 bedroeg dat percentage nog 2,8 procent. Opvallend is dat het bij een groot deel van die gebruikers niet bij één keer blijft en dat de drug meermaals wordt gebruikt. Zo zou in 2009 de meerderheid al verscheidene keren zware drugs hebben gebruikt.

Daarnaast geeft meer dan een op vier jongeren toe reeds cannabis te hebben gebruikt. Jongeren zouden reeds vanaf hun twaalfde met cannabis beginnen. Op de leeftijd van zestien jaar is het cannabisgebruik het hoogst: 14 procent is gebruiker. In vergelijking met 2007 is de frequentie van het cannabisgebruik fors gestegen. Toen gebruikten de jongeren 5,5 keer per week cannabis; nu, twee jaar later, bijna het dubbele of 10,1 keer.

De explosieve stijging van het gebruik van zware drugs bij jongeren legt een onvoorstelbare hypotheek, niet alleen op hun persoonlijk leven, maar ook op de

Demande d'explications de M. Hugo Vandenberghe au ministre de la Justice sur «la consommation croissante de drogues (dures) chez les jeunes dans notre pays» (n° 4-1632)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). –

samenhang in onze samenleving. We kunnen daar niet zomaar aan voorbijgaan.

Welke conclusies trekt de minister uit het onderzoek van het OIVO?

Welke maatregelen zal de minister, in het licht van deze onderzoeksresultaten, nemen om het toenemend drugsgebruik bij jongeren een halt toe te roepen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Ik heb ook kennis genomen van het OIVO-rapport Jongeren en drugs. Heel wat cijfers die in deze enquête worden geciteerd, stroken echter niet met die van andere onderzoeken zoals de studie *European School Survey Project on Alcohol and Other Drugs*, en de studie *Health Behaviour in School-Aged Children* of de leerlingenenquêtes van de Vereniging voor alcohol- en andere drugproblemen, VAD.

Ik geef enkele voorbeelden.

Volgens het rapport ligt het percentage cannabisgebruikers het hoogst bij zestienjarigen. Dat is in tegenspraak met alle andere studies volgens welke het percentage gebruikers stijgt met de leeftijd. Het huidige cannabisgebruik ligt, volgens het rapport, het hoogst bij leerlingen uit het algemeen secundair onderwijs. Ook dat is in tegenspraak met alle andere studies. Volgens het rapport heeft 7% van de jongeren al cocaïne gebruikt. Dat is tot meer dan het dubbele van wat andere studies aangeven. Het rapport meldt dat 4% van de respondenten al minstens één keer heroïne heeft gebruikt. Dat is tot acht maal zoveel als in andere studies wordt vastgesteld. Het rapport geeft ook zeer grote verschillen aan tussen de drie regio's in ons land. Zo zou slechts 3% van de Vlaamse jongeren cannabis gebruiken, tegenover 14% in Brussel en 25% in Wallonië. Al 11% van de Brusselse jongeren tussen twaalf en zeventien jaar zou al heroïne hebben gebruikt, tegenover 5% in Wallonië en 2% in Vlaanderen.

Vertegenwoordigers van de overkoepelende organisaties van de preventie- en drughulpverleningssector in ons land hebben bovendien bevestigd dat heel wat cijfers en evoluties in het rapport niet stroken met hun gegevens, ervaringen en indicaties.

De studie moet dus met de grootste omzichtigheid worden benaderd. Indien men de resultaten van de studie in het beleid wil gebruiken, moet de onderzoeksmethodologie worden geanalyseerd en objectief worden onderzocht. In afwachting van de resultaten van de gezondheidsenquête, die einde mei

zullen worden meegedeeld, is het voorbarig om definitieve conclusies te trekken met betrekking tot de initiatieven die moeten worden genomen.

Dankzij de nationale gezondheidsenquête van het WIV zullen niet alleen de resultaten kunnen worden vergeleken met die welke door het OIVO worden aangehaald, maar ook zullen de gebruikte methodologieën kunnen worden vergeleken.

Ook worden momenteel al verschillende initiatieven gefinancierd op het gebied van riskant alcoholgebruik of druggebruik bij jongeren.

Zo werd in 2008 een nationale campagne over alcohol en andere drugs gefinancierd om het maatschappelijke debat rond die stoffen aan te wakkeren. In 2009 werd de campagne voortgezet met een specifieke focus op alcoholgebruik bij jongeren. Meer informatie over die campagnes staat op de website www.ida-web.be. Het totale bedrag voor beide campagnes bedroeg 1,6 miljoen euro.

Sinds 2004 financieren mijn diensten een studie waarin een multidimensionale familietherapie voor jonge problematische cannabisgebruikers wordt uitgetest. Die studie vindt plaats in een Europees samenwerkingsverband en wordt in ons land uitgevoerd door het CHU Brugmann. Volgend op die studie zal de behandeling verder worden uitgewerkt en verankerd, zodat ze kan worden gebruikt voor een ruimere groep jonge gebruikers. Ook hiervoor is al de nodige financiering vastgelegd.

We financieren momenteel ook het CAD Limburg voor de ontwikkeling van een website met informatie over cannabis, een zelftest en mogelijkheid tot onlinebegeleiding bij cannabisproblemen.

De vragen over preventie behoren tot de bevoegdheid van de gemeenschapsministers. In de cel Gezondheidsbeleid Drugs, waarin vertegenwoordigers van alle ministers van Gezondheid zetelen, wordt echter wel voortdurend gewaakt over de problematiek van het gebruik van tabak, alcohol, en illegale drugs. We werken daar samen om onze verschillende beleidslijnen zo goed mogelijk te coördineren, dus inclusief die over de preventie.

De heer Hugo Vandenberghe (CD&V). – Ik dank staatssecretaris voor het antwoord. Ik zal het aan het OIVO bezorgen, zodat de organisatie een standpunt kan bepalen over de vragen die zijn opgeworpen over de gebruikte methode.

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van

M. Hugo Vandenberghe (CD&V). –

Demande d'explications de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la

Justitie over «het bouwen van nieuwe gevangenissen» (nr. 4-1619)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld). – In het uitgebreide masterplan 2008-2012 nam de minister zich voor om tegen 2016 de gevangenis van Antwerpen, die uit 1855 dateert, te vervangen door een nieuwe penitentiaire instelling. Indien ik het antwoord op mijn schriftelijke vraag 4-6566 correct interpreteer, is het overleg met de Stad Antwerpen over een nieuwe locatie een tijdlang opgeschort. De minister wil ook tegen 2016 een nieuwbouw klaar te hebben ter vervanging van de gevangenissen in Vorst, Sint-Gillis en Berkendael. In de pers vernam ik dat de site van Haren werd gekozen. Tegen 2013 wenst hij een nieuwbouw klaar te hebben ter vervanging van de gevangenissen in Namen en Dinant.

Ik had graag vernomen hoever deze projecten gevorderd zijn. Haalt de minister de vooropgestelde deadlines van 2016 en 2013 of is er een vertraging? Zo ja, waaraan is die te wijten?

Werd in Wallonië al een locatie gevonden om de instellingen van Namen en Dinant te vervangen? Kan de minister de problemen in de zoektocht naar een locatie schetsen?

Klopt het dat de Waalse regering eind vorig jaar een andere locatie heeft voorgesteld ter vervanging van de gevangenissen in Namen en Dinant? Zo ja, welke? Werd deze gekozen? Zo neen, waarom niet?

Op hoeveel euro werden de projecten in Haren, Antwerpen en Wallonië begroot in 2008, 2009 en tot op heden? Duiken er nu al meerkosten op? Zo ja, waar?

Vermits het in Haren om een industriële site gaat, had ik graag vernomen of de minister reeds een bodemattest heeft bekomen. Zo ja, wat is de staat van deze grond? Moet er worden gesaneerd? Zorgt dat voor meerkosten? Om welk bedrag gaat het?

Waarom werd het overleg met de stad Antwerpen tijdelijk opgeschort?

Hebben de diensten inmiddels uitsluitel gekregen over de beschikbaarheid van enkele terreinen? Zo ja, welke terreinen zijn beschikbaar?

Zijn Burchtse Weel voor het bouwen van een gevangenis en Luchtbal voor het bouwen van een strafuitvoeringsinstelling nog steeds in de running of zijn deze opties verlaten?

Justice sur «la construction de nouvelles prisons» (n° 4-1619)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Martine Taelman (Open Vld). –

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

Voor Antwerpen gaat het om twee projecten: een gevangenis in Beveren voor bijkomende capaciteit en een nieuwe gevangenis die de oude inrichting moet vervangen.

Het dossier Beveren is opgenomen in de eerste fase. Hierin werd de procedure gestart voor vier nieuwe inrichtingen, meer in het bijzonder Dendermonde, Beveren, Leuze-en-Haunait en Marche-en-Famenne. Voor deze vier dossiers werden per project vijf consortia geselecteerd, die in januari het bestek hebben ontvangen. De deadline is 2013. Voor de vervangende inrichting in Antwerpen wordt met de stad overlegd over een locatie, maar hierover later meer.

Haren is inderdaad aangeduid als locatie voor de nieuwe gevangenissen. Met de bevoegde lokale en regionale overheden werd overeenstemming bereikt over deze locatie. Iedereen is het erover eens dat de site te Haren de enige is die in aanmerking kan komen voor de realisatie van een dergelijk project. Een gemengde werkgroep met alle betrokkenen is gestart met de noodzakelijke voorbereidende studie van het project, de vergunningen, het mobiliteitsplan en dergelijke, wat moet resulteren in een algemeen masterplan.

Van bij de aanvang was het duidelijk dat ter vervanging van de instellingen te Namen en Dinant de site van Marche-en-Famenne werd aangehouden. Er was dus geen enkel probleem om een locatie te vinden, integendeel. Het terrein is een van de eerste die werden aangeboden en aanvaard, maar omdat er moeilijkheden zijn om een geschikt terrein te vinden in Sambreville, werd besloten om Marche-en-Famenne mee te schuiven in de eerste reeks. De gevangenissen van Namen en Dinant zullen dus worden gesloten bij de opening van de derde instelling in Wallonië.

De Waalse regering heeft in 2009 inderdaad alternatieve locaties voorgesteld, maar die hadden alleen betrekking op de site te Sambreville. De site van Leuze en Marche werd bevestigd bij beslissing van 22 december 2009. De locatie van Marche-en-Famenne werd nooit betwist.

De raming voor de begroting voor de nieuwe gevangenissen bedraagt afgerond 200.000 euro per gedetineerde voor elke gevangenis, exclusief de aankoop van de grond, die in Brussel veel hoger ligt dan in Leuze of Dendermonde.

Er worden drie types van gevangenissen gebouwd: voor 1060 gedetineerden in Haren Brussel, voor 312 gedetineerden in Beveren, Leuze, Marche en de derde

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Waalse site en voor 444 gedetineerden in Antwerpen en Dendermonde.

Uit de attesten die we intussen hebben, blijkt dat er op een drietal plaatsen enige vervuiling is. Aangezien we nog geen beschrijvend onderzoek hebben, is een raming voor een eventuele sanering nog niet beschikbaar, maar volgens een eigen analyse zullen de kosten hiervoor vermoedelijk meevallen.

Het overleg over Antwerpen was even opgeschort, omdat, enerzijds, voorrang werd gegeven aan de opstart van de procedure voor de vier nieuwe inrichtingen en omdat, anderzijds, uitsluitel moest worden verkregen over de beschikbaarheid van bepaalde terreinen. Intussen is het constructieve overleg hernomen, maar de gesprekken zijn nog niet afgerond. Een definitieve keuze werd dus nog niet gemaakt, maar de deadline van 2016 blijft behouden. Burchtse Weel is de site waar het FPC Antwerpen zal worden gebouwd.

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Justitie over «de uitbreiding van bestaande jeugdinstituten en het bouwen van nieuwe jeugdinstituten» (nr. 4-1620)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld). – Ook deze vraag verwijst naar het masterplan 2008-2012. Daarin plant de minister Everberg tegen juni 2012 met 76 cellen uit te breiden. De deadline voor het nieuwe paviljoen zou echter verschoven zijn naar midden 2013.

In Achêne plant de minister een nieuwe jeugdinstituten met 120 cellen. De Franstalige gemeenschapsminister Uytendaele heeft echter publiekelijk haar twijfels geuit of het wel nuttig is een Waalse jeugdinstituten te bouwen.

Vandaar mijn vragen.

Hoever staat de minister met het uitbreidingsprogramma voor Everberg? Hoever staat hij met de studie?

Welke timing hanteert de minister voor het schetsontwerp? Welke timing hanteert hij enerzijds voor het nieuwe paviljoen voor de huidige 50 cellen en

Demande d'explications de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la Justice sur «l'extension des institutions publiques de protection de la jeunesse existantes et la construction de nouvelles IPPJ» (n° 4-1620)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coördination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Martine Taelman (Open Vld). –

anderzijds voor de uitbreiding met 76 cellen?

Geldt voor beide paviljoenen eenzelfde deadline, of wordt er in fasen gewerkt? In het laatste geval, vanwaar die keuze?

Op hoeveel euro's werden die projecten begroot in 2008 en 2009? Op hoeveel worden ze nu begroot? Waaraan zijn de eventuele meerkosten te wijten?

Wat vindt de minister van de uitspraak van de Franstalige gemeenschapsminister? Blijft hij achter Achêne staan, zodat in Everberg uitsluitend Vlaamse jeugddelinquenten worden opgenomen? Of opteert hij ervoor het Waalse project niet uit te voeren?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister De Clerck.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Een eerste fase komt er wanneer de Franstalige jongeren Everberg verlaten hebben. Eind april gaan de eerste jongeren naar Saint-Hubert en in mei zullen alle Franstalige jongeren uit Everberg vertrokken zijn. Een deel van de vrijgekomen afdelingen worden gerenoveerd, waarna de kamers door Vlaamse jongeren worden gebruikt. Dat betekent de facto een uitbreiding van 16 plaatsen voor Vlaanderen.

De studie voor het polyvalente gebouw, intake, inkom, bezoekerscomplex, technische dienst, stockage, wasserij, sportinfrastructuur, is afgerond. De bouwaanvraag werd ingediend en behoudens onvoorziene omstandigheden zullen de werken starten in september.

De geïntegreerde studie voor de cellencomplexen wordt binnen afzienbare tijd besteld. Momenteel loopt de *standstill-procedure* vooraf aan de gunning van het contract.

De aanvang van de studie is gepland voor midden mei. De goedkeuring van het schetsontwerp wordt verwacht begin oktober 2010.

De effectieve uitbreiding van Everberg zal in twee fasen gebeuren, een uitbreiding met 50 plaatsen en een uitbreiding met 76 plaatsen.

In een eerste fase wordt Blok O verbouwd tot een complex met een capaciteit van 50 plaatsen. De werken zouden in april 2012 beginnen en beëindigd worden medio 2013.

In een tweede fase wordt blok J verbouwd tot een complex met een capaciteit van 76 plaatsen. De werken zouden beginnen september 2013 en worden beëindigd eind 2014.

De studies zijn dus lopende. Er is wel enige vertraging opgelopen ten gevolge van complicaties in de projectontwikkeling en noodzakelijke aanvullende studies.

Voor de multidisciplinaire studie werd een bedrag vastgelegd van 1,2 miljoen.

Ook de ruwbouw van het polyvalente gebouw werd reeds vastgelegd voor een bedrag van 2,23 miljoen euro.

Aan het studieteam werd bij de aanbesteding van de geïntegreerde studie meegegeven dat de uitbreidingswerken maximaal 17 miljoen euro, inclusief BTW, mochten bedragen. Dat bedrag is nog steeds actueel.

Er zijn duidelijke afspraken gemaakt met de Franstalige gemeenschap betreffende het dossier Achêne. Ik twijfel er niet aan dat die afspraken zullen worden nageleefd. Het dossier Achêne moet los van het dossier Everberg worden gezien. In april nog zal het gesloten centrum van Saint-Hubert geopend worden en zullen de eerste jongeren geplaatst worden. Eens de opstartfase van Saint-Hubert volledig afgesloten, zullen er dus geen Franstalige jongeren meer in Everberg zitten, waardoor de hele capaciteit voor Vlaamse jongeren gebruikt zal kunnen worden, eenmaal de oprissingwerken en nieuwbouw zijn voleindigd.

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de vice-eersteminister en minister van Begroting en aan de minister van Justitie over «het bouwen van een forensisch psychiatrisch centrum in Antwerpen en in Gent» (nr. 4-1623)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Martine Taelman (Open Vld). – Eind vorig jaar antwoordde de minister van Justitie op een vraag van collega Carina Van Cauter in de Kamer dat hij de capaciteit in het forensisch psychiatrisch centrum te Antwerpen had opgetrokken tot 180 cellen. Toen geloofde hij nog dat het bouwwerk tegen eind 2012 af zou zijn. Begin dit jaar heeft de minister van Justitie trouwens gemeld dat de bouw nog dit jaar zou starten. Voor de bouw van een forensisch psychiatrisch centrum in Gent rezen er onlangs problemen omdat het Vlaams Gewest op 23 december 2009 de bouwvergunning weigerde. In de Kamercommissie voor

Demande d'explications de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au vice-premier ministre et ministre du Budget et au ministre de la Justice sur «la construction d'un centre de psychiatrie légale à Anvers et à Gand» (n° 4-1623)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coördination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Martine Taelman (Open Vld). –

Justitie zegde de minister van Justitie echter te hopen dat er nog dit jaar gebouwd kan worden.

Welk studie bureau kreeg de taak om een schetsontwerp te maken voor het FPC te Antwerpen?

Vanwaar de keuze om 120 bedden op te trekken naar 180?

Heeft de minister al contact opgenomen met de minister van Volksgezondheid omtrent dit dossier en dat van Gent? Wie gaat de centra uitbaten?

Wanneer is de eerstesteenlegging gepland?

Over hoeveel vierkante meter gaat het?

Op welk bedrag werden deze projecten initieel begroot? Was er omwille van de capaciteitsuitbreiding voor Antwerpen ook een wijziging in de meerjarenbegroting nodig? Doken er ook andere meerkosten op? Zo ja, om welk bedrag gaat het en over welke zaken gaat het?

Hoeveel bedroeg de eenheidsprijs per bed initieel voor Antwerpen? Hoeveel is dat nu?

Welke ontspanningsvoorzieningen worden voorzien voor de FPC's, binnen- en buitenruimte, en op hoeveel euro wordt dit begroot per voorziening?

Tegen wanneer denkt de minister een nieuwe bouw aanvraag te kunnen indienen voor Gent?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister De Clerck.

Het aangestelde studie bureau VK Studio heeft voor het forensisch psychiatrisch centrum Antwerpen een schetsontwerp opgesteld. Bij de uitwerking van dit schetsontwerp wordt erop toegezien dat dit project aan alle vereisten van een psychiatrisch ziekenhuis met bijzondere beveiliging beantwoordt, zowel op het gebied van veiligheid als op het gebied van de mogelijkheid van een uitbreiding. In de loop van dit jaar zal de FOD Justitie eveneens een oproep uitschrijven naar een externe groep voor de uitbating van de beide centra via een concessie van openbare dienst. Daarover zal overleg worden gepleegd met de minister van Volksgezondheid.

Het optrekken van de capaciteit van het forensisch psychiatrisch centrum van Antwerpen geeft meer mogelijkheden tot opvang voor geïnterneerden en is dus een goede zaak, gezien de noodzaak aan bijkomende capaciteit. De nood blijft immers groot. Bovendien is gebleken dat de uitbating pas economisch rendabel is indien wordt geopteerd voor

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

een capaciteit van 180 bedden. Hierdoor is de eenheidsprijs per bed en de oppervlakte per kamer gunstiger.

Omdat rekening werd gehouden met een mogelijke uitbreiding vanaf het begin van het project, zijn de plannen zo opgesteld dat die uitbreiding gemakkelijk in te voeren is. Het project zal dus weinig of geen vertraging oplopen.

De bedoeling is een partnerschap met Volksgezondheid en met de diensten van de gewesten of gemeenschappen op te starten, waarbij de veiligheid en het algemeen beheer van de centra door Justitie worden beheerd, terwijl de andere partners de zorgomkadering op zich nemen. Daarover wordt overleg met Volksgezondheid gevoerd. In de loop van dit jaar wil de FOD Justitie eveneens een oproep uitschrijven naar een externe groep voor de uitbating van de beide centra via een concessie van openbare dienst.

De start van de bouw wordt gepland in het eerste semester van 2011 voor Antwerpen en in december 2010 voor Gent. Volgens de planning zullen beide centra operationeel zijn midden 2013.

Het centrum van Antwerpen zal 16.441 m² groot zijn, dat van Gent 29.854 m².

De bouwkost voor Antwerpen, voor 120 bedden, werd initieel geraamd 29.184.241 euro, exclusief btw. Nu wordt de kost voor 180 bedden geraamd op 42.112.768 euro, exclusief btw.

De verhoging van het budget is voor Antwerpen niet enkel te wijten aan een verhoging van de capaciteit, maar ook, onder meer, aan strengere veiligheidsvereisten die de FOD Justitie oplegt voor de buitenrand van het gebouw.

De bouwkost voor het centrum in Gent werd initieel geraamd op 52.297.378 euro, exclusief btw. Nu wordt ze geraamd op 57.304.878 euro, exclusief btw. De verhoging van het budget voor Gent is onder meer te wijten aan strengere veiligheidsvereisten die de FOD Justitie oplegt voor de buitenrand van het gebouw.

Zowel voor de budgetverhoging voor Antwerpen als voor Gent werd een dossier ter goedkeuring voorgelegd aan de Ministerraad.

Inclusief de kostprijs voor het terrein, de erelonen voor het studieteam en een provisie voor prijsindexeringen, wordt de totale kostprijs van de projecten in Antwerpen en Gent op respectievelijk zestig en tachtig miljoen euro.

De prijs per bed bedroeg initieel 243.201,78 euro en nu 233.959,82 euro.

Zowel voor Antwerpen als voor Gent worden in ontspanningsmogelijkheden voorzien, zowel binnen als buiten. Binnen wordt in een sport- en kinesitherapiehal en werkplaatsen voorzien. De oppervlaktes bedragen respectievelijk: 1499,46 m² en 2048 m². Buiten wordt een sportveld gepland, samen met tuinen. De oppervlakte daarvan bedraagt ongeveer 5712 m² voor Antwerpen en 7980 m² voor Gent.

De kostprijs van die voorzieningen wordt geschat op 1300 euro per vierkante meter voor binnenruimte en op 150 euro per vierkante meter voor buitenruimte.

(Voorzitter: de heer Hugo Vandenberghe, eerste ondervoorzitter.)

Alle noodzakelijke voorzieningen zijn dus in het plan opgenomen, zowel voor ontspanning als voor zorg. Er zijn voorzieningen voor onder meer sport, creatieve ateliers, tuinactiviteiten, dagzalen, enzovoort.

Sommige ontspanningsvoorzieningen kunnen zowel worden gebruikt voor zorg als voor ergotherapie.

Op 16 maart hebben wij de bouwvergunning gekregen voor het forensisch psychiatrisch centrum in Gent.

Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de lijst die jaarlijks moet worden ingediend bij de administratie die de belasting over de toegevoegde waarde onder haar bevoegdheid heeft» (nr. 4-1625)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – De btw-plichtigen moeten de , krachtens artikel 53 *quinquies* van het BTW-wetboek en artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 23 van 29 december 1992, vóór 31 maart van elk jaar de lijst met hun btw-plichtige klanten indienen bij de administratie.

In de voorbije weken hebben veel handelaars een dreigbrief gekregen in verband met die listing voor het boekjaar 2008 waarin wordt verwezen naar artikel 60, §4, van het BTW-Wetboek, dat voorziet in boetes van 25 tot 2500 euro.

De administratie meldt hierin dat zij de aangiftes niet zou hebben ontvangen. Nochtans zijn die meestal via elektronische weg ingediend en hebben de indieners

(M. Hugo Vandenberghe, premier vice-président, prend place au fauteuil présidentiel.)

Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «la liste qui doit être déposée chaque année auprès de l'administration qui a la taxe sur la valeur ajoutée dans ses attributions» (n° 4-1625)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Anke Van dermeersch (VB). –

daar de bewijzen van. Toch wordt in de bewuste brief al onmiddellijk met dwangsommen gedreigd. Uiteraard wekt dat veel ergernis bij de handelaren en schaadt dat de relaties met hun boekhouders.

Hoeveel aanmaningsbrieven aangaande die listings werden voor het boekjaar 2008 verstuurd?

Waarom is de administratie niet op de hoogte van aangiftes die nochtans via elektronische weg werden ingediend?

Is de minister er zich van bewust dat het ten onrechte sturen van aanmaningen veel onnodig administratief werk veroorzaakt voor de handelaren?

Is de minister er zich van bewust dat er hierdoor een vertrouwensbreuk kan ontstaan tussen de handelaren en hun boekhouders ?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Reynders.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Er wordt verwezen naar het antwoord dat ik heb gegeven op de vraag nr. 699 van 20 oktober 2009 van volksvertegenwoordiger Hendrik Bogaeert over hetzelfde onderwerp.

De jaarlijkse listing van de belastingplichtige afnemers voor het jaar 2008 moest vóór 31 maart 2009 ingediend zijn. Voor het jaar 2008 is de indieningstermijn uitzonderlijk echter met een maand verlengd, tot en met 30 april 2009.

Op die dag kreeg elk btw-controlekantoor via de hiervoor ter beschikking gestelde beheerstoepassing de opdracht de toestand na te kijken van de belastingplichtigen van wie nog een klantenlisting verwacht werd, van wie de listing intussen misschien binnen, maar nog in behandeling was, van wie de indiening niet of niet meer vereist was. Pas na die controle werd beslist of er al dan niet een herinnering zou worden gestuurd. Ondanks die voorzorgen blijft het mogelijk dat de ingediende listing en de verzonden herinnering elkaar hebben gekruist.

Wie meent dat hij ten onrechte een aanmaningsbrief heeft gekregen, kan steeds contact opnemen met het controlekantoor waaronder hij ressorteert om meer uitleg te vragen. Elke brief bevat de nodige gegevens omtrent afzender en contactpersoon zodat de belastingplichtige de nodige informatie kan vragen of zelf kan verstrekken.

Op het einde van het jaar werden de belastingplichtigen die in nog gebreke waren opnieuw gecontacteerd teneinde die klantenlijsten voorsnog te bekomen. Er werd toen vastgesteld dat, wegens de

hoger vermelde toepassing, een aantal door de btw-controlekantoren uit te voeren taken om de hiernavolgende redenen verkeerdelijk werd aangemaakt. Dat zou een uitleg kunnen zijn voor de onterechte herinnering.

Ten eerste, zouden elektronisch ingediende klantenlijsten ingevolge een afwijkend bestandsformaat door de informaticatoepassingen niet automatisch zijn verwerkt. Het betreft hier 5213 dossiers. De btw-controlekantoren werden op de hoogte gesteld van de respectieve dossiers en ze kregen de opdracht geen herinnering te sturen, in afwachting van een globale correctie door ICT. Die verbetering is uitgevoerd en de bijhorende opdrachten voor niet-indiening werden geannuleerd.

Ten tweede, zouden taken in verband met ontbrekende klantenlijsten opgemaakt zijn voor btw-eenheden die niet gehouden zijn tot het indienen ervan. Het betreft hier 540 btw-eenheden. Aan enkele eenheden was al een herinnering gestuurd vooraleer de vergissing werd vastgesteld. Voor die gevallen werd aan de btw-controlekantoren gevraagd de betrokken belastingplichtigen te contacteren om hen mee te delen dat ze aan de herinnering geen gevolg moeten geven.

Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «buitenlandse handelaren op onze handelsbeurzen en btw-controles» (nr. 4-1626)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – De praktijk wijst uit dat buitenlandse handelaren op onze handelsbeurzen komen verkopen zonder hier btw af te dragen. Dat is een vorm van oneerlijke concurrentie ten opzichte van de reguliere binnenlandse handelaren op dezelfde handelsbeurzen. Dat brengt mij dan ook tot volgende vragen.

Hoeveel btw-controles werden in het afgelopen jaar op beurzen verricht? Graag een opsplitsing per provincie.

Worden de buitenlandse handelaren op de beurzen systematisch overgeslagen bij de btw-controles? De binnenlandse reguliere handelaren hebben die indruk.

Hoeveel buitenlandse handelaren op beurzen werden afgelopen jaar gecontroleerd ?

Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «les commerçants étrangers assistant à nos salons commerciaux et les contrôles sur la TVA» (n° 4-1626)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Anke Van dermeersch (VB). –

Hoeveel van de gecontroleerde buitenlandse handelaren op beurzen waren niet in orde met de toepasselijke btw-wetgeving ?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Reynders.

De Cel Beurzen en Manifestaties van het Centraal BTW-kantoor der buitenlandse belastingplichtigen staat in voor het afgeven van de vergunningen aan de buitenlandse belastingplichtigen en voor de voortgangsbewaking van de aangiften voor de beurzen : kosten, omzet en dergelijke.

De btw-regeling ten aanzien van de buitenlandse belastingplichtigen op handelsbeurzen werd op 1 juli 2009 aangepast, waardoor aan die handelaren sindsdien een BE-identificatienummer wordt toegekend. De bedoelde buitenlandse handelaren zijn tevens een onderdeel van de doelgroepenbeschrijving "Organisatoren van sportieve en culturele activiteiten en van gemakkelikheden" in het kader van het risicobeheer.

In samenwerking met de opsporingsdiensten werden in de loop van 2009 een dertigtal evenementen, beurzen en festivals gecontroleerd, waar geregeld buitenlanders aanwezig waren. Op het Voedingssalon in Brussel bijvoorbeeld waren 12 van de 53 buitenlanders in orde; op de Hengelexpo in Kortrijk waren 2 van de 11 buitenlanders in orde, op Eurantica 8 van de 46 buitenlanders en op Art Ménager in Charleroi waren 21 van de 48 buitenlanders in orde.

In totaal werden in 2009 op de beurzen zelf minstens 440 buitenlandse standhouders gecontroleerd. Daarvan bleken er 346 niet in orde te zijn en die vaststellingen werden geregulariseerd.

Hieronder volgen de statistieken van de Cel Manifestaties en Beurzen van het CKBW als antwoord op uw vragen over de resultaten van de controles op de buitenlandse handelaren voor het jaar 2009.

- Het aantal gecontroleerde en afgewerkte dossiers van buitenlanders op beurzen : 3243.

- De aangegeven opbrengsten door betrokkenen : 6.611.927,51 euro.

- De totale opbrengsten na controle van de aangiften en via acties : 7.102.044,55 euro; via het invorderen door middel van een invorderingsorder of proces-verbaal : 3.164.789,11 euro.

- Totale opbrengsten na nazicht : 10.266.833,66 euro.

Zoals mevrouw de senator kan besluiten, worden die

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

buitenlandse belastingplichtigen wel degelijk door de btw-administratie gecontroleerd.

Tot zover het antwoord van de minister van Financiën.

Als staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding kan ik de senator ook melden dat er een werkgroep werd opgericht om de controle op de teruggave van buitenlandse btw te verstrengen.

Er zijn drie componenten : ondernemingen die helemaal geen btw-nummer hebben, buitenlanders die een btw-nummer hebben en buitenlandse onderneming zonder een vaste inrichting in België. Dat zijn drie verschillende categorieën. Het CKBW speelt vooral een rol bij de twee eerste categorieën.

Jaarlijks worden door de btw-administratie vrij aanzienlijke bedragen terugbetaald en het College van de Coördinatie van de Fraudebestrijding heeft, gelet op de omvang van de bedragen en de stijging die in de afgelopen jaren werd vastgesteld, een voorstel gedaan om die controles nog te verscherpen en de diensten die de dossiers behandelen, te versterken.

Vraag om uitleg van mevrouw Anke Van dermeersch aan de minister van Binnenlandse Zaken over «antiterrorismeoefeningen» (nr. 4-1618)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Anke Van dermeersch (VB). – Op 3 mei 2004 werd in Brussel onder de naam Black Dawn een antiterrorismeoefening gehouden. Aan deze oefening namen in totaal vijftig topambtenaren en antiterrorisme-experts deel van vijftien Europese lidstaten, de Europese Raad, de Europese Commissie, de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie en verschillende andere internationale organisaties. Black Dawn had tot doel 'de uitdagingen uit te testen die verband houden met het voorkomen en het gebruik van massavernietigingswapens door terroristen.' Dit alles is nu bijna zes jaar geleden.

Welke initiatieven heeft de Antiterrorismecel van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken intussen genomen?

Wordt in de nabije toekomst een update of nieuwe gelijkaardige oefening gepland?

Houdt men nog steeds rekening met een mogelijke aanslag in Brussel met nucleaire of andere massavernietigingswapens?

Demande d'explications de Mme Anke Van dermeersch à la ministre de l'Intérieur sur «les exercices antiterrorisme» (n° 4-1618)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Anke Van dermeersch (VB). –

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Turtelboom.

Op 3 mei 2004 had in Brussel inderdaad een conferentie plaats in het German Marshall Fund's Transatlantic Center. Ze werd op touw gezet door een privé-organisatie uit Washington, het Center for Strategic and International Studies. Het onderwerp van deze conferentie was besluiten trekken over de gevolgen van een nucleaire aanslag op Brussel.

We kunnen deze conferentie niet als een reële oefening beschouwen waarbij de Belgische diensten betrokken waren. Op 30 juni 2009 hebben speciale eenheden van de federale politie op de site van Doel deelgenomen aan een oefening over een criminele gijzeling. Op 3 december 2009 is een oefening gehouden op de nucleaire site van het SCK-CEN in Mol in het kader van het bezoek van een Amerikaanse delegatie die de beveiliging en trainingsomstandigheden kwam onderzoeken. Het onderwerp was de indringing van vijf verdachten in Mol die nucleair materiaal wilden stelen.

Op het ogenblik plannen de bevoegde diensten geen oefening van dit type.

Een nucleaire aanslag met een bom van tien kiloton, zoals beschreven in het onderwerp van het CSIS, wordt momenteel als zeer onwaarschijnlijk beschouwd, omdat het moeilijk is om aan een dergelijk nucleair wapen of aan de benodigde hoeveelheid verrijkt uranium te geraken en om de bom te maken. In België is een nucleaire aanslag of een aanslag op een kerncentrale ook weinig waarschijnlijk, maar dat sluit niet uit dat er rekening mee moet worden gehouden.

Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen over «de unilaterale en onvoorwaardelijke kwijtschelding van de schulden van de DRC door België» (nr. 4-1636)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Demande d'explications de Mme Olga Zrihen au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles sur «une annulation unilatérale sans conditionnalités de la dette de la RDC par la Belgique» (n° 4-1636)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Olga Zrihen (PS). – Le 30 juin prochain, le Congo fêtera les 50 ans de son indépendance.

Si nous ne pouvons que nous réjouir de telles festivités et de la symbolique qu'elles représentent, il n'en

demeure pas moins que la situation économique et humanitaire en RDC reste des plus préoccupantes.

Les dérives politiques et la corruption endémique cautionnée par les créanciers occidentaux ainsi que les politiques financières et économiques imposées par les institutions internationales à la RDC, ou encore les pratiques spéculatives internationales liées aux «fonds voutour», ont fait que cette dernière croule littéralement sous le poids de la dette.

La situation économique est d'autant plus préoccupante que face à la crise dont la responsabilité incombe aux fondements mêmes d'un système économique mondial dérégulé promu par les grands créanciers, l'État congolais se trouve confronté à un remboursement de dette odieuse qui viole les droits humains fondamentaux, tels que les droits à l'alimentation, à l'eau potable, à la santé ou encore à l'éducation. Dès lors, l'annulation de cette dette concernant les créances belges pourrait enfin libérer le développement de la République Démocratique du Congo et serait pleinement justifié par l'application effective du PIDESC.

Monsieur le Ministre, en cette cinquantième année d'indépendance congolaise, est-il envisagé d'annuler sans conditionnalités et unilatéralement la dette de l'État congolais dans sa valeur réelle ?

En attendant cette annulation, le gouvernement belge compte-t-il instaurer immédiatement un moratoire sur le remboursement de cette dette ? Une telle suspension du remboursement de la dette est parfaitement légale. Quelles sont les initiatives menées en ce sens par votre département ministériel ?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. –

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous donne lecture de la réponse du ministre des Finances et des Réformes institutionnelles.

Comme pour les autres Pays Pauvres Très Endettés – PPTTE –, l'annulation de la dette de la RDC aura lieu dans le cadre multilatéral de l'initiative PPTTE. Avec l'approbation par le Fonds Monétaire International de la Facilité de Crédit Étendue –FCE – le 11 décembre 2009, la RDC remplissait les conditions pour un traitement intérimaire de sa dette bilatérale dans le cadre du Club de Paris dont la Belgique est un des membres.

Les négociations ont eu lieu le 24 février 2010 et l'Accord du Club de Paris a été signé le 25 février 2010.

Cet accord traite environ 2.957 millions de dollars de dettes et a conduit à l'annulation immédiate de 1.310 millions de dollars et au rééchelonnement d'environ

1.647 millions de dollars de la dette par les créanciers bilatéraux membres du Club de Paris.

Avec la signature de cet accord, la Belgique s'engage à annuler 90 % de la dette commerciale pré-date butoir – date butoir 30 juin 1983 – et de rééchelonner aux conditions de Cologne – allègement de la dette jusqu'à 90 % – les arriérés de la dette pré-date butoir «aide publique au développement» – APD – et les échéances qui tombent pendant la période de consolidation qui court du 1er juillet 2009 au 30 juin 2012.

Toujours selon les termes de l'accord, la RDC doit payer 8 % des arriérés de la dette post-date butoir avant le 31 mai 2012 et deux fois 1 % les 31 mai 2011 et 2012.

Le solde de cette dette et les échéances tombant durant la période de consolidation seront différés. Le même traitement sera réservé à la dette à court terme.

Comme les autres créanciers, la Belgique a indiqué, lors de la signature de l'accord du Club de Paris, qu'elle était disposée à réduire le total de la dette de la RDC lorsque l'initiative PPTE serait arrivée à son terme. Pour la Belgique, cela équivaldra à l'annulation de la totalité de la dette APD et de la quasi-totalité du solde de la dette non-APD bilatérale qui sera encore dû à ce moment-là.

Si la RDC continue à respecter les conditions de la FCE en cours, l'objectif sera en tout cas atteint pendant cette cinquantième année d'indépendance.

Le gouvernement belge ne compte pas instaurer dans l'immédiat de moratoire sur le remboursement de la dette de la RDC. Comme je vous l'ai indiqué, la RDC doit payer à la Belgique, comme aux autres créanciers, 8 % des arriérés de la dette postérieure à la date butoir avant le 31 mai 2012. Pour la dette APD, il s'agit d'un montant de 2,89 millions d'euros.

Les membres du Club de Paris ont fait du respect par la RDC de l'engagement relatif à ce paiement un test qui leur permettra de juger de la volonté de la RDC de se conformer aux accords conclus avec les créanciers bilatéraux.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Mme Olga Zrihen (PS). – Je reste un peu sur ma faim. Dans pareilles situations, en effet, ce ne sont malheureusement pas seulement les budgets qui paient la note mais aussi les populations. Et nous savons combien la situation de la population congolaise est dramatique aujourd'hui.

Je peux comprendre la nécessité de disposer d'indicateurs pour jauger la bonne volonté de la RDC quant au remboursement de certaines parties de sa dette. Si la situation évolue positivement après le

24 juin, on peut peut-être espérer un réexamen du dossier. Il ne suffit pas de fêter 50 ans d'indépendance, il faut aussi soutenir la progression du pays à laquelle une annulation de la dette pourrait certainement contribuer.

Vraag om uitleg van mevrouw Els Van Hoof aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over «de residentiële psychiatrische behandeling van seksuele delinquenten» (nr. 4-1639)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Els Van Hoof (CD&V). – Experts zijn van oordeel dat residentiële behandeling noodzakelijk is voor de doelgroep van seksueel delinquenten. Maar enkele psychiatrische ziekenhuizen hebben afdelingen voor seksuele plegers. Tot vorig jaar werd alleen de instelling in Doornik daarvoor gefinancierd.

De beleidsnota Justitie 2009 kondigde een eerste fase aan van een upgrade van negentig bedden tot intensieve behandelunits voor seksuele delinquenten in Vlaanderen. Deze upgrade zou gebeuren in samenwerking met de minister van Volksgezondheid, die in een speciaal budget zou voorzien. Momenteel zijn er 75 beschikbare plaatsen voor residentiële behandeling van seksuele delinquenten in Beernem, Sint-Niklaas, Sint-Truiden en Doornik.

Naast een upgrade van het aantal bedden zouden ook de samenwerkingsakkoorden tussen de federale staat en de gemeenschappen inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik worden geëvalueerd. Het lijkt mij belangrijk dat de FOD Volksgezondheid, een belangrijke schakel in het geheel, bij die evaluatie wordt betrokken.

Hoe is de verdeling van de 75 beschikbare plaatsen voor residentiële behandeling van seksuele delinquenten over de verschillende ziekenhuizen?

Hoe zal de progressieve opbouw naar negentig bedden verlopen. Wanneer krijgen welke ziekenhuizen bijkomende bedden?

Hoever staat het met de evaluatie van de samenwerkingsakkoorden over de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik? Wordt of werd de FOD Volksgezondheid hierbij betrokken?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en

Demande d'explications de Mme Els Van Hoof à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur «le traitement psychiatrique résidentiel des délinquants sexuels» (n° 4-1639)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Els Van Hoof (CD&V). –

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au

staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister.

De jongste jaren werden al heel wat inspanningen geleverd om geïnterneerden in Belgische gevangenissen op een gefaseerde wijze een kwaliteitsvolle opvang te bieden buiten de gevangenissen in combinatie met behandeling, verzorging en begeleiding en met de bedoeling hun reïntegratie in de maatschappij mogelijk te maken.

Zo werd binnen de doelgroep volwassenen een forensisch psychiatrisch zorgprogramma uitgewerkt voor medium risk geïnterneerden. In 2009 werd een budget van vijf miljoen euro beschikbaar gesteld.

Ten aanzien van de specifieke doelgroep geïnterneerde seksuele delinquenten werden in 2009 overeenkomsten gesloten met Beernem, Sint-Truiden, Sint-Niklaas en Doornik, waar vier eenheden van acht bedden voor intensieve behandeling werden ingericht. Voorts werden vijftien PVT-bedden (twaalf in Doornik en drie in Sint-Niklaas) en 28 bedden Beschut Wonen (twaalf in Sint-Truiden, twaalf in Beernem en vier in Doornik) gecreëerd.

In overleg met de bestaande proefprojecten Internering werd geopteerd om voor de verdere uitbouw van het zorgprogramma ook middelen te investeren voor vijf outreachteams als specifieke vorm van vervolgzorg buiten het ziekenhuis en dit zowel voor als na de intensieve behandeling en een financiering voor zeventien bedden voor crisisopvang. Ten slotte werd met een nieuw proefproject gestart in het Saint-Martinziekenhuis in Dave met twintig bedden voor intensieve behandeling, vijftien PVT-bedden, vijf plaatsen Beschut Wonen en een outreachteam.

In 2009 werd dus een budget van vijf miljoen euro uitgetrokken als eerste stap in de uitvoering van een plan gespreid over vier jaar. Voor de besprekingen van de opmaak van de begroting 2011 zal ik een nieuwe budgettaire fiche indienen opdat een volgende stap in het meerjarenplan kan worden uitgevoerd.

De FOD Volksgezondheid is niet betrokken bij de evaluatie van de samenwerkingsakkoorden tussen de federale staat en de gemeenschappen inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen aan de minister van Pensioenen en Grote Steden over «de automatische toekenning van de inkomensgarantie voor ouderen» (nr. 4-1633)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en

ministre de la Justice. –

Demande d'explications de Mme Cindy Franssen au ministre des Pensions et des Grandes villes sur «l'octroi automatique de la garantie de revenu aux personnes âgées» (n° 4-1633)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire

staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Cindy Franssen (CD&V). – Ik heb in het verleden, zowel in dit halfroond als elders, al herhaaldelijk gepleit voor de automatische toekenning van sociale rechten. Vaak komen de middelen voor de ondersteuning van de meest kwetsbare mensen in onze samenleving onvoldoende bij het doelpubliek terecht, omdat er niet voldoende wordt gecommuniceerd of omdat de procedures om de voordelen te verkrijgen te complex zijn.

Dat probleem kan sterk worden beperkt door die voordelen automatisch toe te kennen. Ik ben me ervan bewust dat de automatische toekenning van de verschillende sociale rechten een complexe operatie is die de nodige tijd vergt, maar ik blijf wel aandringen om - waar mogelijk - de automatische toekenning zo snel mogelijk te realiseren. Ook binnen het domein van de pensioenen doen zich nog vermijdbare problemen voor.

Armoede onder senioren is een toenemend probleem; 23% van de senioren in ons land heeft een inkomen dat lager ligt dan de armoedegrens. Om een menswaardig inkomen te garanderen voor iedere oudere voorziet de overheid in een minimuminkomen, de zogenaamde Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO).

De Rijksdienst voor Pensioenen kan automatisch van ambtswege berekenen of een persoon in aanmerking komt voor een tussenkomst van de IGO. In de praktijk gebeurt dat niet voor alle categorieën. In die gevallen wordt het recht enkel toegekend wanneer de rechthebbende hiertoe zelf een aanvraag indient. De rechthebbende is echter vaak onvoldoende geïnformeerd om dat recht te laten gelden en het is veelal per toeval dat de persoon attent wordt gemaakt op de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen.

Het jaarverslag 2009 van de ombudsdienst Pensioenen onderscheidt twee belangrijke groepen van mensen die momenteel uit de boot vallen.

De Rijksdienst voor Pensioenen voert ambtshalve een onderzoek wanneer mensen op 65-jarige leeftijd op pensioen gaan. Wanneer mensen vroeger op pensioen gaan, is dat niet mogelijk. Hoewel de wet voorziet in een automatisch onderzoek wanneer de vereiste leeftijd van 65 jaar bereikt is, merkt de ombudsdienst op dat in de praktijk geen mechanisme bestaat is om die onderzoeken automatisch uit te voeren.

In 2001 werd de bestaande regeling rond het gewaarborgd inkomen vervangen door de huidige IGO-regeling. Die hervorming bracht ook een overgang met zich mee van een gezamenlijk recht binnen het gezin naar een individueel recht. Voor koppels die recht

d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Cindy Franssen (CD&V). –

hadden op het gewaarborgd inkomen, waar beide partners in 2001 de pensioengerechtigde leeftijd hadden bereikt, werden de pensioenen automatisch herberekend in functie van de nieuwe IGO-regeling. Voor koppels waar een van de partners de pensioengerechtigde leeftijd in 2001 nog niet bereikt had, zou dat automatisch moeten gebeuren op het moment dat de pensioenleeftijd werd bereikt. Dat is in de praktijk echter nooit gebeurd. Er zijn momenteel nog ruim 14.000 dossiers waar mogelijk een herberekening nodig is.

Welke stappen zal de minister ondernemen om de IGO in de toekomst automatisch toe te kennen aan iedereen die er recht op heeft?

Zal de minister daarbij de officiële aanbeveling van de ombudsdienst pensioenen volgen, of kiest hij voor een andere oplossing? Welke?

Heeft de minister de opdracht gegeven om de nog bestaande dossiers van de gerechtigden op een gewaarborgd inkomen te onderzoeken met het oog op een mogelijke herziening in functie van de huidige IGO-regeling? Zo ja, wat waren de resultaten van die onderzoeken en hoeveel herzieningen werden er op basis van de onderzoeken doorgevoerd? Zo nee, welke maatregelen zal de minister nemen om alsnog ambtshalve onderzoeken te laten opstarten voor de verjaringsdatum van juni 2011?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van minister Daerden.

Ik stel met genoeg vast dat het aantal klachten van de ombudsman elk jaar daalt. Er waren namelijk 1994 klachten in 2007, 1877 in 2008 en 1689 in 2009.

Dat lijkt aan te geven dat de verschillende diensten die betrokken zijn bij de pensioenen steeds beter werk leveren.

Ik ben persoonlijk voorstander van een maximale automatie voor het onderzoek met betrekking tot de IGO. Dat is echter niet zo eenvoudig is omdat de toekenning van dat voordeel gebeurt aan de hand van een onderzoek van de middelen en de andere bestaansmiddelen (roerende of onroerende goederen).

Het is mijn bedoeling het systeem te verbeteren. Zo wil ik een consequente informatiecampagne organiseren en voor degenen die voor 65 jaar op pensioen zijn gegaan een test uitvoeren zodra ze die leeftijd bereiken.

Mevrouw Cindy Franssen (CD&V). – Ik onthoud dat de minister bereid is het systeem te verbeteren en een informatiecampagne op te starten. Moeilijk gaat echter

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Mme Cindy Franssen (CD&V). –

ook: een automatische toekenning van rechten moet mogelijk zijn.

Ik zal het dossier blijven volgen want heel wat senioren hebben een echt inkomensprobleem.

Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de impact van de politiehervorming» (nr. 4-1627)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Demande d'explications de Mme Olga Zrihen à la ministre de l'Intérieur sur «l'impact de la réforme des polices» (n° 4-1627)

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Olga Zrihen (PS). – À l'heure de dresser un bilan des dix ans de la réforme des polices, force est de constater que de plus en plus de moyens sont demandés aux pouvoirs locaux afin d'insuffler de l'argent aux zones de police. Or ces autorités communales « suffoquent » financièrement par rapport à cette dotation exponentielle qui leur est imputée arbitrairement.

Diverses mesures de plus en plus difficiles ont dû être envisagées dans de nombreuses zones de police pour faire face à cette situation. Citons des économies réalisées sur les frais de personnel, le non-remplacement de personnes admises à la pension, le non-remplacement de personnes prévues au cadre des zones de police, la diminution du budget de formation, la diminution du temps dévolu à l'accueil de la population, etc.

Ces mesures ne sont pas sans conséquence et modifient les ordres de priorité pour la réalisation des diverses missions dévolues aux zones de police. Ces priorités ne peuvent qu'être modifiées si l'on prend en compte le fait que de nombreuses zones ont jusqu'à 92 % de dépenses salariales pour seulement 8 % de dépenses de fonctionnement.

De plus, la dotation fédérale a été amoindrie de 0,5 % et la police fédérale diminue de plus en plus les appuis accordés au local. Le dernier exemple est la mise en place du moteur salarial THEMIS au sein des zones qui devront assumer la charge supportée actuellement par le Secrétariat social de la police intégrée. Dès lors, la décentralisation de cette tâche entraînera une charge de travail supplémentaire pour les 196 zones et un surplus financier indirect pour les communes concernées.

Par ailleurs, on ne peut faire fi de l'actuelle charge administrative qui pèse sur la police locale. L'enquête policière d'office (EPO) ou le traitement policier autonome (TPA), par exemple, sont autant d'initiatives considérées comme une simplification administrative du

travail judiciaire, mais qui accroissent en réalité la charge de travail pour la police.

Enfin, relevons parmi les autres charges qui pèsent sur les zones de police en général, les interventions obligatoires dans les prisons en cas de grève du personnel pénitentiaire.

Le constat est donc difficile : le personnel policier est de plus en plus confronté à des facteurs démotivants, ce qui accentue le mécontentement et le mal-être perceptible en interne. De plus, le service rendu à la population ne peut qualitativement répondre aux attentes du citoyen. Enfin, même si les autorités locales ne sont pas de nature à requérir l'intervention de l'autorité fédérale, cette dernière ne doit aucunement traiter les communes en « parent pauvre ».

Quels enseignements tirez-vous de la situation que connaissent actuellement les membres du personnel policier ?

Quelles initiatives sont-elles envisagées afin de répondre aux sollicitations des organisations syndicales et représentatives du personnel policier ?

Le licenciement de contractuels au sein des zones de police est-il envisageable ? Qu'en serait-il de l'incidence sociale et familiale pour les personnes concernées ? Qu'en serait-il de la capacité opérationnelle des services de police qui risquent d'être de plus en plus confrontés à une masse de travail de plus en plus importante avec des effectifs en sous nombre ?

Quel soutien est-il envisagé à l'endroit des pouvoirs locaux amenés à soutenir les zones de police, étant donné que toutes les zones de police doivent faire face à une masse salariale grandissante alors qu'elles sont tiraillées entre un État fédéral qui diminue ses subsides et un pouvoir local qui tend également à baisser les siens, tout en étant partie prenante des plans d'action supplantant son autorité ?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. –

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Je vous lis la réponse de la ministre.

Je ne partage pas votre analyse sur le niveau de motivation de nos policiers. Lors de mes nombreuses visites de travail sur le terrain, je rencontre à chaque fois des policiers qui ont une grande fierté professionnelle et qui sont très volontaristes. Bien évidemment, ils me font part de leurs inquiétudes qui ont trait aux effectifs ainsi qu'à leur propre sécurité.

J'ose espérer que les résultats du contrôle budgétaire

2010 et l'octroi d'un montant de vingt millions d'euros à la police intégrée renforceront davantage leur motivation. Les mesures prises permettront, d'une part, d'augmenter la capacité de la police fédérale ainsi que des zones de police et, d'autre part, d'améliorer la sécurité de nos policiers qui seront dotés d'un gilet pare-balles individualisé. Les trois syndicats représentatifs soutiennent amplement les mesures qui ont été prises.

Ces mesures sont complétées par d'autres initiatives législatives : l'aggravation des peines en cas de violences envers les policiers, l'élargissement de l'assistance en justice pour soutenir les membres du personnel et, enfin, l'adaptation de la loi sur les armes.

Tels sont donc les enseignements que je t'ai tirés de la situation des membres du personnel policier et les mesures que je préconise.

Pour ce qui est du Secrétariat social de la police intégrée structurée à deux niveaux – SSGPI – dès la mise en place des zones de police, de nombreuses remarques ont été formulées quant au fonctionnement du Service central des dépenses fixes. C'est l'une des raisons qui a mené à la mise en place du moteur salarial, qui a été développé en tenant compte de la législation tant pour la police locale que pour la police fédérale. Le SSGPI offre aux zones la possibilité de s'inscrire dans la gestion de son personnel moyennant trois variantes, sans que cela devienne obligatoire.

Le SSGPI continue donc, comme par le passé, à gérer administrativement les zones de police qui le demandent.

L'enquête policière d'office – EPO – et le traitement policier autonome –TPA – ont été introduits par le parquet. Ces initiatives permettent au personnel opérationnel de mieux suivre les procès-verbaux de la rédaction initiale jusqu'à la fin et ce, sans avalanche d'apostilles.

En ce qui me concerne, il n'est pas question de licencier du personnel contractuel. La présence d'un cadre administratif et logistique décharge le cadre opérationnel d'une série de tâches administratives.

J'en reviens aux mesures adoptées à l'occasion du contrôle budgétaire pour préciser que d'autres mesures que celles que je viens de citer auront également un impact direct sur les services de police.

Il en va ainsi du renforcement du corps de sécurité qui pourra mieux encore se substituer aux services de police pour assurer le transfert des détenus et la police des cours et tribunaux.

Dans le même souci de renforcer la capacité policière effectivement disponible pour la population, une

réflexion est également menée en vue de décharger la police locale de certaines missions et d'alléger les tâches administratives. L'État fédéral ne ménage donc pas ses efforts pour permettre à la police locale de se consacrer en priorité à ses missions premières au bénéfice de la population.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Mme Olga Zrihen (PS). – La réponse de la ministre est très rassurante, surtout en ce qui concerne le licenciement des contractuels.

Par ailleurs, j'ai appris que le gouvernement avait décidé d'octroyer des moyens financiers afin d'apporter une solution à certains problèmes. Je resterai attentive à l'évolution de ce dossier et aux mesures qui seront prises ultérieurement.

Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de minister van Binnenlandse Zaken over «de dubbele nationaliteit» (nr. 4-1631)

Demande d'explications de Mme Olga Zrihen à la ministre de l'Intérieur sur «la double citoyenneté» (n° 4-1631)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Mme Olga Zrihen (PS). – La Convention de Strasbourg du 6 mai 1963 sur la limitation des cas de pluralité de nationalité a pour vocation de limiter les situations de double citoyenneté au sein de l'Union européenne.

Toutefois, l'article 12, paragraphe 2 réserve la possibilité pour les États membres de dénoncer ladite convention, afin de permettre à leurs ressortissants d'acquérir la nationalité d'un autre État membre sans pour autant perdre celle de son pays d'origine.

Précisément, l'Italie a souhaité invoquer cette disposition et a dénoncé, en date du 27 mai 2009, la Partie I de la Convention de Strasbourg sur la double citoyenneté, conformément à l'article 12, paragraphe 2 de la convention.

Par conséquent, il est aujourd'hui possible pour les ressortissants italiens établis en Belgique d'acquérir la citoyenneté belge sans devoir renoncer à leur nationalité d'origine.

L'entrée en vigueur de cette disposition est prévue le 1er juin 2010, c'est-à-dire douze mois après que l'Italie a fait valoir de manière effective son droit de dénonciation de la Convention de Strasbourg.

Certaines procédures d'accès à la nationalité belge faisant partie intégrante de notre Code de la nationalité - je pense par exemple à la déclaration de nationalité - mettent régulièrement les citoyens requérants en contact avec les officiers d'état civil ou encore les

agents communaux des services de la population.

Aussi, je désire interroger la ministre au sujet de la mise en application de cette nouvelle disposition légale dans les administrations communales, plus spécifiquement pour ce qui concerne les officiers d'état civil chargés notamment de la transmission vers les parquets compétents des demandes d'accès à la nationalité belge.

Les agents communaux ont-ils été informés de l'entrée en vigueur de ces nouvelles dispositions? Quelles sont les mesures prises pour que les administrations puissent répondre au mieux à ces nouvelles exigences ?

La ministre peut-elle nous confirmer que ces administrations sont en mesure de fournir une information adéquate aux citoyens italiens établis dans leur entité ? Quelles autres propositions sont-elles envisageables en termes d'information à la population?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. –

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de la ministre de l'Intérieur.

Il est un principe unanimement admis dans l'ordre international selon lequel chaque État est compétent pour déterminer souverainement les règles gouvernant l'attribution, l'acquisition et la perte de nationalité.

Ce principe est notamment consacré dans la Convention de La Haye concernant certaines questions relatives aux conflits de lois sur la nationalité, conclue à La Haye le 12 avril 1930 et approuvée par la loi du 20 janvier 1939. L'article 1er de cette convention dispose en effet : « Il appartient à chaque État de déterminer par sa législation quels sont ses nationaux. Cette législation doit être admise par les autres États [...]. » Ainsi, un État ne pourrait se permettre d'interpréter la législation d'un autre État sans empiéter sur la souveraineté de celui-ci.

Concrètement, la circonstance que chaque État n'est compétent que pour sa propre nationalité a pour conséquence qu'il n'incombe pas légalement à nos autorités administratives belges, dans le cadre de procédures d'acquisition de la nationalité belge, d'informer systématiquement les citoyens italiens d'éventuelles modifications intervenues dans la législation italienne en matière de nationalité.

Cependant, dans ce type de cas, le service nationalité du SPF Justice - ainsi que, je le suppose, les administrations communales, mais pour lesquelles je ne suis pas compétente, dit la ministre - conseille aux citoyens étrangers candidats à la nationalité belge de s'adresser directement à leurs autorités d'origine - via les postes diplomatiques s'ils sont établis en Belgique -

, notamment sur la question de savoir si leur autorité admet ou non la pluralité de nationalité en cas d'acquisition d'une nationalité étrangère.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Mme Olga Zrihen (PS). – Votre réponse me contrarie quelque peu, même si j'en comprends toute la portée juridique. J'ai en effet posé la même question au ministre wallon compétent et il m'a indiqué que tout dépend de l'autorité fédérale. Les administrations seront le premier interlocuteur. Nous devrions donc prévoir nous-mêmes un dispositif d'information de ces dernières car elles risquent d'être confrontées à une vague importante de demandes.

Vraag om uitleg van mevrouw Olga Zrihen aan de staatssecretaris voor Europese Zaken over «de integratie van de nieuwe lidstaten van de Europese Unie in het Kimberleyproces» (nr. 4-1630)

Demande d'explications de Mme Olga Zrihen au secrétaire d'État aux Affaires européennes sur «l'intégration des nouveaux États membres de l'Union européenne dans le processus de Kimberley» (n° 4-1630)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

M. le président. – M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Mme Olga Zrihen (PS). – Afin de lutter contre le trafic des diamants qui sert notamment au financement de groupes rebelles armés, de nombreux gouvernements, ONG et industriels se sont rassemblés à Kimberley, en Afrique du Sud, en mai 2000. Cette assemblée a permis la création d'un système de certification international des diamants, le processus de Kimberley, donnant ainsi un nouvel outil contraignant à la lutte contre le trafic de ces pierres.

Depuis septembre 2007, le processus de Kimberley compte 48 participants représentant 74 pays. La Belgique et les autres États membres de l'Union Européenne sont représentés au sein du processus de Kimberley par cette dernière.

Conformément aux termes du système de certification du processus de Kimberley, les États participants doivent répondre à certaines conditions minimales qu'ils doivent transposer dans leur droit national et leurs institutions. Ils sont également tenus de prévoir des contrôles des exportations, des importations et des échanges nationaux de diamants bruts et de s'engager en faveur de la transparence et l'échange des données statistiques.

Comment la Belgique assure-t-elle le suivi des décisions prises au sein du processus de Kimberley ? Les nouveaux États membres qui ont intégré l'Union européenne après la signature du processus de Kimberley en 2003 se sont-ils intégrés à ce dernier et ont-ils répondu aux conditions minimales que doivent

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. –

respecter tous les États participants ? L'application du régime spécifique « processus de Kimberley » est-elle reprise dans les conditions d'adhésion des pays candidats à l'entrée dans l'Union ?

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. – Je vous lis la réponse de M. Chastel.

La Belgique assure le suivi des décisions prises dans le contexte du Processus de Kimberley et le suivi de la problématique du diamant par une coordination intense au sein d'un groupe de conciliation « Task Force diamant » établi en 1999. Cette *task force* est composée des instances belges compétentes en la matière – entre autres le SFP Économie, le SFP Finances et le SPF Justice – sous les auspices du ministère des Affaires étrangères. Elle se réunit en deux formations : d'une part, sous la forme d'une coordination entre instances belges et le secteur diamantaire et, d'autre part, sous la forme d'une coordination « intelligence » qui est une coordination exclusive des instances belges, avec la Sûreté de l'État entre autres.

La direction générale du Potentiel économique du SPF Économie et le service des douanes du SPF Finances sont responsables du contrôle technique journalier, de la délivrance des certificats du Processus de Kimberley et des formalités d'importation ou d'exportation de tout type de diamant.

Les États membres de l'Union européenne se réunissent régulièrement afin de se positionner sur les dossiers actuels du Processus de Kimberley. À cette fin, la Commission européenne a créé une instance où la Commission et les États membres examinent les questions relatives à l'application du règlement n° 2368/2002 du Conseil du 20 décembre 2002 mettant en œuvre le système de certification du processus de Kimberley pour le commerce international des diamants bruts.

J'en viens à la deuxième question. Les nouveaux États membres de l'Union européenne qui ont adhéré à l'UE après la signature du Processus de Kimberley en 2003, étaient déjà parties au processus. Ces nouveaux États membres ne participent plus en tant que membres individuels au système de certification puisqu'ils sont intégrés au groupe de l'Union européenne. L'UE, par la voix de la Commission européenne, représente les 27 États membres dans le Processus de Kimberley. Tous les États membres doivent, en tant que membres de l'Union européenne, respecter les « conditions minimales ».

Le règlement (CE) n° 2368/2002 du Conseil, déjà mentionné, fait partie de l'acquis communautaire de l'UE, donc de l'ensemble du corpus juridique

Mevrouw Olga Zrihen (PS). –

Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van KMO's, Zelfstandigen, Landbouw en Wetenschapsbeleid over « multiresistentie tegen antibiotica » (nr. 4-1634)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Op 13 maart kwamen de Nederlandse media met het bericht dat steeds meer mensen die met een infectie bij de huisarts komen, niet meer op antibiotica reageren. Wetenschappers noemen die stijging "verontrustend". Zeventig procent van de patiënten met een multiresistentie tegen antibiotica is drager van een bacterie met een enzym dat de werking van antibiotica uitschakelt. Het gaat om ESBL, Extended Spectrum Beta-Lactamase, een verzamelnaam voor een groep door bacteriën aangemaakte enzymen die antibiotica onwerkzaam maken. Uit recent onderzoek is gebleken dat 66% van de kippen in de winkels in het Spaanse Sevilla besmet is met ESBL's. In het Amerikaanse Pittsburgh is dat zelfs 85%. Die besmetting kan ten grondslag liggen aan de resistentie tegen antibiotica bij de mens.

Een Nederlandse onderzoeksgroep heeft heel recent aanwijzingen gevonden dat de ESBL's bij kippen mogelijk dezelfde genetische structuur hebben als de ESBL's bij mensen. In Groot-Brittannië loopt er nu een vervolgonderzoek om die hypothese te bevestigen. De eerste resultaten daarvan wijzen in dezelfde richting. Een oorzakelijk verband tussen besmetting met ESBL's bij kippen en bij mensen wordt steeds waarschijnlijker. Er rijzen zelfs al vragen of het eten van besmet kippenvlees een probleem kan vormen.

Spraymiddelen met antibiotica worden met de vinger gewezen. Ze zouden bacteriën aanzetten om het enzym te maken dat hen resistent maakt voor verschillende veelgebruikte antibiotica, meer bepaald penicillines en cefalosporines. De Koninklijke Nederlandse Maatschappij voor Diergeneeskunde heeft al besloten de antibioticagroep cefalosporinen in de ban te doen vanwege de ESBL-problematiek.

communautaire.

Mme Olga Zrihen (PS). – Je vous remercie pour cette réponse très précise. En effet, si cela fait partie de l'acquis communautaire, il y a automatiquement transposition.

Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et à la ministre des PME, des Indépendants, de l'Agriculture et de la Politique scientifique sur « la multirésistance aux antibiotiques » (n° 4-1634)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

Kan de minister een schatting geven van de hoeveelheid antibiotica die in ons land illegaal wordt toegediend? Welke sancties gelden er voor bedrijven die illegaal antibiotica toedienen?

Hoe waakt het FAVV over de gezondheid van de consument? Heeft het FAVV zijn licht reeds opgestoken bij de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit, VWA? Zijn er acties gepland om voldoende stalen te controleren en zo een inschatting te maken van het antibioticagebruik in België? Zal er een interministeriële conferentie over die problematiek worden samengeroepen?

Hoe verhoudt, volgens de minister, de situatie in België zich ten opzichte van die in Nederland? Wordt hier in de pluimveesector minder of meer antibiotica gebruikt?

Cefalosporines zijn reservemiddelen en worden voornamelijk gebruikt bij infecties als er resistentie is voor andere antibiotica. Meerdere jaren was het artsen zelfs verboden ze als geneesmiddel voor te schrijven. Waarom wordt het gebruik in de landbouw dan niet helemaal verboden?

Plant de minister overleg met de Europese collega's om bindende afspraken te maken om bepaalde antibiotica eventueel enkel voor menselijke gebruik te reserveren?

Is het af te raden dat mensen op dit moment nog kippenvlees en/of ander gevogelte consumeren?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de ministers Laruelle en Onkelinx.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Elk jaar worden in het slachthuis monsters van pluimveevlees onderzocht op de aanwezigheid van verboden antibiotica en van residuen van toegestane antibiotica. In 2008 werden 802 dergelijke monsters genomen en onderzocht op residuen van antibiotica. Twee monsters bevatten een te hoge doxycyclineconcentratie. In 2009 werden 772 monsters onderzocht. Drie monsters bevatten verboden antibiotica en vier andere monsters bevatten een te hoge doxycyclineconcentratie.

Wanneer analyses de aanwezigheid aantonen van hoeveelheden antibioticaresiduen hoger dan toegestaan of van antibiotica waarvan het gebruik verboden is voor de betreffende diersoort, treft het FAVV de volgende maatregelen.

- Bewarend beslag op de nog in het slachthuis of in de uitsnijderij aanwezige producten. Die producten worden vernietigd als het tegenonderzoek het eerste resultaat

bevestigt of wanneer geen tegenonderzoek plaatsvindt;

- Onderzoek op het bedrijf van oorsprong waarbij het register en de geneesmiddelenvoorraad worden gecontroleerd en waarbij de verantwoordelijken en waar nodig de dierenarts worden verhoord;

- Afhankelijk van de uitslag van het onderzoek worden nog meer monsters genomen, bijvoorbeeld van voeders,

- Als residuen van verboden antibiotica worden aangetoond, zoals chloramfenicol en nitrofuranen, worden de in de handel gebrachte producten getraceerd en indien nodig teruggeroepen en worden de andere lidstaten gewaarschuwd via het Europees snelle waarschuwingssysteem;

- Er wordt een proces-verbaal opgemaakt dat aanleiding kan geven tot een administratieve boete. Bij niet-betaling wordt dat proces-verbaal voor verdere afhandeling doorgestuurd naar het parket. Als het gaat om een rundvee- of varkensbedrijf kan ook een R-status of een H-status worden toegekend.

Het FAVV waakt over de gezondheid van de consument door de opmaak en uitvoering van het controleprogramma. Hierbij wordt onder andere rekening gehouden met de resultaten van de voorgaande jaren en aanbevelingen en uitkomsten van wetenschappelijk onderzoek. In de loop van het jaar voert het Agentschap altijd bijkomende analyses en/of inspecties uit indien er nieuwe gevaren voor de veiligheid van de voedselketen opduiken.

Het jaarlijks controleplan schrijft voor dat

- Monsters van pluimveevlees worden genomen in het slachthuis en geanalyseerd met het oog op het aantonen van de aanwezigheid van antibioticaresiduen;

- Monsters van diervoeders worden geanalyseerd om te kunnen nagaan of het sinds 2006 van kracht zijnde verbod op het gebruik van antibiotica als groeibevorderaar in de diervoeding wordt nageleefd;

- Inspecties worden verricht in verband met de aanwezigheid van geneesmiddelen en het bijhouden van het register voor geneesmiddelengebruik in het bedrijf.

Daarnaast worden binnen het kader van de monitoring voor zoonosen monsters van pluimveevlees genomen in het slachthuis en worden opgespoorde isolaten van *Campylobacter* spp. en van *Salmonella* spp. onderzocht op antibioticaresistentie. Er worden ook monsters van pluimveeproducten genomen in uitsnijderijen en in de sector transformatie en distributie om de antibioticaresistentie van *Salmonella*-isolaten te kunnen bepalen.

In het kader van het salmonellabestrijdingsprogramma bij pluimvee wordt sinds 2008 een monitoring voor antibioticaresistentie opgezet bij leghennen, sinds 2009 bij slachtkuikens en met ingang van 2010 bij kalkoenen. Bovendien is in België het gebruik van antibiotica ter bestrijding van salmonella sinds 2007 verboden bij fokpluimvee, sinds 2008 bij leghennen, sinds 2009 bij slachtkuikens en met ingang van 2010 bij kalkoenen.

Het FAVV onderhoudt geregeld contact met de VWA maar dat specifieke onderwerp werd tot op heden nog niet besproken.

Er is op het ogenblik geen enkele reden om de consumptie van vlees van kippen of ander gevogelte af te raden. Het gebruik van antibiotica, met inbegrip van de cefalosporines, is niet illegaal.

Het instellen en het uitvoeren van een behandeling van dieren is een diergeneeskundige handeling gedefinieerd door de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde en behoort tot de verantwoordelijkheid van de dierenarts, maar de boer mag de behandeling voortzetten volgens de schriftelijke richtlijnen van de dierenarts. Die richtlijnen gaan samen met elk voorschrift of verschaffing van een geneesmiddel door de dierenarts. Die is eveneens verantwoordelijk voor de wachttijd die de boer in acht moet nemen vooraleer het dier of producten ervan in de voedselketen terecht komen.

Er is in sancties voorzien in de volgende gevallen.

1. Voor de dierenarts die geneesmiddelen voorschrijft of verschaft voor dieren die hij niet in behandeling heeft, artikel 22 van de wet van 28 augustus 1991 op de uitoefening van de diergeneeskunde, een geldboete 12,5 tot 375 euro;

2. Voor de dierenarts die geneesmiddelen voor dieren voorschrijft of verschaft aan de boer zodat de boer ze zelf kan gebruiken buiten het wettelijke kader, of die misbruik maakt van het recht op het voorschrijven of verschaffen van geneesmiddelen aan zijn klant, artikel 21 van genoemde wet, een gevangenisstraf van 1 maand tot 1 jaar en een geldboete van 12,5 tot 375 euro of een van beide straffen afzonderlijk;

3. Wanneer de boer, zonder dierenarts te zijn, een diergeneeskundige handeling uitvoert, waaronder het instellen en het uitvoeren van een behandeling zonder tussenkomst van de dierenarts, artikel 20 van genoemde wet, een gevangenisstraf van 8dagen tot 6 maanden en een geldboete van 25 tot 250 euro, of een van beide straffen afzonderlijk.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Men kan niet streng genoeg zijn. Het zou jammer zijn de toenemende resistentie nog aan te wakkeren door

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

illegale praktijken. Het zal je maar overkomen, een infectie hebben waar geen kruid tegen gewassen is. Sinds het uitvinden van de penicilline door Fleming gaat het met de volksgezondheid bergaf.

Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van Justitie over «het drugsgebruik van de Belgische jongeren» (nr. 4-1635)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Uit een studie van het Onderzoek- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties, OIVO, blijkt dat, tegenover twee jaar geleden, het aantal jongeren dat zware drugs gebruikt spectaculair is gestegen. In 2009 had al 5,8 procent van de jongeren middelen als ketamine, heroïne, XTC en cocaïne/crack gebruikt. In 2007 bedroeg dat percentage nog maar 2,8 procent. Opvallend is dat het bij een groot deel van die gebruikers niet bij één keer blijft.

Meer dan één op vier geeft toe al cannabis te hebben geprobeerd. Jongeren beginnen al vanaf de leeftijd van twaalf jaar met cannabis, maar bij 16-jarigen is het gebruik het hoogst, namelijk 14 procent. In vergelijking met het vorig onderzoek in 2007 is ook de frequentie van het cannabisgebruik fors gestegen. De jongeren gaven toen aan dat ze gemiddeld 5,5 keer cannabis per week gebruikten. Nu is dat bijna het dubbele: 10,1.

Drugs worden volgens het OIVO te vaak gebanaliseerd. Het gebruik wordt gerelativeerd en de gezondheidsrisico's worden om één of andere reden vergeten. Ook het gevoel dat "iedereen" het doet, heeft een drempelverlagende werking, zeker bij jongeren op zoek naar een identiteit tijdens hun adolescentie.

Wanneer is de minister van zin interministerieel overleg te plegen om het probleem aan te kaarten en van preventie een topprioriteit te maken? Of vindt hij de jeugd niet belangrijk genoeg?

Indien er niet aan preventie wordt gedaan, zullen op termijn de psychotrope effecten, schizofrenie, gedragstoornissen, delinquentie, voor rekening van de federale regering zijn. Welke oplossingen is de minister bereid aan te reiken om dit probleem eindelijk in te dijken?

Preventie is momenteel blijkbaar nog steeds niet aan de orde, maar met welke repressieve middelen gaat de minister voor de dag komen om drugsdealers en -

Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre de la Justice sur «la consommation de drogue par les jeunes belges» (n° 4-1635)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

gebruikers aan te pakken?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Voor het antwoord van de minister van Sociale zaken en Volksgezondheid verwijs ik naar het antwoord op de mondelinge vraag van de heer Vandenberghe aan het begin van deze vergadering.

Ik lees nu het antwoord van de minister van Justitie.

Justitie wil een globaal en geïntegreerd drugsbeleid blijven voeren, dat gericht is op effectieve ontrading via preventie, hulpverlening en repressie. Het globale beleid van de verschillende overheden die bij het beleid betrokken zijn, moet consequent zijn. Strafbaarstelling is een essentieel bestanddeel van het preventiebeleid, als signaal dat de overheid drugsgebruik niet aanvaardt. Justitie moet gepast en gedoseerd reageren op strafbare feiten.

Uiteraard is de bestrijding van de productie, de distributie en verkoop van illegale middelen de absolute prioriteit. Wat de controle van het drugsaanbod betreft, kiezen we voor een versterkt repressief beleid. In het nationaal veiligheidsplan 2008- 2011 werden de bestrijding van de drugsproductie, drugshandel en drugsgerelateerde criminaliteit expliciet als prioriteiten opgenomen. Bovendien werden die prioriteiten opgenomen bij de veiligheidsfenomenen die projectmatig, dit is door middel van jaarlijks geïntegreerde actieplannen, dienen te worden aangepakt.

Momenteel zijn we bezig een concreet geïntegreerd actieplan voor de prioriteiten uit het nationaal veiligheidsplan op te stellen. Dat gebeurt in samenwerking met de politionele en justitiële overheden. Het is de bedoeling om de acties van de politie, de inzet van het personeel en de opsporingsmiddelen en -methodes af te stemmen op de aanpak van de justitiële overheden om een consequent opsporings- en vervolgingsbeleid te kunnen voeren.

De verschillende prioriteiten zullen op een gestructureerde wijze worden aangepakt, gericht op het in beeld brengen van de volledige criminele drugsketen, inclusief het onderzoek naar de herkomst van de drugs, de opdrachtgevers en de top van de criminele organisatie, de criminele opbrengsten,...

Wat betreft de aanpak van drugsgebruikers en verslaafden gaan we verder in de ingeslagen weg. Voor deze groep willen we alternatieven voor een gerechtelijke sanctie en een maximale doorverwijzing naar de hulpverlening stimuleren op de verschillende echelons van de strafrechtelijke keten.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Het project Proefzorg, dat in 2005 met goedkeuring van de toenmalige minister van Justitie werd gestart in het gerechtelijk arrondissement Gent, kadert volledig in die filosofie. Proefzorg is een alternatieve manier van afhandelen waarbij middelengebruikers reeds op het niveau van het parket, dus in een vroeg stadium, naar de hulpverlening kunnen worden doorgestuurd. Het situeert zich binnen de pretoriaanse probatie, die vooralsnog niet wettelijk geregeld is.

Het project Proefzorg zal, zoals reeds aangekondigd, nationaal worden geïmplementeerd. Hiertoe dient een wettelijk kader te worden gecreëerd. Daartoe werd een voorontwerp van wet voorbereid. Momenteel ligt het ter advies voor bij het College van Procureurs-generaal en bij de justitiehuizen.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Ik ben blij met het uitgebreide antwoord van minister De Clerck. Hopelijk waait er een nieuwe wind want het gedoogbeleid heeft geleid tot een gebrek aan transparantie in de gegevens. Dat werd ook gezegd door Raymond Jans, een Belg die in de VN werkzaam is op het vlak van drugsbestrijding. Het doet me veel plezier dat de minister en ikzelf op dit vlak één lijn trekken.

Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de minister van Justitie over «interneringen» (nr. 4-1638)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Na een gerechtelijke uitspraak komt een geïnterneerde onder de bevoegdheid van de Commissie tot bescherming van de maatschappij, de CMB, een commissie met zeer ruime bevoegdheden. Eens opgenomen zal de geïnterneerde samen met zijn advocaat om de zes maand voor de CBM verschijnen waarbij wordt nagegaan of er voldoende verbetering is opgetreden om in aanmerking te komen voor een re-integratie in de maatschappij. Dan pas volgt de vrijlating onder opgelegde voorwaarden en wordt een justitieassistent aangesteld die de geïnterneerde opvolgt gedurende een periode bepaald door de CBM.

De medische vertegenwoordiging in de CBM en zeker in de hoge CBM is ontoereikend. De voorzitters van deze commissies zouden in de eerste plaats artsen moeten zijn omdat er uiteindelijk geoordeeld wordt over zieke mensen. Ten minste twee artsen zouden in consensus een beslissing moeten nemen, zoals ook gebruikelijk bij bijvoorbeeld een euthanasieaanvraag. Daar komt nog eens bij dat er in ons land geen specifieke opleiding tot gerechtspsychiater bestaat,

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen au ministre de la Justice sur «les internements» (n° 4-1638)

M. le président. – **M. Carl Devlies**, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

zodat de kwaliteit van expertise zeer ongelijk en dikwijls minderwaardig is. De uitspraak van de voorzitter van de CBM is dan uiteraard navenant.

De nieuwe wet, die de CBM vervangt door de strafuitvoeringsrechtbank, goedgekeurd op 21 april 2007 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 12 juli 2007 houdt zonder meer het gevaar in dat de geïnterneerde nog minder de kans krijgt om zich in de maatschappij te re-integreren, onder meer door het feit dat er geen psychiater meer zetelt in de strafuitvoeringsrechtbank.

De huisarts of de arts naar keuze met de grootste medische expertise over de geïnterneerde zou altijd gehoord moeten worden en de beslissing daartoe mag niet worden overgelaten aan de willekeur van de voorzitter. De inmenging van niet-medici is altijd onaanvaardbaar wanneer zij ingrijpen in de behandeling. Zo kan het medisch gezien niet dat de werkelijke macht over de interneringsverlenging berust bij de justitieassistent, de secretaris van de commissie en de gevangenisdirectie, zonder enige vorm van medische expertise.

Is de minister op de hoogte van deze situatie? Is de minister bereid de medische lacune in de strafuitvoeringsrechtbank op gepaste wijze op te vullen? Is de minister van plan deze wet te herzien, om zo het belang van de geïnterneerde evenredig te maken aan de bescherming van de maatschappij? Hoe voorziet de minister, op korte en op lange termijn, in de medische garantie op de strafrechtelijke beslissing waarop de geïnterneerde recht heeft?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister van Justitie.

Dat de huidige Commissie tot bescherming van de maatschappij anders is samengesteld dan de kamers van de strafuitvoeringsrechtbank die moeten oordelen over de geïnterneerden, is mij inderdaad bekend.

Zoals ik in de toelichting op mijn recente nota *Straf en strafuitvoeringsbeleid* heb meegedeeld, zal de wet van 21 april 2007 binnenkort geëvalueerd worden. Daarbij zal rekening worden gehouden met de adviezen van diverse betrokken instanties en actoren. Bij die evaluatie zal uiteraard ook met de voorstellen van senator Van Ermen worden rekening gehouden.

Ik wens echter niet vooruit te lopen op die oefening. Ik zal wachten met eventuele initiatieven tot de wet volledig gereviseerd is.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Ik ben echt gelukkig met het antwoord van minister De Clerck.

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

Vraag om uitleg van mevrouw Lieve Van Ermen aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven over «de remsystemen van de NMBS» (nr. 4-1629)

De voorzitter. – De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie, antwoordt.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Een artikel in *De Standaard* van 12 maart 2010 bericht het volgende: "Hooguit twee procent van de treinen is uitgerust met TBL1+, beter bekend als het modernste stopsysteem dat treinen computergestuurd tot stilstand brengt als ze zelfs maar te snel een stopsein naderen. De NMBS bestelde in 2007 en 2008 in totaal 1822 TBL1+-sets."

Van de sporen zelf - de bevoegdheid van Infrabel – is naar verluidt wel al ruim 25 procent uitgerust met de nieuwste beveiliging. De treinen lopen dus achter. Desondanks ligt in het depot van Mechelen een voorraad van die stopsystemen klaar om op de treinen geïnstalleerd te worden. Met andere woorden had ook al om en bij de 25 procent van de treinen uitgerust kunnen zijn met het systeem. Ondertussen liggen de systemen blijkbaar gewoon in het depot - mogelijk zelfs in meer dan één - te roesten.

Volgens de NMBS kunnen de treinen niet snel van het systeem worden voorzien, omdat ze niet zomaar voor een week van het net kunnen worden gehaald.

Waarom liggen die systemen al meer dan een jaar in Mechelen en ongetwijfeld ook in andere depots te roesten? De verklaring dat ze niet zomaar kunnen worden geïnstalleerd, voldoet niet. Wat is de minister van zin te ondernemen om deze systemen zo snel mogelijk in gebruik te laten nemen? Op welk termijn? Hoeveel is er reeds geïnvesteerd in de ongebruikte TBL1+-systemen?

De heer Carl Devlies, staatssecretaris voor de Coördinatie van de Fraudebestrijding en staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie. – Ik lees het antwoord van de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven.

Het TBL1+-grondsysteem werd gehomologeerd in januari 2009. De integratie van het TBL1+-systeem in de voertuigen 24 en 72 volt, werd gehomologeerd in september 2009. Op 28 februari 2010 waren 750 seinen, of 10 procent, uitgerust met TBL1+, waardoor 36 procent efficiëntiedekking gehaald wordt. 25 voertuigen, of 2 procent, zijn hiermee uitgerust en gehomologeerd. Daarnaast verwacht men binnen enkele maanden de homologatie van dit systeem voor

Demande d'explications de Mme Lieve Van Ermen à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques sur «les systèmes de freinage de la SNCB» (n° 4-1629)

M. le président. – **M. Carl Devlies,** secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice, répondra.

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

M. Carl Devlies, secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude et secrétaire d'État, adjoint au ministre de la Justice. –

4 procent van de voertuigen 110 volt. De NMBS-groep heeft zich ertoe geëngageerd om de toepassing van het TBL1+-systeem te versnellen.

Concreet engageert Infrabel zich ertoe om tegen eind 2012 een efficiëntiedekking van 87 procent te halen. De NMBS engageert zich ertoe om tegen eind 2012 92 procent van het rollend materieel uit te rusten met TBL1+. Tegen eind 2010 zal dat al 31 procent zijn. Infrabel en de NMBS kunnen deze versnelling financieren door een verschuiving binnen de huidige budgetten. De installatie neemt een week tijd in beslag, waarin het voertuig niet voor commerciële diensten kan worden gebruikt.

Om deze versnelde implementatie van het TBL1+-systeem te kunnen realiseren, zullen wel een aantal treinen dienen te worden afgeschaft, enerzijds, om de infrastructuurwerken te kunnen uitvoeren, anderzijds, om de immobilisatie van de voertuigen voor de installatie te kunnen garanderen.

In februari 2010 waren ongeveer 300 kits TBL1+ beschikbaar in de werkplaatsen van de NMBS, om meer dan twee derde van de voor 2010 geplande installatiebehoefte te kunnen dekken. Deze voorraad werd aangelegd in overleg met de leverancier, zodat de NMBS, zodra de homologaties werden verleend, zo snel mogelijk kan beginnen met de aanpassing van het materieel. Deze voorraad werd dus aangelegd uit vooruitziendheid en is geen verloren investering.

Homologaties vragen tijd en de NMBS kan niet exact voorspellen wanneer ze die zal krijgen. Er kunnen ook niet veel voertuigen tegelijk worden uitgerust, want tijdens de piekuren is een maximale inzet van beschikbaar treinmaterieel nodig.

In de periode 2005-2009 bedroegen de uitgaven voor de uitrusting ETCS en TBL1+ 34,3 miljoen euro. Voor 2010 is er 23,7 miljoen euro uitgetrokken.

Mevrouw Lieve Van Ermen (LDD). – Uit het antwoord kunnen we leren dat er zorgvuldiger met het dure materiaal moet worden omgesprongen.

Regeling van de werkzaamheden

De voorzitter. – Het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor:

Donderdag 1 april 2010

's ochtends om 10 uur

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten en op het Coördinatieorgaan voor

Mme Lieve Van Ermen (LDD). –

Ordre des travaux

M. le président. – Le Bureau propose l'ordre du jour suivant pour la semaine prochaine :

Jeudi 1er avril 2010

le matin à 10 heures

Projet de loi modifiant la loi organique du 18 juillet 1991 du contrôle des services de police et de renseignements et de l'Organe de coordination pour

de dreigingsanalyse; Stuk 4-1620/1 en 2.

Evocatieprocedure

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen wat betreft de doorvoertarieven; Stuk 4-1655/1 en 2.

Evocatieprocedure

Wetsontwerp tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek teneinde de werking van de mede-eigendom te moderniseren en het beheer ervan transparanter te maken; Stuk 4-1409/1 tot 6. (*Pro memorie*)

Over te zenden door de Kamer en onder voorbehoud van evocatie

Evocatieprocedure

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen; Stuk 52-2423/1 tot 8.

Over te zenden door de Kamer

Wetsontwerp tot wijziging van de kaderwet betreffende de dienstverlenende intellectuele beroepen gecodificeerd door het koninklijk besluit van 3 augustus 2007; Stuk 52-2424/1 tot 3.

Wetsvoorstel tot opheffing van artikel 77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (van mevrouw Sfia Bouarfa en de heer Philippe Moureaux); Stuk 4-32/1 tot 3.

Wetsvoorstel tot wijziging van het Kieswetboek wat de stemplicht betreft (van mevrouw Nele Lijnen en de heer Filip Anthuenis); Stuk 4-886/1 en 2.

's namiddags om 15 uur

Inoverwegingneming van voorstellen.

Actualiteitendeбат en mondelinge vragen.

Eventueel, hervatting van de agenda van de ochtendvergadering.

Vanaf 17 uur: Naamstemmingen over de afgehandelde agendapunten in hun geheel.

Vragen om uitleg:

– van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "het gebruik van professionele diesel door ambulancediensten" (nr. 4-

l'analyse de la menace ; Doc. 4-1620/1 et 2.

Procédure d'évocation

Projet de loi modifiant la loi du 12 avril 1965 relative au transport de produits gazeux et autres par canalisations en ce qui concerne les tarifs de transit ; Doc. 4-1655/1 et 2.

Procédure d'évocation

Projet de loi modifiant le Code civil afin de moderniser le fonctionnement des copropriétés et d'accroître la transparence de leur gestion ; Doc. 4-1409/1 à 6. (*Pour mémoire*)

À transmettre par la Chambre et sous réserve d'évocation

Procédure d'évocation

Projet de loi portant des dispositions diverses ; Doc. 52-2423/1 à 8.

À transmettre par la Chambre

Projet de loi modifiant la loi-cadre relative aux professions intellectuelles prestataires de services codifiée par l'arrêté royal du 3 août 2007 ; Doc. 52-2424/1 à 3.

Proposition de loi abrogeant l'article 77 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (de Mme Sfia Bouarfa et M. Philippe Moureaux) ; Doc. 4-32/1 à 3.

Proposition de loi modifiant le Code électoral en ce qui concerne l'obligation de vote (de Mme Nele Lijnen et M. Filip Anthuenis) ; Doc. 4-886/1 et 2.

l'après-midi à 15 heures

Prise en considération de propositions.

Débat d'actualité et questions orales.

Éventuellement, reprise de l'ordre du jour de la séance plénière du matin.

À partir de 17 heures : Votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

Demandes d'explications :

– de M. Louis Ide au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « l'utilisation du diesel professionnel par les services d'ambulances » (n° 4-

1646);

– van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister van Justitie over "de huur van gevangeniszellen in Nederland" (nr. 4-1657);

– van mevrouw Caroline Désir aan de vice-eersteminister en minister van Financiën en Institutionele Hervormingen en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de prijsverhoging van de verzekering burgerlijke aansprakelijkheid auto" (nr. 4-1658);

– van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "het energiedrankje Cocaine energy drink" (nr. 4-1652);

– van mevrouw Els Van Hoof aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de rol van interculturele begeleiding in het kader van zwangerschappen en bevallingen bij allochtone vrouwen" (nr. 4-1654);

– van mevrouw Martine Taelman aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de minister van Justitie over "de financiering van projecten in het kader van alternatieve gerechtelijke maatregelen in Vlaanderen" (nr. 4-1656);

– van mevrouw Helga Stevens aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de tegemoetkomingen van het RIZIV bij de aankoop van hoorapparaten" (nr. 4-1670);

– van de heer Jean-Paul Procureur aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over "de wachttijd voor de moederschapsverzekering" (nr. 4-1674);

– van de heer Louis Ide aan de vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid over "de terugbetaling van Indometacine en Ibuprofen" (nr. 4-1675);

– van de heer Geert Lambert aan de vice-eersteminister en minister van Werk en Gelijke Kansen, belast met het Migratie- en asielbeleid over "dienstencheques aan verlaagd tarief" (nr. 4-1662);

– van de heer Yves Buysse aan de minister van

1646) ;

– de Mme Martine Taelman au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre de la Justice sur « la location de cellules de prison aux Pays-Bas » (n° 4-1657) ;

– de Mme Caroline Désir au vice-premier ministre et ministre des Finances et des Réformes institutionnelles et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « l'augmentation du prix des assurances responsabilité civile auto » (n° 4-1658) ;

– de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « la boisson énergétique Cocaine energy drink » (n° 4-1652) ;

– de Mme Els Van Hoof à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « le rôle de l'accompagnement interculturel dans le cadre de grossesses et d'accouchements chez les femmes allochtones » (n° 4-1654) ;

– de Mme Martine Taelman à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et au ministre de la Justice sur « le financement des projets dans le cadre des mesures judiciaires alternatives Flandre » (n° 4-1656) ;

– de Mme Helga Stevens à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « les interventions de l'INAMI dans l'achat d'appareils auditifs » (n° 4-1670) ;

– de M. Jean-Paul Procureur à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique et à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur « le stage permettant de bénéficier de l'assurance maternité » (n° 4-1674) ;

– de M. Louis Ide à la vice-première ministre et ministre des Affaires sociales et de la Santé publique sur « le remboursement de l'Indometacine et de l'Ibuprofen » (n° 4-1675) ;

– de M. Geert Lambert à la vice-première ministre et ministre de l'Emploi et de l'Égalité des chances, chargée de la Politique de migration et d'asile sur « les titres-services à tarif réduit » (n° 4-1662) ;

– de M. Yves Buysse au ministre de la Justice et à la

Justitie en aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de controles op drugs in het verkeer" (nr. 4-1644);

– van de heer Louis Ide aan de minister van Justitie over "de financiering van de projecten alternatieve gerechtelijke maatregelen voor druggebruikers" (nr. 4-1647);

– van mevrouw Cécile Thibaut aan de minister van Justitie over "het budget voor maaltijden in de gevangenissen" (nr. 4-1655);

– van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Justitie over "de risicodossiers inzake kinderopvanginitiatieven" (nr. 4-1664);

– van mevrouw Elke Tindemans aan de minister van Justitie en aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de inval bij de Koerdische tv-zender Roj-tv op 4 maart 2010" (nr. 4-1673);

– van mevrouw Helga Stevens aan de minister van Klimaat en Energie en aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen en aan de staatsecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding over "de stijging van het aantal onbetaalde energiefacturen" (nr. 4-1666);

– van de heer Franco Seminara aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over "kindsoldaten" (nr. 4-1645);

– van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over "de besteding van de middelen voor ontwikkelingshulp in Afghanistan" (nr. 4-1661);

– van mevrouw Sabine de Bethune aan de minister van Ontwikkelingssamenwerking over "het nieuw Indicatief Samenwerkingsprogramma met Rwanda" (nr. 4-1665);

– van mevrouw Dominique Tilmans aan de minister van Ambtenarenzaken en Overheidsbedrijven en aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de eindejaarstoelage voor de geïntegreerde politie" (nr. 4-1663);

– van mevrouw Zakia Khattabi aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen over "de bevolkingscijfers sinds 2008" (nr. 4-1649);

– van de heer André du Bus de Warnaffe aan de minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen en aan de staatsecretaris voor Maatschappelijke Integratie en

ministre de l'Intérieur sur « les contrôles drogues dans le trafic » (n° 4-1644) ;

– de M. Louis Ide au ministre de la Justice sur « le financement des projets proposant des mesures judiciaires alternatives aux toxicomanes » (n° 4-1647) ;

– de Mme Cécile Thibaut au ministre de la Justice sur « le budget des repas dans les prisons » (n° 4-1655) ;

– de Mme Helga Stevens au ministre de la Justice sur « les dossiers à risques concernant les structures d'accueil d'enfants » (n° 4-1664) ;

– de Mme Elke Tindemans au ministre de la Justice et à la ministre de l'Intérieur sur « l'irruption, le 4 mars 2010, dans les locaux de la chaîne télévisée kurde Roj-TV » (n° 4-1673) ;

– de Mme Helga Stevens au ministre du Climat et de l'Énergie et au ministre pour l'Entreprise et la Simplification et au secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté sur « l'augmentation du nombre de factures d'énergie impayées » (n° 4-1666) ;

– de M. Franco Seminara au ministre de la Coopération au développement sur « les enfants soldats » (n° 4-1645) ;

– de Mme Sabine de Bethune au ministre de la Coopération au développement sur « l'emploi des moyens pour l'aide au développement en Afghanistan » (n° 4-1661) ;

– de Mme Sabine de Bethune au ministre de la Coopération au développement sur « le nouveau Programme indicatif de coopération avec le Rwanda » (n° 4-1665) ;

– de Mme Dominique Tilmans à la ministre de la Fonction publique et des Entreprises publiques et à la ministre de l'Intérieur sur « l'allocation de fin d'année pour la police intégrée » (n° 4-1663) ;

– de Mme Zakia Khattabi au ministre pour l'Entreprise et la Simplification sur « les chiffres de la population depuis 2008 » (n° 4-1649) ;

– de M. André du Bus de Warnaffe au ministre pour l'Entreprise et la Simplification et au secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté sur

Armoedebestrijding over "de strijd tegen de digitale kloof" (nr. 4-1672);

– van mevrouw Caroline Désir aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de financiering van de politiediensten" (nr. 4-1660);

– van de heer Dirk Claes aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de functie van technopreventieve adviseurs" (nr. 4-1667);

– van de heer Dirk Claes aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de uitvoeringsbesluiten van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's" (nr. 4-1669);

– van mevrouw Caroline Désir aan de staatssecretaris voor de Coördinatie van de fraudebestrijding over "de uitzendingen van Call TV" (nr. 4-1659);

– van mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Begroting, Migratie- en asielbeleid, Gezinsbeleid en Federale Culturele Instellingen over "het uitwijzen van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen in de loop van het schooljaar dat ze meerderjarig worden" (nr. 4-1648);

– van mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Begroting, Migratie- en asielbeleid, Gezinsbeleid en Federale Culturele Instellingen over "de werking van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen" (nr. 4-1651);

– van mevrouw Helga Stevens aan de staatssecretaris voor Sociale Zaken, belast met Personen met een handicap over "de gratis groene lijn van de directie-generaal Personen met een handicap" (nr. 4-1668).

– **De Senaat is het eens met deze regeling van de werkzaamheden.**

De voorzitter. – De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

De volgende vergaderingen vinden plaats op donderdag 1 april om 10 en om 15 uur.

(De vergadering wordt gesloten om 19.50 uur.)

Berichten van verhindering

Afwezig met bericht van verhindering: de heer Ceder, om gezondheidsredenen, de dames Lijnen, Temmerman en Vanlerberghe, de heer Duchatelet, met opdracht in het buitenland, de heer Wille, wegens andere plichten.

« la lutte contre la fracture numérique » (n° 4-1672) ;

– de Mme Caroline Désir à la ministre de l'Intérieur sur « le financement des services de police » (n° 4-1660) ;

– de M. Dirk Claes à la ministre de l'Intérieur sur « la fonction des conseillers en technoprévention » (n° 4-1667) ;

– de M. Dirk Claes à la ministre de l'Intérieur sur « les arrêtés d'exécution de la loi du 21 mars 2007 réglant l'installation et l'utilisation de caméras de surveillance » (n° 4-1669) ;

– de Mme Caroline Désir au secrétaire d'État à la Coordination de la lutte contre la fraude sur « les émissions de Call TV » (n° 4-1659) ;

– de Mme Nahima Lanjri au secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales sur « l'expulsion de mineurs étrangers non accompagnés au cours de l'année scolaire au cours de laquelle ils atteignent l'âge de 18 ans » (n° 4-1648) ;

– de Mme Nahima Lanjri au secrétaire d'État au Budget, à la Politique de migration et d'asile, à la Politique des familles et aux Institutions culturelles fédérales sur « le fonctionnement du Conseil du Contentieux des Étrangers » (n° 4-1651) ;

– de Mme Helga Stevens au secrétaire d'État aux Affaires sociales, chargé des Personnes handicapées sur « la ligne verte gratuite de la direction générale Personnes handicapées » (n° 4-1668).

– **Le Sénat est d'accord sur cet ordre des travaux.**

M. le président. – L'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

Les prochaines séances auront lieu le jeudi 1er avril à 10 h et à 15 h.

(La séance est levée à 19 h 50.)

Excusés

M. Ceder, pour raison de santé, Mmes Lijnen, Temmerman et Vanlerberghe, M. Duchatelet, en mission à l'étranger, M. Wille, pour d'autres devoirs, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

Bijlage

In overweging genomen voorstellen

Wetsvoorstellen

Artikel 81 van de Grondwet

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 62 van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, inzake de afgiftetarieven van mobiele telefonie (van de heer Johan Vande Lanotte c.s.; Stuk **4-1711/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Financiën en voor de Economische Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot opwaardering van de tegemoetkomingen voor personen met een handicap (van de dames Zakia Khattabi en Freya Piryns; Stuk **4-1712/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, met het oog op het verbod van verkoop van alcoholhoudende dranken in nachtwinkels en verkooppunten nabij benzinestations en autosnelwegen (van de heer Dirk Claes en mevrouw Els Van Hoof; Stuk **4-1713/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 24 januari 1977 betreffende de bescherming van de gezondheid van de gebruikers op het stuk van de voedingsmiddelen en andere producten, teneinde bisfenol A te verbieden in verpakkingen voor voedingsmiddelen (van de heer Philippe Mahoux en mevrouw Christiane Vienne; Stuk **4-1715/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de artikelen 172 en 203 van het Wetboek van strafvordering, ter bepaling van het ogenblik waarop de termijn ingaat waarbinnen hoger beroep wordt ingesteld tegen de beslissingen die geacht worden op tegenspraak te zijn (van de heer Alain Courtois; Stuk **4-1716/1**).

Annexe

Propositions prises en considération

Propositions de loi

Article 81 de la Constitution

Proposition de loi modifiant l'article 62 de la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques, en ce qui concerne les tarifs de terminaison pour la téléphonie mobile (de M. Johan Vande Lanotte et consorts ; Doc. **4-1711/1**).

– **Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.**

Proposition de loi visant à revaloriser les allocations accordées à des personnes handicapées (de Mmes Zakia Khattabi et Freya Piryns ; Doc. **4-1712/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, en vue d'interdire la vente de boissons alcoolisées dans les magasins de nuit et les points de vente à proximité des stations-services et des autoroutes (de M. Dirk Claes et Mme Els Van Hoof ; Doc. **4-1713/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant la loi du 24 janvier 1977 relative à la protection de la santé des consommateurs en ce qui concerne les denrées alimentaires et les autres produits, visant à interdire le bisphénol A dans les contenants de denrées alimentaires (de M. Philippe Mahoux et Mme Christiane Vienne ; Doc. **4-1715/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires sociales.**

Proposition de loi modifiant les articles 172 et 203 du Code d'instruction criminelle afin de fixer le point de départ des délais de recours contre les décisions réputées contradictoires (de M. Alain Courtois ; Doc. **4-1716/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van het Strafwetboek, teneinde de jegens recidiverende seksuele delinquenten uitgesproken straffen te verzwaren (van de heer Alain Courtois; Stuk **4-1717/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, teneinde te voorzien in de onmiddellijke en systematische aanhouding van personen die zijn veroordeeld wegens misdrijven van aanranding van de eerbaarheid of van verkrachting van een minderjarige jonger dan 16 jaar (van de heer Alain Courtois; Stuk **4-1718/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 47*bis* van het Wetboek van strafvordering (van mevrouw Martine Taelman en de heer Yoeri Vastersavendts; Stuk **4-1720/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Justitie.**

Voorstellen van bijzondere wet

Artikel 77 van de Grondwet

Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen met het oog op een nieuwe bevoegdheidsverdeling inzake jeugdbescherming (van de heer Alain Courtois; Stuk **4-1719/1**).

– **Verzonden naar de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden.**

Niet-evocaties

Bij boodschappen van 23 en 25 maart 2010 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de bekrachtiging door de Koning, de volgende niet geëvoeerde wetsontwerpen:

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie wat betreft de verandering van operator (Stuk **4-1690/1**).

Wetsontwerp betreffende de vergoeding van schade als gevolg van gezondheidszorg (Stuk **4-1691/1**).

Wetsontwerp tot wijziging van de procedure betreffende

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant le Code pénal afin d'aggraver les peines prononcées à l'encontre de délinquants sexuels récidivistes (de M. Alain Courtois ; Doc. **4-1717/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive en vue de prévoir l'arrestation immédiate systématique en cas de condamnation du chef d'infractions d'attentat à la pudeur ou de viol commises sur un mineur de moins de 16 ans (de M. Alain Courtois ; Doc. **4-1718/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Proposition de loi modifiant l'article 47*bis* du Code d'instruction criminelle (de Mme Martine Taelman et M. Yoeri Vastersavendts ; Doc. **4-1720/1**).

– **Envoi à la commission de la Justice.**

Propositions de loi spéciale

Article 77 de la Constitution

Proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles en vue d'une nouvelle répartition des compétences en matière de protection de la jeunesse (de M. Alain Courtois ; Doc. **4-1719/1**).

– **Envoi à la commission des Affaires institutionnelles.**

Non-évocations

Par messages des 23 et 25 mars 2010, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, les projets de loi non évoqués qui suivent :

Projet de loi modifiant la loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques en ce qui concerne le changement d'opérateur (Doc. **4-1690/1**).

Projet de loi relatif à l'indemnisation des dommages résultant de soins de santé (Doc. **4-1691/1**).

Projet de loi modifiant la procédure relative au

de collectieve schuldenregeling (Stuk **4-1709/1**).

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Boodschappen van de Kamer

Bij boodschappen van 18 maart 2010 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van dezelfde dag werden aangenomen:

Artikel 78 van de Grondwet

Wetsontwerp tot tijdelijke uitvoering van de regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakorganisaties van het militair personeel (Stuk **4-1710/1**).

– **Het ontwerp werd ontvangen op 19 maart 2010; de uiterste datum voor evocatie is maandag 5 april 2010.**

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 18 maart 2010.**

Artikel 80 van de Grondwet

Wetsontwerp tot wijziging van de procedure betreffende de collectieve schuldenregeling (Stuk **4-1709/1**).

– **Het wetsontwerp werd ontvangen op 19 maart 2010; de uiterste datum voor evocatie is woensdag 24 maart 2010.**

– **De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 18 maart 2010.**

Grondwettelijk Hof – Arresten

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

– het arrest nr. 24/2010, uitgesproken op 17 maart 2010, inzake het beroep tot vernietiging van de artikelen 133 en 134 van de wet van 6 mei 2009 houdende diverse bepalingen (Het gebruik van partituren in het onderwijs – Wijziging van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten), ingesteld door de cvba "SEMU" (rolnummer 4806);

– het arrest nr. 25/2010, uitgesproken op 17 maart 2010, inzake de prejudiciële vraag

règlement collectif de dettes (Doc. **4-1709/1**).

– **Pris pour notification.**

Messages de la Chambre

Par messages du 18 mars 2010, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance du même jour :

Article 78 de la Constitution

Projet de loi portant exécution temporaire de l'organisation des relations entre les autorités publiques et les syndicats du personnel militaire (Doc. **4-1710/1**).

– **Le projet a été reçu le 19 mars 2010 ; la date limite pour l'évocation est le lundi 5 avril 2010.**

– **La Chambre a adopté le projet le 18 mars 2010.**

Article 80 de la Constitution

Projet de loi modifiant la procédure relative au règlement collectif de dettes (Doc. **4-1709/1**).

– **Le projet de loi a été reçu le 19 mars 2010 ; la date limite pour l'évocation est le mercredi 24 mars 2010.**

– **La Chambre a adopté le projet le 18 mars 2010.**

Cour constitutionnelle – Arrêts

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

– l'arrêt n° 24/2010, rendu le 17 mars 2010, en cause le recours en annulation des articles 133 et 134 de la loi du 6 mai 2009 portant des dispositions diverses (L'utilisation des partitions dans l'enseignement – Modification de la loi du 30 juin 1994 relative au droit d'auteur et aux droits voisins), introduit par la SCRL « SEMU » (numéro du rôle 4806) ;

– l'arrêt n° 25/2010, rendu le 17 mars 2010, en cause la question préjudicielle concernant l'article 2, 2°, du

betreffende artikel 2, 2°, van het Vlaamse decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij artikel 3 van het decreet van 8 december 1998 houdende diverse bepalingen naar aanleiding van de begrotingscontrole 1998, gesteld door de Raad van State (rolnummer 4716);

– het arrest nr. 26/2010, uitgesproken op 17 maart 2010, inzake de prejudiciële vraag over artikel 10, tweede lid, van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers, zoals vervangen bij artikel 82 van de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen, gesteld door het Arbeidshof te Gent (rolnummer 4729);

– het arrest nr. 27/2010, uitgesproken op 17 maart 2010, inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 2 van het Strafwetboek en de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers, inzonderheid de artikelen 16 en volgende van die wet, gesteld door het Hof van Beroep te Gent (rolnummer 4732);

– het arrest nr. 28/2010, uitgesproken op 17 maart 2010, inzake het beroep tot vernietiging van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 18 juli 2008 betreffende de zorg- en bijstandverlening, ingesteld door de Ministerraad (rolnummer 4648).

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Grondwettelijk Hof – Prejudiciële vragen

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof aan de voorzitter van de Senaat kennis van:

– de prejudiciële vraag betreffende artikel 1675/19 van het Gerechtelijk Wetboek, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Bergen (rolnummer 4873);

– de prejudiciële vraag over de wet van 28 juni 1966 betreffende de schadeloosstelling van de werknemers die ontslagen worden bij sluiting van ondernemingen, vóór de opheffing ervan bij de wet van 26 juni 2002 betreffende de sluiting van de ondernemingen, gesteld door de Arbeidsrechtbank te Bergen (rolnummer 4880);

– de prejudiciële vraag betreffende artikel 26 van de wet van 10 maart 1925 op de elektriciteitsvoorziening, gesteld door de Rechtbank van Koophandel te Luik

décret flamand du 3 mars 1976 réglant la protection des monuments et des sites urbains et ruraux, tel qu'il a été modifié par l'article 3 du décret du 8 décembre 1998 contenant diverses dispositions dans le cadre du contrôle budgétaire 1998, posée par le Conseil d'État (numéro du rôle 4716) ;

– l'arrêt n° 26/2010, rendu le 17 mars 2010, en cause la question préjudicielle relative à l'article 10, alinéa 2, de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs, tel qu'il a été remplacé par l'article 82 de la loi du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises, posée par la Cour du travail de Gand (numéro du rôle 4729) ;

– l'arrêt n° 27/2010, rendu le 17 mars 2010, en cause les questions préjudicielles relatives à l'article 2 du Code pénal et à la loi du 10 août 2005 modifiant diverses dispositions en vue de renforcer la lutte contre la traite et le trafic des êtres humains et contre les pratiques des marchands de sommeil, en particulier aux articles 16 et suivants de cette loi, posées par la Cour d'appel de Gand (numéro du rôle 4732) ;

– l'arrêt n° 28/2010, rendu le 17 mars 2010, en cause le recours en annulation du décret de la Communauté flamande du 18 juillet 2008 relatif à la délivrance d'aide et de soins, introduit par le Conseil des ministres (numéro du rôle 4648).

– **Pris pour notification.**

Cour constitutionnelle – Questions préjudicielles

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

– la question préjudicielle relative à l'article 1675/19 du Code judiciaire, posée par le Tribunal du travail de Mons (numéro du rôle 4873) ;

– la question préjudicielle concernant la loi du 28 juin 1966 relative à l'indemnisation des travailleurs licenciés en cas de fermeture d'entreprise, avant son abrogation par la loi du 26 juin 2002 relative aux fermetures d'entreprises, posée par le Tribunal du travail de Mons (numéro du rôle 4880) ;

– la question préjudicielle relative à l'article 26 de la loi du 10 mars 1925 sur les distributions d'énergie électrique, posée par le Tribunal de commerce de

(rolnummer 4881);

– de prejudiciële vraag over de artikelen 9, 58 en 59 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gesteld door de voorzitter van de Rechtbank van eerste aanleg te Luik (rolnummer 4883).

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Grondwettelijk Hof – Beroepen

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Grondwettelijk Hof kennis aan de voorzitter van de Senaat van:

– het beroep tot vernietiging van het Waalse decreet van 30 april 2009 betreffende de opvang en de huisvesting van bejaarde personen, ingesteld door de vzw "Fédération des Maisons de Repos privées de Belgique (MR-MRS)" (rolnummer 4850);

– het beroep tot vernietiging van de wet van 31 juli 2009 "tot wijziging van artikel 119 van het Gerechtelijk Wetboek en van artikel 57*bis* van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade" en van artikel 119, §2, van het Gerechtelijk Wetboek, zoals dat artikel werd vervangen bij artikel 209 van de wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen, ingesteld door de vzw "Défense des Enfants – International – Belgique – Branche francophone (D.E.I. Belgique)" en de vzw "Liga voor Mensenrechten" (rolnummer 4874);

– de beroepen tot vernietiging en de vorderingen tot schorsing van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 23 oktober 2009 houdende interpretatie van de artikelen 44, 44*bis* en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, ingesteld door de gemeente Linkebeek en anderen, door Christiane Asselman en anderen en door John Aad en anderen (rolnummers 4877, 4879 en 4882, samengevoegde zaken).

– **Voor kennisgeving aangenomen.**

Arbeidsauditoraten

Bij brief van 10 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Bergen overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het

Liège (numéro du rôle 4881) ;

– la question préjudicielle relative aux articles 9, 58 et 59 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, posée par le président du Tribunal de première instance de Liège (numéro du rôle 4883).

– **Pris pour notification.**

Cour constitutionnelle – Recours

En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour constitutionnelle notifie au président du Sénat :

– le recours en annulation du décret wallon du 30 avril 2009 relatif à l'hébergement et à l'accueil des personnes âgées, introduit par l'ASBL « Fédération des Maisons de Repos privées de Belgique (MR-MRS) » (numéro du rôle 4850) ;

– le recours en annulation de la loi du 31 juillet 2009 « modifiant l'article 119 du Code judiciaire et l'article 57*bis* de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait » et de l'article 119, §2, du Code judiciaire, tel que cet article a été remplacé par l'article 209 de la loi du 21 décembre 2009 relative à la réforme de la cour d'assises, introduit par l'ASBL « Défense des Enfants – International – Belgique – Branche francophone (D.E.I. Belgique) » et l'ASBL « Ligue des droits de l'homme » (numéro du rôle 4874).

– les recours en annulation et les demandes de suspension du décret de la Communauté flamande du 23 octobre 2009 portant interprétation des articles 44, 44*bis* et 62, §1er, 7°, 9° et 10°, du décret du 25 février 1997 relatif à l'enseignement fondamental, introduits par la commune de Linkebeek et autres, par Christiane Asselman et autres et par John Aad et autres (numéros du rôle 4877, 4879 et 4882, affaires jointes).

– **Pris pour notification.**

Auditorats du Travail

Par lettre du 10 mars 2010, l'auditeur du travail de Mons a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de

werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Bergen, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 9 maart 2010.

Bij brief van 11 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Tongeren overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Tongeren, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 9 maart 2010.

Bij brief van 12 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Hasselt overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Hasselt, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 10 maart 2010.

Bij brief van 19 maart 2010 heeft de arbeidsauditeur te Doornik overeenkomstig artikel 346 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag 2009 van het Arbeidsauditoraat te Doornik, goedgekeurd tijdens zijn korpsvergadering van 18 maart 2010.

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Rechtbank van koophandel

Bij brief van 22 maart 2010 heeft de voorzitter van de Rechtbank van koophandel te Marche-en-Famenne overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Rechtbank van koophandel te Marche-en-Famenne, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 22 maart 2010.

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken

Bij brief van 18 maart 2010 heeft de voorzitter van de Algemene Vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Antwerpen overeenkomstig artikel 340 van het Gerechtelijk Wetboek aan de Senaat overgezonden, het werkingsverslag voor 2009 van de Algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbanken ressorterende onder het Hof van Beroep te Antwerpen, goedgekeurd tijdens zijn algemene vergadering van 8 maart 2010.

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Mons, approuvé lors de son assemblée de corps du 9 mars 2010.

Par lettre du 11 mars 2010, l'auditeur du travail de Tongres a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Tongres, approuvé lors de son assemblée de corps du 9 mars 2010.

Par lettre du 12 mars 2010, l'auditeur du travail de Hasselt a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Hasselt, approuvé lors de son assemblée de corps du 10 mars 2010.

Par lettre du 19 mars 2010, l'auditeur du travail de Tournai a transmis au Sénat, conformément à l'article 346 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement 2009 de l'Auditorat du travail de Tournai, approuvé lors de son assemblée de corps du 18 mars 2010.

– Envoi à la commission de la Justice.

Tribunal de commerce

Par lettre du 22 mars 2010, le président du Tribunal de commerce de Marche-en-Famenne a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour 2009 du Tribunal de commerce de Marche-en-Famenne, approuvé lors de son assemblée générale du 22 mars 2010.

– Envoi à la commission de la Justice.

Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police

Par lettre du 18 mars 2010, le président de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'Appel d'Anvers a transmis au Sénat, conformément à l'article 340 du Code judiciaire, le rapport de fonctionnement pour l'année 2009 de l'Assemblée générale des juges de paix et des juges aux tribunaux de police du ressort de la Cour d'Appel d'Anvers, approuvé lors de son assemblée générale du 8 mars 2010.

– Envoi à la commission de la Justice.

FOD Justitie – Centrale Dienst voor de bestrijding van de corruptie

Bij brief van 22 maart 2010 heeft de minister van Justitie, overeenkomstig artikel 47*ter decies* van het Wetboek van Strafvordering, aan de Senaat overgezonden, het jaarverslag voor 2008.

– Verzonden naar de commissie voor de Justitie.

Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind

Bij brief van 16 maart 2010 heeft de voorzitter, aan de Senaat overgezonden, overeenkomstig artikel 13 van het Samenwerkingsakkoord van 19 september 2005 houdende oprichting van een Nationale commissie voor de rechten van het kind, tussen de Staat, de Vlaamse Gemeenschap, het Vlaams Gewest, de Franse Gemeenschap, het Waals Gewest, de Duitstalige Gemeenschap, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie, het eerste werkingsverslag voor de werkingsperiode mei 2007 – december 2008.

– Verzonden naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

Europees Parlement

Bij brief van 17 maart 2010 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat volgende teksten overgezonden:

– Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2010 over het voorstel voor een verordening van de Raad inzake mededeling aan de Commissie van investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur binnen de Europese Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 736/96;

– Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2010 over de 13de zitting van de Raad voor de mensenrechten van de Verenigde Naties;

– Resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2010 over het Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid;

– Verklaring van het Europees Parlement van 25 februari 2010 over het vervoer van slachtpaarden in de Europese Unie,

SPF Justice – Office central pour la répression de la corruption

Par lettre du 22 mars 2010, le ministre de la Justice a transmis au Sénat, conformément à l'article 47*ter decies* du Code d'instruction criminelle, le rapport annuel pour 2008.

– Envoi en commission de la Justice.

Commission nationale pour les droits de l'enfant

Par lettre du 16 mars 2010, la présidente a transmis au Sénat, conformément à l'article 13 de l'Accord de coopération entre l'État, la Communauté flamande, la Région flamande, la Communauté française, la Région wallonne, la Communauté germanophone, la Région de Bruxelles-Capitale, la Commission communautaire commune et la Commission communautaire française portant création d'une Commission nationale pour les droits de l'enfant, le rapport d'activités pour la période mai 2007 – décembre 2008.

– Envoi à la commission des Affaires sociales.

Parlement européen

Par lettre du 17 mars 2010, le président du Parlement européen a transmis au Sénat les textes ci-après :

– Résolution législative du Parlement européen du 25 février 2010 sur la proposition de règlement du Conseil concernant la communication à la Commission des projets d'investissement relatifs à des infrastructures énergétiques dans la Communauté européenne et abrogeant le règlement (CE) n° 736/96 ;

– Résolution du Parlement européen du 25 février 2010 sur la 13ème session du Conseil des droits de l'homme (CDH) des Nations unies ;

– Résolution du Parlement européen du 25 février 2010 sur le Livre vert sur la réforme de la politique commune de la pêche ;

– Déclaration du Parlement européen du 25 février 2010 sur le transport de chevaux destinés à l'abattage dans l'Union européenne,

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 24 en 25 februari 2010.

– **Verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen en voor de Landsverdediging en naar het Federaal Adviescomité voor Europese Aangelegenheden.**

adoptées au cours de la période de session des 24 et 25 février 2010.

– **Envoi à la commission des Relations extérieures et de la Défense et au Comité d'avis fédéral chargé des questions européennes.**